ZORUNLU BIR AÇIKLAMA
EKIM – 1982

ZORUNLU BİR AÇIKLAMA

"'Devrimcilerin en büyük öğretmenleri, en iyi öğretmenleri beklenmedik belalardır.' Ancak,'beklenmedik belalar'ın gün ışığına çıkardığı sorunların değişik yönleri ve aralarındaki bağıntılar görülebilir, izlenen yöntem ve politikanın kendi deneyimlerinden gerekli dersler çıkarılabilir ve radikal müdahalelerde bulunulabilirse anılan belalardan, onların öğreticiliğinden gereği gibi yararlanılabilir."(a.g.ç.)

Kürdistan ve Türkiye devrimci demokratik güçlerinin faşizm belası karşısında yenilgiye uğradığı tartışma götürmez bir gerçektir. Yine, halklarımızın ensesinde boza pişiren generallerin-emperyalist gerici tekellerin desteğinde- faşist diktatörlüğü kurumlaştırma doğrultusundaki yoğun çabalarına karşın siyasal organizasyonların bu yenilginin objektif ve subjektif nedenlerini yüreklice irdelemeye yanaşmadıkları da bir başka gerçektir.Ve de kaybedilen süreç bakımından üzücüdür.

Kürdistan'lı ve Türkiye'li devrimci siyasal örgütlenmeler Marxsizm-Leninizme, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerinin zengin deneyimlerine, kendi tabanlarına, işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarına karşı olan sorumlulukları gereği, faşizm illetinin gün ışığına çıkardığı sorunların dayattığı soruları açık yüreklilikle yanıtlamak ve geçmiş dönemin acı deneylerinden gerekli dersleri çıkarmak zorundadır.Kürdistan ve Türkiye devriminin önünde bulunan engellerin bir bir aşılması, devrimci siyasal örgütlerin var olan sorunlarını çözümleyebilmesi, kalıcı güç ve eylem birliklerinin sağlanabilmesi de bir bakıma buna bağlıdır. Diğer bir deyişle, devrimci siyasal güçlerin faşizm güçleri karşısında ileri mevziler kazanabilmesi, iktidara kalıcı adımlarla yürüyebilmesi, temel teorik tesbitlerini, örgütsel yapı ve işleyişlerini geçmiş dönemin deneyimleri ışığında değerlendirmelerine; uğranılan yenilginin temel nedenlerini bütün boyutlarıyla açıklığa kavuşturmalarına ve hatalarının temelinde kendilerini, tabanlarını ve sonra da geniş emekçi yığınları eğitmelerine ve de yönlendirmelerine

bağlıdır. Aksi halde,"alçak iniş"lerle, geçmişe sünger çekmeye çalışmakla, "benim dediğim dediktir" diyerek gazel okumakla, yaşanan koşulların yarattığı güçlüklerden yararlanarak adam yemeye çalışmakla vede açık tartışmaya kilit vurmakla arpa boyu mesafe alınamaz. Ve de bu amaçla yapılan "toplantılar","konferanslar", "Kongreler" yaşanan sorunlara gerçekçi çözümler getiremez.

Diger taraftan, azgın gerici terörün toplumun her kesitinde kendini hissetirdiği, yığınları, ilerici devrimci siyasal örgütleri olumsuz yönde etkilediği bir dönemi yaşadığımız gerçektir. Ancak, yaşanan sorunlar bu dönemin ürünü değil, geçmişin objektif ve subjektif koşullarının bünyesinde geliştirdiği sorunlardır. Faşizm, sadece bu sorunları daha bir gün ışığına çıkarmış ve ağırlaştırmıştır.

Bu nedenle, Kürdistan'lı ve Türkiye'li devrimci siyasal örgütlerdeki bölünmeleri, şu ya da bu ölçülerdeki bunalımları, farklı sorunları salt bu dönemin özgül koşullarıyla izah etmek mümkün değildir.Çünkü, Kürdistan ve Türkiye toplumları da sınıflardan oluşuyor.Ve farklı sınıf ve katmanlar mevcut siyasal örgütlenmelere de yansımıştır.Ayrıca bu yansımalar, faşizm karşısında topyekün uğranılan yenilgi, bu yenilginin sergilediği sonuçlara farklı yaklaşım anlayışlarını da yapısında geliştirmek durumundadır. Bu diyalektik bir olgudur.Dolayısıyla, yenilgi nedenlerinin tesbiti, onlardan gerekli derslerin çıkarılması ve somut koşullara uygun mücadele perspektiflerinin.geliştirilmesi bakımından bu anlayışların çatışması da kaçınılmazdır.

Gerek tek tek siyasal örgütler, gerekse Kürdistan ve Türkiye devriminin geleceği açısından meseleye bakıldığında, var olan sorunların ve engellerin aşılması elbette mümkündür.Fakat bu sanıldığı kadar da kolay olmayacaktır.Zira, bu yenilgiye ve geçirilen zaman birimine rağmen devrimci güçler,geçmişin acı deneylerinden yararlanma doğrultusunda ciddi adımlar atamamıştır ya da atmak istemiyor.Devrimci siyasal örgütlerdeki kaynaşmalar da bir yönüyle bunu gösteriyor. önümüzdeki dönemde saflar netleştikçe, bu mücadele sertleşecektir.İç mücadeleler sertleştikçe, sıtatükoyu.korumak isteyenler, suyun başını tutanlar daha bir hırçınlaşacaktır. Fakat hırçınlıklar, faşizmin yarattığı zor koşulların silah olarak kullanılması, değişik türden bi zans oyunları sırıtan gerçekleri uzun vadede örtbas edemiyecektir.Ve de yaşanılan sürecin öğreticiliğinden, eğiticiliğinden yararlanarak kalıcı adımlarla iktidara yürüme yolunda en zor koşullara,mücadelenin

acımasızlığına, hertürlü tertip ve komplolara karşı sağa 'sol'a sapmadan direnebilen, cesur, fedakar ve tarihsel sürecin dayattığı görevleri ödünsüzce yerine getirmekte kararlı Leninist kadroları tüketemeyecektir. Tam tersine, belirli bir süreçte, statükocuları, suyun başını tutan oportünist ögeleri ve onların anlayışlarını mahkum edecektir.

Bu genel çerçeve içinde,kendi gerçeğimizi açık yüreklilikle değerlendirmek, bizi bu noktaya getiren oportünist örgütsel çalışma anlayışını tesbit etmek, geçmişin acı deneylerinden gerekli dersleri çıkararak bürokratik anlayışı mahkum etmek ve ülkemiz şartlarında yeni dönem koşullarına uygun mücadele yöntemlerini geliştirmek tarihsel bir görevdir. İşte TKSP Merkez Komitesi üyesi olarak, Marxsizme-Leninizme, halkımızın kurtuluşuna, Partimizin ideolojik hattına olan inancımla ve TKSP tabanında bulunan Leninist kadrolardan aldığım güçle, gerçek özgürlük savaşçılarının özlemlerini ve yaşadığımız tarihsel gerçeklerin dayattığı görevleri yerine getirmek istediğim için hayali suçlamalarla, bizans oyunlarıyla, komplolarla yargılanmak ve mahkum edilmek isteniyorum. Oportünist bürokrat ögeler yalnız bununla da kalmıyor, sınırlı da olsa belirli bir denetimden kurtulmanın verdiği rahatlık içinde ve yaşanan zorlu koşullardan yararlanarak devrimci eleştiri hakkını kullanmak isteyenleri de bir bir tepeliyor. Ve de hareketin mali ve diger olanaklarını, Parti kanallarını tek taraflı ve silah olarak kullanıp, mücadelenin değişik alanlarında bulunan kadrolara bütün bu yaptıklarını onaylatmaya çalışıyorlar.. Partiyi kendilerine göre dikensiz gül bahçesi haline getirmek- ileri ögeler onlar için birer dikendir- için Parti çıkarlarını ayaklar altına alıyor ve Partimizi "mevlana dergahına" dönüştürmek için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlar.

Yaşanan bu gerçekler karşısında, TKSP Merkez Organı Editörlüğüne yaptığım 10 Ağustos 1982 tarihli yazılı başvuruda kısaca belirttiğim gibi, Parti üst yönetiminin oldukça sağa kaydığı, olayların tabana çarpıtılarak iletildiği, sağ tertiplerin pervasızca sürdürüldüğü, gelişmeleri gerçek boyutlarıyla kavrayabilen Parti üyelerinin "ajanlar"la takip ettirildiği, Partinin tüm olanaklarının ileri ögelere karşı silah olarak kullanıldığı günümüzde Parti yaşamımızın geçmişini, bu gününü ve geleceğini kadrolarla, üyelerle, işçi sınıfı ve emekçi yığınlar önünde eylem birliği temelinde açıkça tartışmaktan başka çıkar bir yol kalmamıştır.(1)

Ancak bu yazının amacı ve kapsamı, TKSP gerçeğini tartışmamıza el vermiyor. Burada,sadece ekteki belgelere yansımayan Temmuz-1982 MK toplantısından bazı-amma sadece bazı- notları bilgilerinize sunarak,MK çoğunluğunun özellikle "ideolojik ayrılık","solculuk","askeri örgütlenmenin fetişleştirilmesi", "kariyerizm","karamsarlık" vb. iddia ve suçlamaları üzerinde durmak istiyorum:

-İdeolojik ayrılık iddiaları: "Saleh'ın Parti ideolojisiyle çelişkisi var...", "Saleh'ın eleştirilerinde Partinin ideolojisi de oportunizmle yargılanıyor...","Saleh'ın eleştirisi Partimizin ideolojik hattına yöneliktir.","Kürdistan'ın üretim biçiminin kapitalist ve ya yarı-feodal olduğunu A. , B. sürekli soruyordu, bu, Saleh'den dolayısıyla HA.'den kaynaklanıyordu.","Saleh'ın,Apocular ve güçbirliği konularında farklı görüşleri var..", "Parti hattımızı,arkadaş net bir biçimde savunmuyor..","A., Özgürlük yolu dergicilik yapmıştır diyordu, bu Saleh'ın eleştirilerinin uç vermesiydi...(2)" (3).

Şu herzeleri okuyunca, insanın"haydi cenaze namazına" diyesi geliyor.İdeolojik hattımıza ilişkin görüşlerim açık ve nettir. 5.7.1981 tarihli eleştirimde, bu konuya ilişkin şöyle diyordum:"12 Mart sonrasında ülkemizde büyük bir siyasi boşluk vardı. Hareketimiz ideolojik anlamda önemli ölçüde bu boşluğu doldurdu.Daha başlangıç döneminde teorik tesbitlerimizin doğruluğu, Kürdistan'da(Türkiye Kürdistanı) devrimci ve yurtsever kesimlerin geniş sempatisini kazanmış ve dışımızdaki siyasal kümelenmeleri, örgütlenmeleri belli ölçülerde köşeye sıkıştırmıştı.Teorik tesbitlerimiz Kürt solu içerisindeki siyasi gruplara belli ölçülerde ideolojik kaynaklık yapmakla kalmamış, Türk solu içinde, uluslararası planda hareketimize belli bir saygınlık kazandırmıştır.Ayrıca teorik(Ö.Y.) ve kitle(R.VV..Ö.G.) yayım organlarımız darda olsa emekçi yığınlar arasında, hareketimize önemli bir saygınlık, saflarımıza yığınlarca insan kazandırdı. Ve Parti literatürünün yaratılmasında önemli bir görevi yerine getirdi."(Age.,s.2,3.)

Yine bazı eksikliklerin altını çizmek, yanlışlıklara parmak basmak sizlere göre ideolojik ayrılık ise, bu, tartışmaya kilit vurma, Leninist Parti normlarından uzaklaşma mantığınızın bir göstergesidir. Ayrıca bu konularda görüşlerimide açıkça belirtmişimdir.Dolayısıyla, görüşlerimi çarpıtamazsınız.Örneğin, PKK hareketiyle ilgili olarak yanlış bir tesbit yapıldığını söylüyorum ve görüşlerimi kısa ve özlü bir biçimde belirtiyorum.(Age,s.4,20,21) Bu konuda, bu güne dek mevcut kararara uyarak görüşlerimi saklı tutmuş ve kitleler içinde amansızca PKK

ya karşı da mücadele etmişimdir,temel bir ideolojik ayrılık olmadığı için..Kaldı ki, PKK'da son zamanlarda görülen nisbi olumlu gelişmeler de,bu çıkmazınızı derinleştiriyor. İki yıldan buyana, sizden görüş bekleyen tabana doyurucu bir şey verememenizde bunun açık göstergesidir.

Yine aynı eleştirimde."... bazı konularda, örneğin, Devlet ve Devrim,Sağ ve Sol Sapmalar, Parti Meselesi,Kürdistan'ın Ekonomik ve Sosyal Yapısı(eğemen üretim biçimi tartışmalarına yanıt verebilecek düzeyde), faşizm ve Antifaşist Mücadele, Leninist Parti Mücadelesi, Kürdistan Koşullarında Legal ve İllegal Çalışma, Ajitasyon,Provaganda vb. teorik tahliller yapamadık. Bunda kadro sorununun belli bir payı olmakla birlikte, yazı kurulunun kollektif işbölümünü başara mamasının etkisi belirleyici oldu."(Age.s.3,4.) Evet bu konularda ciddi teorik tahliller yapamadığımız bir gerçektir. Bu konularda geçmişte önerilerimin olduğu da hatırlardadır. Örneğin, Devlet konusunda yaptığım bir araştırmayı MK'ne ben sunmuştum. Ve MK, bir komisyon tarafından incelenerek yayınlanmasına karar vermişti. Fakat şimdi söz konusu yazı da piyasada yok. Ayrıca Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısının tahliline ilişkin önerilerimin de olduğu hatırlardadır.Bunlar önemli birer eksiklik değilse, kirişi kırmak isteyenlerin, bunalım geçiren insanların görüşlerini hiç bir organda tartışmadan Kürdistan'ın üretim biçimine ilişkin kitaplar yazmalarını neyle izah edebilirsiniz? Eğer Kürdistan'da eğemen üretim biçimi tartışmalarına yanıt verebilecek düzeyde bir araştırma ve değerlendirme yapsaydık,kirişi kırmak isteyenlerin yazdığı kitaplar saflarımızda bulunan insanların-en azından bir kısmının- kafasında soru işareti yaratabilirmiydi? Değilse, eksikliklerin örtbas edilmesi, zaafların kapatılması için "öküzün altında buzağı aramak"la bir yerlere varacağınızı mı sanıyorsunuz? Hayır, dedikodularla, çarpıtmalarla Leninist örgütsel çalışma savunucularına yeni bir ideoloji yaratmak kimsenin haddine düşmemiştir. Bu nedenle, yukarıya aldığım iddia ve suçlamalarınızı belgelere, tanıklara, maddi olgulara dayandırmak zorundasınız.

-"Solculuk" ve "askeri örgütlenmenin fetişleştirilmesi" iddiaları:"Saleh arkadaş pratik mücadelenin, silahlı mücadele yönüne ağırlık veriyor...","B..., ve A...'da arkadaşlarla ciddi olarak konuşulmadığı için gereksiz silah kullanılıyordu.","Silahlı mücadele eğilimi giderek Saleh arkadaşta güçleniyordu.", "Oportünizm suçlamasına yönelmede silahlı mücadele eğilimi ağır basıyor...", ".....'de F.,A.,

sert eleştiriler getirdiler, fakat üzerine gitmeye gerek görmedik.", "Saleh'ın silaha karşı zaafı var.","M. ve İ. ile ilgili önerilerini sık sık gündeme getiriyordu.", "Arkadaşın eleştirilerinde hiç bir yerde maceracılığa karşı tavır yok...", "arkadaş sık sık silah kullanmaktan söz ediyor.","Parti içinde'sol' sapma vardır. Bu araştırılmalıdır." vb.(4)

Evet, yine bir dizi iddia!.. Burada , bu iddiaları tek tek ele almaya gerek yok. Bu ünlü sözlerin sahipleri, bu suçlamalarını maddi olgulara dayandırırlarsa onlarla her platformda tartışmaya hazırız. Ancak, bazı gerçeklerin çarpıtılarak beni ve ileri ögeleri vurmak için gerekçe yapılmasına olanak yoktur. Örneğin, hareketten ayrılıp, hareketin sırlarını dışarı veren bazı kişilerin temizlenmesi konusunda önerilerimin olduğu doğrudur. Ayrıca bu hususta alınan kararlara uyduğum bir gerçektir. Bu gün de aynı görüşümü koruyorum. Yine askeri politika ve askeri örgütlenme konusunda önerilerimin olduğu doğrudur. Ve bu konuda endişelerim de vardır.Çünkü, ikibuçuk yıl önce askeri örgütlenme konusunda karar almamıza ve acil olarak bu görevin üstesinden gelinmesi gerektiğini tesbit etmemize rağmen halen askeri örgütlenmeyi yaratmamış ve askeri politikayı, bu politikanın hedeflerini netleştirmemişizdir. Askeri politika ve askeri örgütlenme meselesini bu yazıda tartışma olanağının olmadığı açık. Ancak bu sorunu da önümüzdeki dönemde tartışacağız. Şu kadarını belirteyim ki, temizlenmesi gerekli kişilere ilişkin önerilerimden, askeri örgütlenme ve askeri politika konusunda yaşadığımız gerçeklere parmak basmamdan "askeri örgütlenmeyi fetişleştirdiğim","solculuk" yaptığım sonucuna varmak isteyenler, biraz daha ciddi gerekçelerle görüşlerini kitleler önünde açıklığa kavuşturmalıdır; Aksi halde, yayınlarda kullandıkları ajitatif yazılar ve güzel sözlerle tabanı ve kitleleri avutmaya çalıştıklarını kabullenmelidirler.

Diger taraftan,"B..., ve A...'da arkadaşlarla ciddi olarak konuşulmadığı için gereksiz silah kullanılıyordu." Bu sözler, geçmişte oportünist ögeler tarafından ısıtılıp ısıtılıp piyasaya sürülüyordu. Sözü edilen bölgelerde hangi olaylarda gereksiz silah kullanıldı?Buna neden müdahale edilmedi? Neden gündeme getirilip tartışılmadı? Yine ikibuçuk yıl önce,katıldığı platformda devrimci eleştiri hakkını kullanan bazı kişilerin eleştirileri altında benim parmağımın aranması, "Parti içinde sol sapmanın" araştırılmak isteği ve piyasaya sürülen

muhalefet iddia ve dedikodularının dayanakları nelerdir?

-"kariyerizm", "karamsarlık" iddiaları: "AK ile ilgili eleştiride getirilen öneriler ve Komite de görev alma istegi kariyerizmdir.", "arkadaş, fazla lanse olduğu için büyüklük kompleksine kapılmıştır..", "Arkadaş, Avrupa'ya geldiğinde felaket tablosu çiziyordu...","Karamsarlık saçıyor, kadroların moralini bozuyordu..."vb.(5)

Aralık-1981 tarihli eleştirimde, Ak'yi, çalışma anlayışını acımasızca eleştirdiğim ve AK'nin görevden alınmasını önerdiğim doğrudur. Yine, geçici olmak koşuluyla görev almak talebinde bulunduğum da gerçektir. Fakat üzücü olan, daha alt organda ve de hareketin çıkarlarını düşünerek bir görev talebinde bulunmamın bu denli çarpıtılmaya çalışılmasıdır. Evet, bir kez daha s.45,46,47,48(9). sayfalarındaki ilgili bölümlerin altını çiziyor ve AK'ne ilişkin eleştirimin bütünlüğü içinde kadroların, üyelerin ve kitlenin değerlendirmesine sunuyorum. İşçi sınıfı bilimi adına, sosyalizm adına çarpıtmaların bu denlisine pes doğrusu!..

Yine, gerçekleri söylemek, hataların üzerine cesurca gitmek, abartmacılığa ve yalanlara karşı çıkmak,"felaket tablosu çizmek", "karamsar" olmak ve kadroların moralini bozmak ise, yukarıdaki iddialar doğrudur. Değilse, bu iddialarınızın dayanakları nelerdir? Ve bir kez daha soruyorum, devrimci moralden ne anlıyorsunuz? sizlere göre karamsarlık nedir?

Bu ve benzeri yüzlerce soyut ve temelsiz suçlamalardan sonra,"saleh arkadaş sorunları idealize ediyor.", "Ustalardan yaptığı alıntılarla biryerlere varmak istiyor... ","Tavan ve taban olarak sosyalist özelliğimiz, oportünist unsurları barındırmaz."(6) diyorsanız, böbürlenmelerle gerçek özgürlük savaşçılarını avutamazsınız. Varılan nokta, bir dönüm noktasıdır. Ya oportünist bürokratik örgütsel çalışma anlayışı mahkum edilecek ve Parti safları oportünist bürokrat ögelerden arınacak ya da suyun başını tutanlar Partimizi dahada sağa çekerek, O'nu iktidar bocesinde Macaristan, Çekoslovakya ve Polonya Partilerinin yaşadığı acı deneylere benzer olaylar yaşatacaktır. Dolayısıyla, ülkemizin özgül koşulları gözönünde bulundurulursa,Partimizde sağ yönetim eğemen olduğu sürece, O'nun iktidara kalıcı adımlarla ilerlemesi mümkün olmayacaktır.

Bu nedenle, geldiğimiz yolayrımında ya oportünist bürokrat ögelerin tertip ve komplolarına evet diyeceğiz ve Partimizi onlara teş

lim edeceğiz; ya da eylem birligi temelinde açık tartışma,eleştiri-öz eleştiriilkesinin kurallarına uygun olarak:

-İdeolojik hattımızı koruyarak, bu plandaki yanlış ve eksiklerimizi aşmak için gerekli görüş ve önerilerimizi geliştirip, somutlaştıralım;

-Partimizi bu noktaya getiren, Parti birliğini zedeleyen oportünist bürokratik örgütsel çalışma anlayışını ve bu anlayışın ürünü olan tertip ve komploları sergileyerek,Parti birliğinin ve Leninist disiplinin yaratılması için en ağır koşullara göğüs gererek hertürlü fedakarlığa katlanalım;

-Hatalarımızı cesurca sergileyelim, hatalarımızın temelinde kendimizi, işçi sınıfı ve emekçi yığınları eğitmek ve örgütlemek için elimizden geleni yapalım, yeni dönemin koşullarına uygun mücadele biçimlerini geliştirmek için çabalarımızı birleştirelim;

-Çağımız gerçeklerini ve ileri savaş tekniğini göz önünde bulundurarak, ülkemiz gerçeklerine uygun bir askeri politika ve örgütlenmenin yaratılması için görüş ve önerilerimizi sistemleştirelim;

birincisine, yani Partinin sağ ögelere teslim edilmesine hayır diyen gerçek Leninist kadrolar için bu ikinci yolda mücadele etmekten başka çıkar yol yoktur. Bu, Parti içi mücadelenin dayattığı bir gerçektir.

---

(1)Zira, tüm yapıcı öneriler tepilmiştir. Son olarak Merkez Organında tartışma önerime de-aradan bir aydan fazla süre geçmesine rağmen-hiç bir cevap verilmemiştir.Diger taraftan, sinsi ve makyavelist yöntemlerle, gerçekler ters yüz edilerek,ünlü kararın üyelere benimsetilmesi için eldeki tüm olanaklar seferber edilmiş durumda...

(2) A., bir sempatizandır. Böyle deyip demediği henüz meçhuldür.

(3) Temmuz-1982 toplantı notlarından.

(4) " " " "

(5) " " " "

(6) " " " "

K.Saleh

25 Eylül 1982

TKSP MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERLİĞİNE

Geçmişe, Merkez Komitesinin Son Değerlendirmesine ve
Yeni Dönem Çalışmalarına İlişkin Görüş,Eleştiri ve Önerilerim

TKSP MK. 18 Mart-5 Nisan-1980 tarihleri arasında toplanarak, Diyarbakır deşifrasyonu ve faşist cuntanın gelişiyle ortaya çıkan durumu değerlendirmiş ve yeni dönem çalışmalarının esaslarını belirlemiştir.

Yaşanılan sürecin yarattığı güçlükler ve toplantının tüm üyelerin- ve hatta diger bazı arkadaşların- katılımıyla yapılması konusunda yeterli çalışmaların yapılmaması (burada ayrıntılara girmek istemiyorum, gerekirse tartışılabilir. Bize haber bile ulaştırılmadı.) sonucu toplantıya katılmamız mümkün olmadı. Bunu sorun yapmıyorum ve yaşadığımız dönemde de bu sorun yapılamaz. Ancak, yapılan değerlendirmelere ve alınan kararlara-geçmişe ve yeni döneme- ilişkin görüş, eleştiri ve önerilerimi-Parti disiplini ve Parti birliği ilkelerine ortadoksça bağlı kalarak- açık yüreklilikle belirtmeyi sorumluluğumun geregi sayıyor ve Partimizin geleceği için zorunlu görüyorum.

Değerlendirme Bazı Temel Sorunlara Açıklık Getirememiştir

"Devrimcilerin en büyük öğretmenleri, en iyi öğretmenleri beklenmedik belalardır." Ancak, "beklennedik belaların" gün ışığına çıkardığı sorunların değişik yönleri ve aralarındaki bağıntılar görülebilir, izlenen yöntem ve politikanın kendi deneyimlerinden gerekli dersler çıkarılabilir ve radikal müdahalelerde bulunulabilirse, anılan belalarından, onların öğreticiliğinden geregi gibi yararlanılabilir.

Diyarbakır deşifrasyonundan kısa bir süre sonra faşist askeri darbenin bastırması, belli teorik tesbitlerimize rağmen Partimiz ve halkımız açısından yaşanılmamış bir olaydı. Bu anlamda bazı olumsuzlukların olması doğaldı. Ancak, Partimizin aldığı ciddi yaraların temel nedeni, muhtemel saldırıları göğüsleyebilecek veya düzenli geri çekilmeyi başarabilecek bir örgütsel yapıya sahip olamayışımızdı.

Ülkemizin bir köylü toplumu oluşu, işçi sınıfının zayıf, küçük burjuvazinin etkin olduğuna kuşku yok.Partimizin ağır sömürgeci baskı ve zülum koşullarında örgütlendiği, zor şartlarda mücadelesini sürdürmek durumunda olduğu doğrudur. İdeolojik alanda önemli bir başa

rı sağladığımız, hareketimizin genç, kadrolarımızın yeterli deneye sahip olmadığı da doğrudur. Militarist ve faşist saldırıların azgınlaştığı dönemlerde, bazı unsurların dökülmesi de -ki sınırlı ölçülerdeki dökülmeler bile örgütsel yapıdan soyutlanamaz- doğaldır.

Fakat,Partimizin de ciddi sorunlarla karşı karşıya bulunduğu, bir başka gerçektir. Ve bu sorunları yaratan nedenler, Partimizi, kalbinden yaralamıştır. Yukarıda belirtilen genel doğrulara sığınılarak, kaynağı ve temel nedenleri tesbit edilmeyen bu sorunların, bir takım eksik ve hataların kabulu ile geçiştirilmeye çalışılması doğru değildir. Sorunlar ciddidir. Sorunların temeline, kaynağına inilerek hatalar ve yanlışlar tesbit edilebilir.

Lenin, "Siyasal bir partinin, kendi yanlışlarına karşı tutumu, partinin ciddiyetinin ve kendi sınıfına ve çalışan halk yığınlarına yükümlülüğünü pratikte yerine getirmesinin en önemli ve en kesin ölçülerinden biridir. Açıkça yanlışı kabul etmek ve yanlışı dikkatle düzeltme yollarını tartışmak,- işte bu, ciddi bir partinin işaretidir, bu, partinin yükümlülüklerini yerine getirmesidir, bu, sınıf ve sonra da yığınları eğitmek ve öğretmektir."(abç)(Stalin, Parti Üzerine, D.Y s.153) der. O halde karşı karşıya bulunduğumuz sorunların kaynağını tesbit etmek için biraz gerilere gitmek, yanlışları, hataları en ince ayrıntılarına kadar değerlendirmek, sorumlularını tesbit etmek ve hatalarımızın temelinde çözümler aramak başarımızın ön koşuludur. Bunun başarılması, yanlışlarımızın, hatalarımızın aşılması yolunda önemli bir mesafeyi katetmek demektir.

İdeolojik Başarı ve Bazı Eksiklikler, Yanlışlıklar

12 Mart sonrasında ülkemizde büyük bir siyasi boşluk vardı. Hareketimiz, ideolojik anlamda, önemli ölçüde bu boşluğu doldurdu. Daha başlangıç döneminde teorik tesbitlerimizin doğruluğu, Kürdistan'da (Türkiye Kürdistan'ı) devrimci ve yurtsever kesimlerin geniş sempatisini kazanmış ve dışımızdaki siyasal kümelenmeleri, örgütlenmeleri belli ölçülerde köşeye sıkıştırmıştı. Teorik tesbitlerimiz Kürt solu içerisindeki siyasi gruplara belli ölçülerde ideolojik kaynaklık yapmakla kalmamış, Türk solu içinde, uluslar arası planda hareketimize belli bir saygınlık kazandırmıştır. Ayrıca teorik(Ö.Y.) ve kitle(R.VV., Ö.G.) yayın organlarımız darda olsa emekçi yığınlar arasında, hareketimize önemli bir saygınlık, saflarımıza yığınlarca insan kazandırdı.

Ve Parti literatürünün yaratılmasında önemli bir görevi yerine getirdi.

Ancak, yayın organlarımız kollektif bir örgütleyici olamadı. Muhabir ağını ve yayın dağıtım örgütünü oluşturamadık. Birkaç kez MK'de bu konuda görevlendirme yapıldıysa da, arpa boyu mesafe alınmadı. Bunun tersini iddia etmek mümkün değildir. Çünkü, her şey gayet açık. Altı yıllık yayın hayatımız oldu. Bu altı yıl içinde yayınlarımızın dağıtımını, satışını, engeniş kitlelere ulaştırılmasını örgütleyemedik; okuyucularımızla canlı ilişkiler geliştiremedik, okuyucularımızın niteliğini, yayınlara bağlılığını, ödenti vb. sorunları merkezi düzeyde yerinde araştırıp gerekli tesbitler yapmadık ve bu anlamda süregelen keşmekeşlige, dağınıklılığa karşı gerekli radikal önlemleri alamadık.Bazı yerlerde yayın paralarımızın yenmesi, bazı yerlerde ödentilerin zamanında ödenmemesi, bazı yerlerde yayınlarımızın depo edilerek satışının ve okunmasının engellenmesi, bazı yerlerde de malesef yayın paralarımızın barlarda, pavyonlarda, kumar masalarında harcanması ve ..... olayı bu gerçeği tartışmasız bir biçimde ortaya koymaktadır.

Yine yayın hayatımız süresince, yazı kurulu biçimsel bir varlık olmaktan öteye geçmedi. Yazı yazmada kollektif bir anlayış oluşturulamadı. Yeni yeni unsurların yazı yazma konusunda, yeteneklerinin geliştirilmesi için gerekli çaba harcanmadı. Yazı alanında denilebilirki bütün yük Genel Sekreterin boynunda kaldı. Bu konuda yalnız Genel Sekreteri sorumlu tutmak haksızlık olacaktır. Sorumluluk, Genel Sekreter arkadaşımızında başında başında bulunduğu Merkez Organına aittir.

Doğru,Tutarlı Teorik Tesbitlerimizin Yanısıra Bazı Eksikliklerimiz, Bazı Hatalarımızın Olduğu Kanısındayım:

Birincisi,<u>teorik yayın organımızda, maceracılığa karşı duyarlı olduğumuz ölçüde sağ oportünizme karşı duyarlı olmadık.</u>Doğrudur,tabanımıza pasifizmi aşılamadık. Ancak tutarlı sosyalist politikayı işlerken, pratik çalışmada oportünist anlayışı gereği gibi eleştirmedik. Birimlerde yer yer görülen pratik olaylar üzerinde geregi gibi durulmadı. Sol tehlike görülüp üzerine gidilirken, sağ tehlike görülmedi ya da görmezlikten gelindi. Yine bazı konularda, örneğin Devlet ve Devrim, Sağ ve Sol Sapmalar, Parti Meselesi, Kürdistan'ın Ekonomik veSosyal Yapısı(egemen üretim biçimi tartışmalarına yanıt verebilecek düzeyde), Faşizm ve Anti-faşist Mücadele ve Kürdistan Koşullarında Legal

ve İllegal Çalışma,Ajitasyon,Propaganda vb. teorik tahliller yapamadık. Bunda, kadro sorununun belli bir payı olmakla birlikte, yazı kurulunun kollektif işbölümünü başaramamasının etkisi belirleyici oldu.

İkincisi,teorik tesbitlerimiz arasında "Küçük Burjuva Sapmaları ve Tutarlı Sosyalist Politika" adlı broşürümüzde Apoculara yönel tiğimiz eleştirinin iki yönü üzerinde durmak gerekir: 1-Apoculara ilişkin söz konusu eleştiride, sert ev aşağılayıcı bir dil kullanılmıştır.2-Apoculuğun anarşist bir hareket olduğu, terörizmi temel mücadele stratejisi olarak aldığı doğrudur. Ancak söz konusu eleştiride, bu gerçeğin belirtilmesiyle yetinilmemiştir. PKK tümüyle polisiye bir hareket olarak nitelendirilmiştir. Kanımca bu, belirli ölçülerde haksızlığı içermektedir. Ve bu anlamda hatadır.

Ulusal, sosyal mücadeleler tarihinde, bu tip örgütlenmelere bujuvazinin, daha rahat ajan sızdırdığı ve yer yer bazı eylemlerine yön verdiği doğrudur. Kanımca, bu belirleme PKK içinde geçerlidir.Ancak bundan hareketle, Apocu hareketin tümüyle polisiye hareket olduğu, giriştiği eylemlerin,tümüyle burjuvazinin sahnelediği bir senaryo olduğunu söylemek kanımca doğru olmaz. PKK hareketinin, yarattığı tahribatı değerlendirirken, bu hareketin yapısını ve seçtiği mücadele yöntemini, anarşizmin dünya, Türkiye ve ülkemizdeki konumunu temel almak bizi daha gerçekçi tesbitlere götürür. Ancak böyle bir yaklaşımla,PKK hareketini terörist politikadan uzaklaştırmak, daha ileri saflara çekmek, tabanına seslenmek ve tabanında bulunan geniş yurtsever kesimleri kazanmak mümkündür.

Teori ve Pratiğin Uygunsuzluğu

Teori ve pratiğin birliği Marksizm-Leninizmin temel bir ilkesidir. Birincisini, ikincisinin önüne koymak mümkün değildir.Lenin, devrimci teorinin önemini vurgularken, devrimci teorinin bir doğma olmadığını, teorinin yaşanan pratikten çıkarılan yeni sonuçlarla sürekli olarak düzeltilmeye ihtiyacı olduğunu belirtmiş ve pratik çalışmanın önemini şöyle vurgulamıştır. "Tersine, birinci planda her zaman mutlaka pratik propaganda ve ajitasyon çalışması bulunur ve çünkü,birincisi teorik çalışma yalnız ikincisinin öne sürdüğü soruları yanıtlar."(abç)(Marks,Engels,Lenin, İş. Sınıfı Partisi Üzerine sol y.s.143)

Yine Küba devriminin lideri F.Kastro,"Pek çok kez önce pratik, sonra teori gelir. Bizim halkımız da bunun örneğidir. Bu gün gu-

rurla kendilerini Marxsist-Leninist diye adlandıranların büyük çoğunluğu Marxsizm-Leninizme devrimci mücadele yolundan geçerek ulaşmışlardır."(abç) der.

Bu temel gerçekleri vurgularken, kardeş ülkelerin tecrübelerini öğrenirken, elbette kendi ülkemizin koşullarını, ulusumuzun özelliklerini gözardı etmemeliyiz. Aksi halde doğmatizme sapmış oluruz.Diğer taraftan kardeş ülkelerin deneylerinin evrensel değerini yadsımak, ulusal özelliklerimizin oynadığı rolü abartmak da bizi oportünizme götürür.

Başlangıç döneminde, ülkemiz somutunda, ideolojik bir boşluğun olduğu, değişik türden milliyetçi görüşlerin belirli bazı etkilerinin olduğu doğrudur. Ayrıca sömürgeci baskı ve zülum koşullarında halkımızı ulusal kurtuluşa hazırlamak, geçmişte Kürdistan ulusal kurtuluş hareketlerinin yenilgisini hazırlayan nedenlerin açıklığa kavuşturulması ve doğru bir perspektifin ortaya konulması ve geliştirilmesi ciddi zorluklarla karşı karşıyaydı.Türkiye'de işçi sınıfının ve geniş emekçi yığınların büyük bir kesimi şövenizmin etkisi altındaydı. Bu anlamda başlangıç döneminde, ideolojik mücadelenin, ideolojik inşanın önemi yadsınamaz.Ancak bu, yalnız başlangıç dönemi için geçerliydi.Çünkü yine bu dönemde bile, Kürdistan'da, geniş yurtsever ve devrimci kesimler bir örgütlenme arayışı içerisindeydi. Ve bu da, teorik mücadelenin yanısıra, pratik çalışmayı gerektiriyordu. Kürdistan ve Türkiye'de görülen hızlı gelişim ve değişim süreci de pratik örgütsel çalışmanın önemini artırıyordu.

Bu temel gerçeklerden hareketle, Partimizin karşı karşıya bulunduğu sorunların kaynağına indigimizde, teorik ve pratik çalışmayı bir bütünlük içinde yürütmedigimiz; teorik alanda önemli bir mesafe alırken, pratik örgütsel çalışmalarda olayların arkasından sürüklendiğimiz gerçeğini tesbit etmek mümkündür.

Pratikte "Kendiliğindenciliğe Boyun Eğme" ve
Oportünizmin Partiyi Kemirmesi

İdeolojik alanda Partimizin önemli başarılar sağladığını belirttim.Eleştirimin bu bölümünde, pratik örgütsel çalışmada, olayların, gelişmelerin arkasından nasıl sürüklendiğimizi görelim:

Her şeyden önce MK, Partimizin pratik önderliğini gereği gibi yapamamış, kollektiviteyi sağlıyamamıştır. Ve Merkez Komitesinin zaafları, MK'yi oluşturan kişilerin yapıları ve pratik çalışma anla-

yışları, Partinin örgütsel yapısında oportünizmin sinsice gelişmesini etkilemiştir.

Merkez Komitesinin yapısını ve zaaflarını irdelerken, MK'nin oluşumuna doğru geriye gitmek gerek. Partimizin zor koşullarda kurulduğu doğrudur. Ancak belli bir süreden sonra tanıma ola nağını bulduğum .... MK üyelerinin, bir kısmının içi geçmiş bürokrütlar(Ç.D.Ç.K.), bazılarının iflah olmaz bireyci(M.İ.) kişiler olması, MK'nin önemli bir zaafıydı.Görüldüğü gibi, o dönemde MK'nin çoğunluğunu oluşturan bu kişilerden pratik önderlik alanında yarar değil, zarar beklemek mümkün. Nihayet öyle oldu. Teorik tesbitlerimizde sürekli vurguladığımız zor ve çetin mücadeleye bu kişilerle atılmanın sancıları elbette Partimizi tahrip edecekti. Nitekim, bu önderlerimiz(eğer bunlara önder denilirse) çok geçmeden bir yandan kendileri sorun yaratmaya, mücadele sertleştikçe dökülmeye başladı;bir yandan da kendi yapılarına, anlayışlarına uygun insanları parti bünyesine alarak Partiyi kalbinden yaraladılar.

Mücadele sertleştikçe Parti saflarında -büyük ölçüde yayınların içeriğine inanarak gelen- militan insanlar toplandıkça, değişik türde dökülmeler biribirini izledi.(1) Oportünizm, daha ince yöntemlerle ve başka takdisyenlerle yansımaya başladı. Partimizin ..... kadar, bu insanların, onların örgütlediği bazı kişilerin yarattığı sorunlarla uğraşmakta azımsanmayacak bir zaman kaybedildi.Ancak, ileride göreceğimiz gibi bu kişilerin dışlanmasında, temizlenmesinde de kararlı bir tavır alınamadı.(Örneğin İ. ve Ç.'nin tecrit meselesi, İ.'nin durumuna rağmen ..... gecesine çıkarılması, ... seminer vermesi vb.) Parti safları arındırılamadı. Ayrıca bu ve benzeri oportünistlerin Parti içine taşıdığı anlayış tesbit edilip buna karşı etkili bir savaş yürütülemedi. Bu da, ince oportünizmin gelişmesine, yandaş bulmasına olanak tanıdı. İnançsızlığıyla, belirsizliğiyle, bulanıklılığıyla, abartmacılığıyla, kaypaklığı ve kitlelerden kopukluğuyla,orta yolculuğuyla(sağa sola abanma) biçimlenen bu anlayış pratik örgütsel çalışmalarımızın her alanında şu ya da bu ölçüde yansımıştır.İşler bir kaç kişinin sırtında kalmış, pratik örgütsel çalışma alanında harekete devrimci kollektif önderlik yapılamamıştır.

..... zor koşullarda toplandı. Önemli karar tasarıları alındı.Fakat ..... ilişkin ciddi eksikliklerimiz de oldu.

Birincisi, MK'nin raporu daha önce ..... sunulmalıydı. Bu yapılamadı. İkincisi, ... büyük çoğunluğu,hatta ezici çoğunluğu sustu. Denilebilir ki, temel konular üzerinde hiç tartışılmadı. Sunulan karar tasarıları kabul edildi. MK'nın ..... bile, adeta zorlama ve yalvarmalarla işler kotarılmaya çalışıldı.Bu anlamda, ... o güne dek yapılan pratik örgütsel çalışmaların yetersizliğinin maddi temelini tesbit etmesi ve buna karşı radikal önlemler alması mümkün değildi. Ve öyle oldu. Ancak,..... .... ileriye dönük belli bir adım atıldı. Bu da yeterli değildi.Çünkü, önemli olan pratik örgütsel çalışmalardaki yetersizliği yaratan yapı ve anlayışın tesbit edilmesi ve yeni dönem çalışma esaslarının ona göre saptanmasıydı.(2)

Parti Üyeligi ve Partiyi Yozlaştırma Eğilimleri

Parti tüzügümüz, Marxsizm-Leninizmin ruhuna uygun hazırlanmış ve Parti üyeligi konusunda da gayet açık ve kolay anlaşılır hükümler getirmiştir.Son toplantıda günün koşullarına ve Partimizin gelişme perspektifine göre bazı degişiklikler yapılmıştır.(Bu konuya ilişkin görüşlerimi tüzükle ilgili bölümde belirtecegim.)

Ancak, Parti tüzügümüzün üyelige ilişkin hükümleri yer yer sulandırılmaştır. Parti üyeligi konusunda, biçimsel ve sayısal anlamda titiz davrandığımız doğrudur. Fakat öz bakımdan bu titizlik gösterilememiştir. Partimiz saflarında toplanan(genellikle yayının etkisiyle) sempatizanlar arasından, parti üyesi seçerken, Parti üyeliğine niteligi elverişli olan veya olabilen insanlarımızın Parti üyeliğine kazanılması için, sözkonusu kişiye ilişkin bir hazırlama çalışması yapılmıyordu. Bu kişiler geregi gibi pratik deneyden geçirilmiyordu.Kişilerin yaşamlarına, sınıf kökenlerine, zaaflarına, yürekliliklerine, siyasi polisle mücadele yetkinliklerine, fedekarlıklarına ve Partinin örgütlerinden birinde çalışma zorunluluğuna yeterli ölçüde dikkat edilmiyordu.(Örnegin tüzük program okutulan Parti üyesi, ikinci günü kendisini deşifre ediyordu. Bu halende olmaktadır. Bu gidişle yarında olacaktır.) Hareketli, militan ve fedakar unsurların araştırılması, tesbit edilmesi ve onların üyelige hazırlanmasından çok, hareketin bi demokrat, bir yardımcı olarak yararlanması gereken kişilerin Partiye alınması tercih ediliyordu. Çünkü bu, daha kolaydı. Bu anlayış giderek gelişiyor ve yer yer Parti üyeliğinin (p) harfine bile layık ol-

mayan kişiler Parti bünyesine alınıyordu.(Örneğin,Dr S.,F.,A.,N.,C., Sen.,M.K., N., ve daha pekçok insan.) Bu anlayış bugünde yer yer görülüyor.

Bu konuda bazı kişileri suçlamak çözüm değil elbette.Doğru çözüm, kolaycı anlayışı tesbit etmek, mahkum etmek ve gerekli önlemleri almaktır.

Leninist Disiplin ve Bazı Acı Gerçekler

Proletaryanın zaferi için gerekli sımsıkı disiplinin nasıl yaratıldığına, nasıl denetlendigine ve nasıl güçlendirildigine ilişkin soruları Lenin şöyle yanıtlıyordu:

"Birincisi, proleter öncünün sınıf bilinci ve devrime bağlılığı yoluyla, onun dirençliligi,özverisi, yiğitligi yoluyla.İkincisi, onun, emekçilerin engeniş yığınlarıyla, ilk planda da proleter yığınla, ama aynı zamanda proleter olmayan emekçi yığınlarla ittifak,onlara yaklaşma, hatta, gerektiginde belli bir ölçüde onlarla kaynaşma yeteneği yoluyla, üçüncüsü, bu öncü tarafından gerçekleştirilen siyasal önderliğin doğruluğu yoluyla, en geniş yığınların kendi deneyimleri yoluyla doğruluğuna inanması kaşulu altında, onun siyasal strateji sinin ve taktiğinin doğruluğu yoluyla. Bu koşullar olmazsa, ilerici sınıfın partisi olmak yeteneğine gerçekten sahip, görevi burjuvaziyi devirmek ve tüm toplumu yeniden biçimlendirmek olan devrimci bir partide, disiplin gerçekleştirilemez."(abç)(İşçi Sınıfı Partisi Üzerine, soç y. s.360-361)

Leninist disiplinin yaratılmasının, Partimizin örgütsel çalışmalarında nasıl sulandırıldığına geçmeden önce, siyasal haklardan yoksun ülkelerle, siyasal bakımdan özgür ülkelerin farklı koşullarına rağmen mücadelede oportünizm eğilimlerinin benzerliğini görmekte yarar var.

Farklı koşullarda, oportünizmin örgütlenme sorunundaki benzerligine dikkati çeken Lenin,"Böylece farklı bir çevrede örgüt sorunu konusunda partinin devrimci ve oportünist kanatları arasında aynı mücadele vardır.Özerklik ve merkeziyetçilik arasında,demokrasi ve "bürokrasi" arasında, gevşeklik eğilimi ile örgüt ve disiplini sıkılaştırma eğilimleri arasında, kaypak aydın anlayışı ile sağlam proletarya anlayışı arasında,aydın bireyciliği ile proletarya dayanışması arasında aynı çatışma vardır."(abç)(Lenin,Bir Adım İleri İki AdımGeri,sol y. s.240)

Biribirini tamamlıyan bu belirlemeler, disiplin anlayışımızın geçmişini ve bugününü değerlendirmeye ışık tutmaktadır.

Her şeyden önce .... MK'nin bileşimi,-Kuşkusuz .....MK'de de devrimci, inançlı,yürekli arkadaşlarımız vardı.- bu bileşimi oluşturan lar arasında, bazı yorgun bürokratların ve iflah olmaz hastaların yarattığı sorunlar, diger unsurların da verimliliğini büyük ölçüde etkilemiş ve bir yığın sorunla baş başa bırakmıştır.

Bu durum, bilinçli, kararlı, dirençli ve özveriye sahip unsurların işçi sınıfıyla, engeniş emekçi yığınlarla yakın bağlar kurmasını, onlarla belli ölçülerde de olsa kaynaşmasını büyük ölçüde engellemiştir. Oportünist bürokrat unsurlar bundan da yararlanarak sistemli bir biçimde Parti bünyesine taşıdığı anlayışlarını yaygınlaştırmaya çalıştıla r.

MK bu yapısıyla, ne oportünizmle mücadele edebildi ve nede Partiye gerçekten öncülük edebildi.Denilebilir ki, sadece tavsiyelerle, bazen de iknaya çalışarak işler kotarılmaya çalışıldı.

Diger taraftan Partimizde, pratik örgütsel çalışma olanın da devrimcilerle oportünist unsurlar arasında belirli bir saflaşma netleşmemiş olsa bile, bir mücadele vardı. Oportünist unsurlar MK düzeyinde gayet mahsum ve kaypak tavırlar içinde olayları abartarak,işlerin hep yolunda gittiğini göstererek, yapılmayan işleri yapılmış göstererek, sıkıştıklarında sağa sola abanarak eleştiri-özeleştiri,demokratik merkeziyetçiliği yozlaştırmaya çalışmış, örgütü ve disiplini sıkılaştırmaya karşı gevşekliği ayı postuna bürünerek geliştirmeye çalışmışlardır. Evet, oportünist bürokrat unsurlar, MK'nin bileşiminden, yapısından, devrimcilerin sorumlu davranmalarından(hareketin karşı karşıya bulunduğu sorunlar nedeniyle) yararlanarak ve devrimcileride kulislerde yerine göre solculukla, yerine göre karamsarlıkla suçlayarak Partide leninist disiplin anlayışının sulandırılmasında belirli ölçülerde başarılı oldular. Bu anlayış, ... açıkça mahkum edilmediği için, ... sonra daha ince yöntemlerle ve değişik takdisyenlerle varlığını sürdürdü. Ancak bütün bunlara rağmen,"tabanda örgütü ve disiplini sıkılaştırma" eğilimleri güçleniyordu. Bu durumu farkeden baylarımız sıkıştıklarında dışlama operasyonuna kadar işleri vardırdılar.(Örneğin Com. meselesi.) Hareketin canalıcı sorunlarını göremiyen ya da görüp sessiz kalan insanları kafa kol numaralarıyla, bir takım sinyallerle saflarına çekmek için boydan boya giriyordu bu

unsurlar.(Diyarbakır Böl.K.'de işçi sor. tar."birşeyler dönüyor" vb.)

İşte Partimizde Leninist disiplinin yaratılmasını,güçlendirilmesini engelleyen MK'nin yapısı ve bu yapının örgüt bünyesine taşıdığı oportünist anlayıştır. Bu yapı ve bu anlayış, Partiyi pratik örgütsel çalışmanın her alanında kemirmiştir. Bu konuda ki somut örneklere geçmeden önce, disiplinin maddi temelini oluşturan demokratik merkeziyetçilik ve buna bağlı olarak eleştiri-özeleştiri mekanizmasının işleyişini görmekte yarar var.

Herşeyden önce Partimizde hiyerarşik yapı gereği gibi işletilmemiştir.Parti organları,Parti tüzügümüzün gerektirdiği yükümlülükler çerçevesinde, sorumluluklarına uygun bir işleyişe sokulamadı. Organlara ve giderek üyelere Partili organ olmanın, Partili olmanın sorumluluğu geregi gibi kavratılamadı. Yaşamın dayattığı zorunluluklardan kaynaklanan yatay ilişkiler zamanında önlenemediği gibi,büyük ölçüde geliştirildi; bazı yerlerde var olan dikey ilişkileri tahrip edecek boyutlara vardırıldı.(Örneğin,Kür.Av.) Ve bu durum Partililerin,kendi kanallarından duyması gereken şeyleri başkalarından duyması,tabandaki normal üyelerin birbirleriyle ilişkiye geçmesi, Parti sırlarını birbirlerine açması gibi tehlikeli boyutlara varmıştır.Alt organlar gerçek işleyişine kavuşturulamadığı gibi, bazan alt organların görüşleri de net bir şekilde yansıtılmıyordu. Böyle bir işleyişten, bilgilerin merkezileştirilmesi, karşı bilgilerin zamanında toplanarak değerlendirilmesi ve gerekli tedbirlerin zamanında alınması zaten beklenemezdi.Yine böyle bir örgütsel yapıdan demokratik merkeziyetçiliğin, eleştiri-özeleştiri aygıtının normal işlemesini beklemekte biraz saflık olacağı kanısındayım. Kaldı ki, Maxsizm-Leninizm, Parti program ve tüzügü çerçevesinde eleştiri hakkını kullanmak isteyenler ya solculukla, ya karamsarlıkla ya da şüpheyle karşılanmışlar ve merkeziyetçilik silahıyla(!) susturulmuşlardır.Ülkemiz koşullarında elbette en katı merkeziyetçiliğin uygulanması gerekir.Ama bu, merkeziyetçiliğin içini boşaltarak, onu demokratiklik ilkesinin özünden -biçim demiyorum- soyutlayarak yapılınca yarar değil, zarar getirir. Liberalizmi,oportünizmi, bürokratizmi getirir.Sağlıklı kadroları yılışıklaştırır, onların güven duygusunu sarsar ve gelişmelerini engeller.Dürüstlügün yerine, yağcılığın, iki yüzlülüğün gelişmesine neden olur. Ve son tahlilde kişisel iradenin, Parti iradesi yerine konulmasını getirir.

Partimiz,bütün bu sorunlara zamanında müdahale edemedi ve ge

rekli önlemleri almadı. Ve sonuçta da öyle oldu...Hatta, beklenilenin ötesinde, yetkili organ kararlarına rağmen, işler Parti onurunu ayaklar altına alma noktasına kadar vardırıldı. Yukarıda belirtilen nedenlerden ötürü bütün bunları, kadroların gizli çalışma kurallarını ve disiplinin önemini yeterince kavrıyamadıklarına, zor dönemlerde bazı unsurların dökülebileceğine bağlamak doğru bir tesbit degildir.Doğru olmadığını yaşadığımız somut olaylarla da kanıtlamak mümkündür.

Disiplinsizliğin Kazandığı Boyutlar

Parti Onurunun Ayaklar Altına Alınması

Vardığımız aşamada Parti onurunun, küçük burjuva çıkar hesaplarıuğruna ayaklar altına alınması, kişisel iradenin Parti iradesi yerine konulmasının tehlikeli örneklerini kimsenin hafife almaya yada "böyle dönemlerde, bu tip şeyler olabilir" diyerek geçiştirmeye hakkı yoktur. Çünkü, Parti çıkarlarının çiğnenmesi, dayatmacı tavırlar,kişisel iradenin kollektif irade yerine konulması yeni değildir. Geçmişten, gevşeyen Parti yapısından soyutlanamaz.

Tecritler meselesinde, hareketi tahrip eden tavırlar içine giren insanların durumu zamanında değerlendirilmedi, radikal önlemler alınmadı.Bu insanlar, Parti yapısında ciddi tahribatlar yarattıktan sonra, Partiye karşı kendileri bayrak açtıktan sonra durumları ancak değerlendirilebildi. Fakat, yine bu kişilerin alçakça propagandaları ve deşifrasyonları karşısında susuldu ve buna karşı çıkan kadrolar ikna(!) edilmeye çalışıldı.(Tecrit kararları öncesinde ve sonrasında somut ve kesin önerilerimin olduğu hatırlardadır.(Örneğin,İ.,Ç.,M.,N., K., Z., A., MO.,V.,O.vb.)

Demokratik derneklerde (.....ve diger örgütlerde) sorun yaratan Parti üyelerine, Parti kanalından zamanında müdahale edilmedi.Bu örgütler yer yer Parti üyelerini cezalandırdı, ya da durum cezalandırılma noktasına kadar getirildi.Evet, bütün bunlar acı, ama gerçek.(Örneğin, R.'bir sene ilişki kurulmadı',Z., T.,Avrupada,C.,N.,M., vb.)

Yine yer yer bazı Parti üyeleri hakında, herhangi bir organ kararı olmadan derneklerde, özel kulislerde yıpratma, hareketin dışına itme kampanyaları geliştirildi. Ve Parti bu konularda bir araştırma gereği bile duymadı.(Örneğin,L.....lik meselesi,Cem., A.,Ş.,H.,vb) diger taraftan, bu yetmiyormuş gibi, disiplin silahına sarılarak bu insanlar tecrit edilmek isteniyordu.(Bu konudaki uzun ve sert tartış-

malar hatırlardadır.)

Yine geçtiğimiz dönemde, değişik çalışma alanlarına bazı insanların kaydırılmasında, bazı partililerin'eften püften' gerekçelerle işleri yokuşa sürdükleri bilinmektedir.Bazı dayatmalarla bazı kararların alındığı(M.'nin seçim mes.),alınan bazı kararların sulandırıldığı(B. seç.mes.) bir gerçektir.Parti disiplinini sulandıran ve yozlaştırmak isteyen oportünist anlayışın yansıması olan bu ve benzeri olaylar üzerine zamanında en sert biçimde gidilmediği, bu anlayış mahkum edilmediği için, Parti disiplininin, Parti onurunun kayıtsız şartsız korunması gereken günümüzde, Parti onurunun ayaklar altına alınmasına, kişisel iradenin Parti iradesi yerine konulmasına sık sık tanık olmak kaçınılmazdır.(N. ve Y.'nin tahliye girişimleri, Savunma meselesi,İran'daki görüşmeler, olaylar ve daha bir sürü insanın Parti kararına rağmen kendi başına hareket etmesi vb.)

Demek ki sorun,"kadroların,gizli çalışma kurallarını ve disiplinin önemini kavrayamaması" değil. bunun, kavratılmamasıdır; disiplini, gizli çalışma kurallarını yozlaştıran oportünist anlayışın, tavırların zamanında mahkum edilmemesidir. Gevşekliğin geliştirilmesine karşı, örgütün ve disiplinin sıkılaştırılmamasıdır. Digerleri talli sorunlardır.

Kadro Politikamız ve Denetim Sorunu

Bugüne dek tesbit edilmiş tutarlı bir kadro politikamızın olmadığını söylemek, sanırım mümkündür. Bunu, ülkemiz koşullarında varolan gerilige, teorik eğitim olanaklarının son derece sınırlı oluşuna, hareketimizin genç, belirli alanlarda uzmanlaşmanın süreç meselesi olduğuna bağlamak, sorunu bir yönüyle görmektir. Ve bu, bu anlamda doğrudur.Ancak, insanlarımızı geregi gibi tanımadığımız, onlara insiyatif ve sorumluluk vermediğimiz, onları geliştirmek için ciddi bir çaba harcamadığımız da bir başka gerçektir. Biz kadrolarımızı tanımak, kişisel yetenek ve eksikliklerini değerlendirmek, kararlılıklarını,yüreklilikleri ve fedakarlıklarını göz önünde bulundurarak, onları, Partinin"altın hazineleri" olarak kabul etmek, sorumluluk ve insiyatif vermek, onları geliştirmek ve genç kadrolarla takviye etmek ve siyasi polise karşı mücadelede yetkinleştirmek yerine,nitelikli ve çalışkan insanların sırtına ağır yükler yükledik, deyim yerindeyse eşek gibi çalıştırdık ve onları fiziksel, ruhsal olarak yıprattık. Kimileri-

nide hareketin dışına itmeye çalıştık ya da yılışıklaştırdık. Diger taraftan rahat koşullarda devrimcilik yapanlarında -Bu falan yerde çalışamaz, falanca falan yerde sorun yaratıyor, onu daha rahat edebileceği yere göndermek gerek., yok, ben falan yere gidersem şu koşulların yerine getirilmesini isterim vb. - sırtlarını sıvazladık, sağa sola hava basmalarına, deyim yerindeyse şeflik yapmalarına, okuyup laf ebeliği yapmalarına olanak tanıdık. Hatta bazılarını ödüllendirdik. (örnek verilebilir.)

Kadroların eğitimi ise başka bir sorundur. Parti olarak hiyerarşik yapıyı ve Parti organlarını geregi gibi çalıştırmadığımız, yukardan aşağıya, aşağıdan yukarıya direktif ve bilgi iletişimini gerçekçi bir şekilde yapamadığımız, kadrolarımıza objektif gerçeklerimizi söylemedigimiz ve kadrolarımızın bir çok şeyi kendi Parti kanalından değilde başkalarından duymaları vb. gerçekler karşısında, onların eğitiminden söz etmek elbette mümkün degildir. Çünkü, kadroları kendi hatalarımızın temelinde eğitmek olanaklıdır ancak. Stalin, Lenin'in bu konudaki belirlemesini hatırlatarak şöyle diyor:

"Lenin, Parti kadrolarını, işçi sınıfını ve çalışan halk yığınlarını doğru olarak eğitmenin ve öğretmenin en emin yollarından birinin bilinçli olarak Partinin hatalarını açığa çıkarmak, bu hatalara yol açan nedenleri incelemek ve bu hataların üstesinden gelmek için gerekli olan yolları belirtmek olduğunu öğretti." (abç) (Stalin, P.Üz. s.153) Oysa biz, zaaflarımızı, hatalarımızı, eksikliklerimizi kadrolarımızdan gizledik, gizliyoruz. Bu, kadroları yılışıklaştırmak, onları kendilerine güven duymaktan uzaklaştırmak ve mahfetmektir.

Kadroların mevzilendirilmesi, korunması, zor dönemlerde onlara hareket kolaylığı sağlanması konusunda yeter tedbir almadığımız doğrudur. Ama, gerekli önlemleri zamanında neden almadığımız sorusuna ciddi bir yanıt verilmemiştir. Bu sorunun cevaplandırılması gereklidir?

Denetim, pratik örgütsel çalışmanın temel sorunlarından biridir. Ve doğru bir örgütlenmeyi gerektirir. Denetim aygıtının sağlıklı işleyişi herşeyden önce belirleyicidir. Alınan kararların uygulanıp uygulanmaması, kararların uygulanması sonucunda ortaya çıkan sorunların tesbit edilmesi, öncelikle bu aygıtın bilinçli ve devrimci bir ruhla çalışmasına bağlıdır. Ancak böyle bir aygıt, uygulamanın gerçek sonuçlarını yerinde ve zamanında sınayabilir, denetleyebilir.

Ve ancak böyle bir aygıt, organların, kadroların ve üyelerin gerçek niteliklerini belirleyebilir. Yine ancak böyle bir aygıt, yürütmenin iyi niteliklerini, eksiklerini ve hatalarını belirleyebilir. Ancak böyle bir aygıt, örgütsel çalışmada oportünist ve bürokratik anlayışı, oportünist bürokrat unsurların Parti yapısına zarar veren tavırlarını, gevşekliği sergileyebilir ve hataların, eksiklerin kaynağını tesbit etmede yardımcı olabilir. Bu nedenlerle denetim aygıtını, bu aygıtın örgütlenmesini MK'nin yapısından, pratik örgütsel çalışma anlayışından soyutlamak mümkün değildir. Birde tabanın önderlerini denetlemesi var ki, sağolsun tabanımızın şimdiye kadar böyle bir sorunu olmadı. Zaten bu anlamda kadrolara ciddi bir şey de verilmedi...

Denetim sorununu, mali olanaksızlıklar yüzünden profesyonelleşememeye bağlamak sorunu geçiştirmektir. Geçmişte ve bu günde mali güçlüklerle karşı karşıya olduğumuz gerçektir. Ancak, Partiye gelir sağlamak konusunda militanca bir çalışmamızın ve tutarlı bir harcama politikamızın olmadığı da bir gerçektir. Yayınlarımızı militanca dağıtabilseydik, Parti aydatlarını düzenli toplasaydık ve bunları gereği gibi değerlendirebilseydik profesyonel kadro istihdamının üstesinden belirli ölçülerde gelebilirdik. Malesef belirtilen nedenlerden dolayı bunları bile yapamadık, yapmadık.

İllegal ve Legal Çalışma

İllegal ve legal çalışmayı ülkemizin koşullarına uygun bir diyalektik bütünlük içinde yürütemedik. Doru olan, illegal çalışmayı temel almak ve onu tüm legal çalışma biçimleriyle bütünleştirmekti. Oysa biz, legal çalışmaya ağırlık verdik. Ve tüm güçlerimizi bu alana kaydırdığımız için legal çalışmada başarılı olduk. Ancak, legal çalışmanın, sürecin getirdiği, getirebileceği sorunları, zorlukları göğüsleyebilecek illegal yapıyı -ülkemiz koşullarına uygun bir biçimde- oluşturamadık. Bunu, salt "Parti örgütlenmesinde ve kadrolara gizli çalışma yöntemlerinin benimsetilmesinde yeter özen ve çaba gösterilme"diğine, Partimizin genç, kadrolarımızın gizli çalışmada deneysiz oluşuna bağlamak doğru değildir. Çünkü, bu belirleme yetersiz, soyut ve elastikidir.

Herşeyden önce, ülkemiz koşullarında Partinin korunması bir numaralı görevdi. Diger görevlerin gerçekleştirilmesi buna bağlıydı. Parti olarak bu konuda görevimizi yaptık mı? Elbette hayır. Deşifras-

yonlar karşısında sustuk. Yatay ilişkiler in alabildiğine gelişmesine, geliştirilmesine seyirci kaldık; yer yer Parti çalışmalarının legalize edilişini görmedik ya da görmezlikten geldik,geliyoruz.(Örneğin,Diyarbakır, B.,Av., vb.) Bilgilerin her düzeyde sınırlandırılmasının gereğini, bilgilerin ve karşı bilgilerin merkezileştirilmesinin önemini kavrayamadık, kadrolarımıza da kavratamadık.Pratik örgütsel çalışmanın kopmaz bir parçası olan gizlilik kurallarını, ilkelerini tesbit edemedik ve pratik mücadelede edinilen deneylerle geliştirip kadrolarımıza sunamadık. Bu anlamda kadrolara yönelik illegal bir yayın yapma geregini duymadık. Kısacası örgütsel yapımızı sağlamlaştırmak ve sıkılaştırmak için ciddi önlemler almadık. Tersine örgütü, disiplini, gizliligi sıkılaştırmaya karşı gelişen gevşekliği görmedik, görmek istemedik.

O halde sorunun temeli yapımızda, ve Parti örgütünü kemiren oportünist , bürokratik anlayışta aranmalıdır.Belirtilen bazı doğru şeyler, bu gerçekler temeline oturtulmadıkça, açıklığa kavuşturulmadıkça soyut olmaktan öteye geçemez.

İşkence ve Mahkemelerdeki Tavır

Sömürgeci burjuvazinin en ağır baskı, tehdit ve işkencelerine karşı militan ve sempatizanlarımızın önemli bir kısmının yiğitçe direnmesi, bazılarının ser diğil sır vermeyi tercih etmesi Partimiz için onurlu bir davranıştır.Ve bu, onların Partimize,işçi sınıfımıza, halkımıza, kollektif güce olan bağlılıklarını, inançlarını gösteriyor. Bu arkadaşlarımızın, bu tavırlarını burjuva mahkemelerinde de sürdüreceklerine kuşku yok.Ancak, bu onurlu direnmenin yanısıra Partimizin üst organlarında, MK'lerinde görevli bazı insanlar, bazı Parti üyeleri malesef direnç gösterememiş, çözülmüş, teslimiyet göstermiş ve bazılarıda ihanet etmiştir. Bu anlamda, ifadelere ilişkin MK değerlendirmesi gerçekçi degildir, soyuttur ve elastikidir. Ve işkencelerde direnç gösteremeyen Partililerin tavırlarını hoşgörücü, affedici hatta bir yönüyle onları temize çıkarmaya yönelik bir anlayışı içermektedir. İkincisi, kadrolara verilen bilgiler yeterli ve tatminkar degildir.

Partimiz asıl yarayı Diyarbakır operasyonuyla(!) aldı.Bu operasyonda yakalananlara, diğer bütün arkadaşlarımıza yapıldığı gibi ağır işkencelerin yapıldığına kuşku yok. Yine bu olayda da bazı arka-

daşlarımızın hatta bazı sempatizanlarımızın yiğitçe direndikleri bir gerçektir.Fakat aynı olayda dökülenler, polisin istediği bilgeleri verenler de oldu.Hareketimizi ilk deşifre eden olay olması bakımından N. ve beraberindeki bazı arkadaşların işkence ve mahkemelerdeki tavırları-ihanet edenlerin dışında- üzerinde durmak, bazı gerçekleri açığa çıkarmak gerekiyor.

Parti tabanında bir şok tesiri yaratan bu ifadelerde herşeyden önce şu noktalara dikkat etmek gerekir: 1-Polis, sonderece ilkel bir sorgulama yöntemiyle hareket etmiştir. Ve özellikle Partinin Diyarbakır bölgesindeki çalışmaları üzerinde durmuştur.Bu, ifadelerin içeriginden de açıkça anlaşılıyor. Daha geniş bilgilerin elde edilememesinde bunun büyük payı vardır. Örneğin,Y.'nin ancak 20 gün sonra alınması; ayrıca sorgulaması sırasında kendisine sorulan sorular ve onun yanıtları ve de polisin bu ayrıntılardan hareketle daha geniş bilgiler elde edememesi vb., sorgulamada ki ilkelligin açık kanıtlarıdır.2-"Polisin elinde-hareket hakında- yeterli bilgi olduğu, Nazif'in de sınırlı bazı bilgiler verdigi" tesbiti doğru degildir.(abç) Kendimizi kandırmıyalım; böyle bir belirleme belirsizlikle doludur, soyuttur, elastikidir ve belirli ölçülerde gerçekleri gizlemektedir. Şöyle ki:

Tecritlerden sonra, Parti isminin ve bazı kişilerin Partiyle olan ilişkilerinin bazı yerlerde söylendiği, Partinin tüzük ve programının daha önce yakalatıldığı doğrudur. Bu anlamda polisin elinde son derece sınırlı ve soyut bilgilerin olması muhtemeldir.(Polis daha önce de bu bilgilerle Partiyi ortaya çıkarmayı denemişti.Fakat bunu başaramamıştı.) Ancak bu,N.,Y., ve kısmende K'nin Partiyi büyük ölçüde deşifre eden ifadelerine gerekçe yapılamaz. Öncelikle N. arkadaş,Diyarbakır bölgesinde bulunan hemen hemen tüm Parti üyelerinin isimlerini, çalışma alanlarını, görevlerini doğru bir biçimde vermiştir.Yine Partinin Diyarbakır BK'nin işleyişini net bir şekilde anlatmış; üstteğmen olayını, MK'ni, Partinin yayınlarla(içerde ÖY.,RVV.,ÖG., dışarıda .....), derneklerle (.....,.....,.....), sendikalarla(.....,..... ,.....,.....,..... vb.) ilişkisini, bağlantı biçimlerini .....Bunun yanısıra..... söz etmemiştir. Zaten polis öyle bir ihtimal üzerinde durmamış ve o anlamda bir soru bile yöneltmemiştir. Özellikle Y.'nin" Biz büroda toplandık, arkadaşlar beni eleştirdi, ben MK'den ayrıldım" demesine .....

.....harcamaması, bu arkadaşlarımızın "sınırlı bilgi" vermek için(sınırlı bilgi'nin sınırı nedir? Bu ayrı bir sorun) direndiklerini değil, polisin beceriksizliğini, sorgulamanın ilkelligini gösteriyor. Yine N. arkadaş,"daha fazla isim verebilirdi,diğer bazı bölgeleri deşifre edebilirdi" deniyor. İfadenin özüne dikkat edilirse, Partinin tüm çalışma alanlarına ilişkin önemli ipuçları verildiği açıkça görülür.(Örneğin, Partinin, ...denetlemesi, bağlantı biçimleri vb.) Diger taraftan polisinde, diger bölgelerdeki Parti örgütlenmesi hakında daha fazla bilgi elde etme konusunda büyük ölçüde ısrar etmediği kanısındayım. Çünkü N. arkadaş ifadesinde anlattığı gerçeklerlepolisi tatmin etmişve salt BK'si sekreteri olduğuna veya hareket hakında ancak bu kadar bilgiye sahip olabileceğine polisi büyük ölçüde inandırmıştır. Ama bu, yinede olumlu bir tavırdır. Ancak, N.'nin polisteki ifadesinin özünü degiştiremez. Y.'da, N.'nin söyledik lerini kabullenmiş, çoksınırlı şeyler eklemiştir. K., Parti üyesi olduğunu söylememekle beraber bazı isimleri saymış ve DHKD'nin çalışmaları hakında geniş bilgi vermiştir.(Üstteğmen olayı dahil.) 3- Özellikle N. arkadaşın ifadesi, kendisinden geçen bir kişinin verdiği ifade degildir. Çünkü, ifade son derece somuttur, saçmalama yoktur. Ve N. arkadaş ifade verirken muhakemesi yerindedir.(Örneğin, UDG konusunda sorumluluğu Genel Sekreter ve A. arkadaşa yüklemesi bilinçli bir taktiktir. Ve polis bu konuda ikna olmuştur.)

Belirtilen bu objektif gerçekler karşısında, N. ve diger adı geçen arkadaşların polise verdiği bilgileri,".. arkadaşlarımızdan bazıları sınırlı bilgiler verdiler veya polisin elinde bulunan bilgileri kabullenmek zorunda kaldılar."(abç)biçiminde belirlemek, Parti çıkarlarını hafife alarak sorunu geçiştirmektir. Adı geçen arkadaşlar, polisin istedigi bilgilerin ezici çoğunluğunu çok doğru bir biçimde vermişlerdir.. Bunun adı da çözülmedir.

Şunu tekrar belirtmekte yarar var: "sınırlı bilgi" polisin vurduğu yerde aldığı kadarıyla kalması yani polisin belli bir halkayı çözmesiyse, bu arkadaşların ifadelerini böyle bir çerçeve içinde degerlendirmek mümkün degildir.Çünkü polis, üstteğmen olayından girmiş, DHKD'lerden,BK'den, MK.'den çıkmıştır. Kaldı ki, "sınırlı bilgi" vermek, temelde, hareket için hayati öneme haiz olan, hareketi önemli ölçüde deşifre edebilecek bilgileri ve ipuçlarını vermemek için önemli ölçüde direnmeyi gerektirir. Oysa böyle bir direnme ruhunu, bu arkadaş

görevdir. Bu görevin getirdiği zorluklara yiğitçe göğüs geremeyen unsurları temize çıkarmaya kimsenin hakkı yoktur. Bu tavır, Parti üyelerini dolaylı olarak suça teşvik etmektir.(Örneğin, işkence çarklarına düşen bazı partililer de,-"verilen bilgilere ben de bir iki şey ekler sem, pek bir şey olmaz,'sınırlı bilgi' vermiş olurum ve kendimi böylece teminata alırım"-anlayışını yaratabilir.vb.. Ve bazı bölgelerde ki çözülmelerde Diyarbakır olayının etkileri de olmuştur.)

İhanetler, teslimiyetler ve çözülmeler konusunda kadrolara verilen bilgiler soyut ve yetersizdir. Ve sosyal pratikde bunu doğrulamaktadır. Bu gün, Parti üyelerimiz çözülme, teslimiyet ve ihanetlere ilişkin geniş bilgileri bizim dışımızdaki çevrelerden almakta ve bizlere değişik türden sorular yöneltmekteler. Bu, bizleri zor durumda bırakmaktan öteye, kadrolarda yılgınlık, karamsarlık ve güvensizlik yaratmaktadır.

Polise verilen bilgileri, deşifrasyonun boyutlarını, sorumlularını ve bunlara uygulanacak müeyideleri, ihanet edenlerin kimliklerini ve Partinin ihanetler karşısındaki tavrını -kadrolar düzeyinde- gerçekçi bir biçimde açıklığa kavuşturmak gerekir. Bu, Partimize güç kazandıracaktır. Bu, Partimizin otoritesini pekiştirecektir. Bu, düşman çevrelerin süpekülasyonlarını boşa çıkaracak ve dost olmayan çevrelerin saldırılarına karşı militanlarımızı silahlandıracaktır.

Askeri Örgütlenme Meselesi

Askeri örgütlenmeye ilişkin öneriler, zamanında dikkate alınmadı, gecikildi. ..... alınan kararlar doğrultusunda ciddi adımlar atılmadı. Görevlendirme doğru yapılmadı. Bütün bunları salt eğitim konusunda ki gecikmelere bağlamak mümkün değildir. Eğitiğimiz insanları ne yapacağımızda henüz belli degildir.

Karşımızda acil çözüm bekleyen canalıcı sorunlardan biri askeri politikanın tesbit edilmesi ve askeri örgütlenmenin yaratılmasıdır.

Gençlik Örgütlenmesi

Gençliğin örgütlenmesinde net bir politikamız yoktu.Kürdistan gençliğinin içinde bulunduğu koşulları gereği gibi değerlendiremedik.Gençliğin heyecanından ürktük, onu Partimiz saflarına nasıl kanalize edeceğimiz, ondan nasıl yararlanacağımız üzerinde gereken ciddiyetle durmadık. Gençliğin, ulusal kurtuluş mücadelemizdeki yerini ve

önemini kavrayamadık.Gençlik örgütlerini dejenere ettik. DHKD'ler ne gençlik örgütleri olabildi, nede geniş ölçüde emekçi yığınları örgütleyebildi. Sorun, ülkemiz gençliğinin konumunu, sınıfsal ve siyasal yapısını doğru tahlil edip, onun önüne doğru bir perspektif koymaktır. Bu konuda da kaybedilecek zamanımız yoktur.

Güçbirliği Politikamız ve Dış İlişkiler

Partimiz tarihi görevlerle karşı karşıyadır. Hareketimizin ulusal ve uluslararası planda kazandığı saygınlık, güç birliği politikasında da sorumluluğumuzu arttırıyor.

Geçtiğimiz dönemde güçbirliği konusunda, özellikle de teorik anlamda kararlı bir mücadele verildi. Ancak, pratikte buna uygun adımlar atılamadı. Bu da, örgütlenme alanındaki zaaflarımızdan kaynaklanıyordu. UDG kapsamı dar tutuldu. Bu, diger siyasi grupların UDG karşısında sert tavır almalarına yol açtı. UDG içindeki tavrımız olumluydu ve kitlelerde tasvip gördü. Ancak yurtsever güçlerin birliği doğrultusunda verdigimiz kararlı mücadelenin yanısıra, Apoculara ilişkin tavrımızda belirli ölçülerde hata yapıldığı kanısındayım.Bu günde, bu hatada ısrar ediliyor.

PKK'nın, bizim hareketimizi, diger bazı yurtsever ve devrimci güçleri, geçmişte hain ilan ettikleri, Kürdistan'da ciddi tahribatlar yarattıkları doğrudur. Bu gün de," tüm anti-sömürgecilerle güç birliğine hazırız" dedikleri de bir başka doğrudur. Elbette Apocular bunu yaparken ciddi bir özeleştiri yapma geregi duymazlar. Bu, onların anarşist yapısından kaynaklanıyor.

PKK Kürdistan'da var olan bir güçtür. Bugün belirli bulanımlarda geçirse uzun vadede şu ya da bu ölçüde var olacaktır. Bu objektif gerçekler karşısında, PKK'yı terörizmden uzaklaştırmak, tabanına daha etkin bir şekilde seslenerek kazanılabilecek unsurları kazanmak, kazanılamayacak unsurları yurtsever güçlerle dostça ilişkilere zorlamak için doğru ve tutarlı bir mücadele vermek gerekir. Bunun için teorik tavizler elbette verilemez.Ancak PKK'ya ilişkin değerlendirmemizde, kullandığımız sert ve aşağılayıcı uslubu,bu hareketin"iplerinin polisin elinde"olduğu biçimindeki belirlememizi, yeni dönemin koşullarınıda dikkate alarak gözden geçirmek ve- hareketin anarşist yapısını gözden uzak tutmamak koşuluyla- ilkeli bir yaklaşımla, onları yurtsever saflarda yer almaya zorlamak için mücadele verilmelidir.

Bu, PKK'nın bunalımını derinleştirecek, onu yurtsever saflara çekecek tir.Bu, PKK'nın tabanına seslenme olanağı yaratacaktır. Bu anlamda, PKK'yı kendi tabanında teşhir etmek kolaylaşacaktır. Uzun vadeli, kalıcı güçbirlikleri konusunda elbette Apoculardan özeleştiri istenmelidir.Ancak, lokal eylemlerde, kitle örgütlerinde -asgari ilkelerde biraraya gelinebiliyorsa- özeleştiri yapmaları gerektiği tavrıyla hareket etmenin doğru olmayacağı kanısındayım.Bu, anılan hareketin teşhirini zorlaştırmaktan, onu düşman saflara itmekten başka bir işe yaramaz. Bu, PKK saflarında bulunan yurtsever insanlarla ilişkiler geliştirmeyi güçleştirir. Ve bu, onları anti-faşist saflara çekmeyi zorlaştırır.

Kısa sürede uzun vadeli, kalıcı siyasi güçbirliklerinin oluşması pek olanaklı degildir. Kürdistan'daki yurtsever güçlere karşı ideolojik mücadele, politik dostluk temelinde esnek bir politika izlenmelidir. "Vur deyince,tabanın öldürmeye kalkışması" karşısında duyarlı olunmalıdır. Ayrıca yurtsever demokrat kesimlerin kazanılması için ciddi çabalar gösterilmeli ve onların desteği mutlaka kazanılmalıdır. Çünkü, bu kesimlerin, ulusal demokratik güçlerin birliğinde önemli katkıları, etkileri olacaktır. Güçbirligi ve cephe çalışmalarında Türkiye Kürdistan'ındaki yurtsever güçlerin birligine öncelik verilmelidir.

Kürdistan'ın parçalarında, Türkiye, Ortadoğu ve uluslararası planda hareketimiz geniş bir perspektife sahip olmalıdır. Dış ilişkiler programsızlıktan kurtarılmalı, programlı ve sistemli bir çalışmanın esasları tesbit edilmelidir.

Özellikle Kürdistan'ın diger parçalarında bulunan ilerici, yurtsever ve demokrat örgütlerle, partilerle daha canlı, kalıcı ilişkiler geliştirilmelidir. Geçen dönemde bu konuya gereken önem verilmedi. Son dönemdeki ilişkiler olumlu, ancak yeterli degil. Bu anlamda geniş bir perspektiften hareket edilmeli, bize yakın olan örgüt ve partilerle olan dialoğu geliştirmeli; diger bazı örgütlerle(Ör.Yekiti, IKDP, vb.) masafeli olmak koşuluyla belli ilişkiler kurulmalıdır.Kürdistanlı örgütlerin iç sürtüşmelerine, kendi aralarındaki mücadeleye, yurtsever güçlerin birliği anlayışıyla yaklaşılmalıdır.

Türkiye'li örgütlere, Partilere ilişkin politikamız doğrudur, aynen sürdürülmelidir. Ortadoğuda FKÖ, Arap KP'leri ve ilerici güçleri, İran'daki ilerici örgütlerle olan ilişkilerimiz yetersizdir;

var olan ilişkiler geliştirilmeli, yeni ilişkilerin kurulması ve güçlendirilmesi için ciddi bir çalışma yapılmalıdır. Ayrıca dış dünyayla olan ilişkilerimiz somut talepler doğrultusunda geliştirilmeli, netleştirilmelidir.

Tüzük ile İlgili Eleştiri ve Öneri

1-Parti tüzüğünün 19. maddesinde, Parti üyeligine alınacak kişilerde aranacak niteliklere aynen katılıyorum. Ancak, aşağıdaki fıkranın anılan maddeye eklenmesini gerekli ve zorunlu görüyorum:

-Parti organlarından birinde zorunlu çalışmayı kabul etmek. (ifade biçim olarak degiştirilebilir.)

Partiye alınacak kişilerin, tüzük ve program okuyup manastıra çekilmelerini engellemek; örgütlü , kollektif çalışmaya gelmeyip laf ebeliği yapanları, Parti üyeliğini, Partiye belli bir miktar para yardımı yapmakla yerine getirenleri tüzügün bu hükmüne dayanarak Parti üyeligine alınmasını engellemek için sözkonusu fıkranın anılan maddeye eklenmesi zorunluluğuna inanıyorum. Aksi taktirde, bu tip insanların Parti bünyesine alınıp alınmaması degişik yorumlara bırakılacaktır.

2-Parti tüzügünün 27. maddesinin yeniden tartışılarak düzenlenmesi gerekir. 24. madde de anılan maddeye atıf yapılması, sözkonusu maddenin 25. maddeyle ilintisi de bu gerekliligi pekiştiriyor.

a)27. madde de "üyeden ayrıca MK, veya BK kararıyla sözlü veya yazılı özeleştiri istenebilir." Hangi suçlar için? Bu konuda asgari bir çerçevenin belirlenmesi gerekir.

b)Aynı madde de "Partinin sırlarını dışarı verme halinde uygulanacak ceza yalnız ihraçtır." Parti sırlarını dışarı vermenin degişik biçimleri var. Birincisi, burjuvazinin baskı ve işkencelerine dayanamayıp(!) Parti sırlarını verenler; ikincisi,hareketin dışına düşen, dökülen, hareketin disiplinine ayak uyduramayıp dışlananlar var. Sözkonusu ihraç cezası bunlardan hangisi için konulmuştur? Bu hüküm, şu veya bu biçimde Partiden ayrılan yada Partiden çıkarılanların sağda solda Parti sırlarını ifşa ederek, Partiye zarar vermelerine karşı konulmuşsa, hiç bir anlam ifade etmiyor. Çünkü, zaten söz konusu cezanın koşulları,kişi Partiden ayrıldığında yada çıkarıldığında yerine gelmiştir. Anılan maddenin bu hükmü, deşifrasyonlara seyirci kalmayı resmen meşrulaştırmaktadır. Bunun acı deneylerinden gerekli dersleri çıkarmalıyız artık.Böyle kişiler, devrimci sorumluluğa sahip olmayan, Kürdistan halkımızın kurtuluş mücadelesine karşı sorumluluklarının öl

çülerini tanımayan ve son tahlilde ihanete kadar gidebilecek olan alçaklardır. Bunlar,-bir kez uyarıldıktan sonra- kesinlikle yok edilmelidir.

c)Maddenin son bendinin de açıklığa kavuşturulması gereklidir.

Sonuç ve Öneriler

Eleştirilerime başlarken belirttiğim gibi, karşımızda bulunan güçlüklerin üstesinden gelmek, kulislerde konuşmayı, sorunları dedikodu düzeyinde'tartışmayı' aşmak, Parti birliği ilkelerine ve Parti disiplinine ortadoksça bağlı kalarak hataların, eksikliklerin, zaafların ve oportünizmin(pratik örgütsel çalışma alanında) üzerine ödünsüz ce gitmeyi gerektiriyor. Bunun için, arkadaşların, açık yüreklice konuşmamı, sorunların temeline parmak basmamı hoş karşılayacakları ve beni,"hır-gür" çıkarmakla,"sinir krizleri geçirmekle" suçlamayacaklarını umarım.

Ayrıca bu sorunları yeni keşfetmediğimi ve kendimi de tümüyle temize çıkarmak niyetinde olmadığımıda belirtmek isterim. Bir MK üyesi olarak, Partimizin karşı karşıya bulunduğu sorunların üstesinden zamanında gelinememesinde hiç kuşkusuz şu ya da bu ölçüde benimde sorumluluğum vardır. Fakat şu gerçeği belirteyim ki, MK'nin yapısı,MK üyelerinin profesyonel çalışması(metropolde kalması zorunlu olanların dışında kalanların Kürdistan'a kaydırılması), askeri örgütlenme,kadrolara yönelik yayın, yayın dağıtımının örgütlenmesi, Parti örgütünün sıkılaştırılması ve gevşeklige karşı mücadele, tecrit edilenlere ilişkin tavır(tecritler öncesinde ve sonrasında), deşifrasyonlara seyirci kalınmaması, işçi sınıfı ve köylülük arasında çalışmanın önemi, bilgilerin merkezileştirilmesi, gizlilik, pratik örgütsel çalışmada oportünizme karşı mücadele edilmesi, Diyarbakır BK'ne ve Diyarbakır'daki gelişmelere,olaylara ilişkin öneri ve eleştirilerim oldu. Ancak, eleştiri ve önerilerim ya tasvip bulmadı ya da geçiştirildi(..... öncesinde ve sonrasında). Diyarbakır BK'den istifa isteğim hiç bir gerekçe gösterilmeden red edildi.

Bu objektif gerçekler karşısında, herşeyden önce,şunu belirteyim ki, karamsar degilim. Fakat fazla iyimser de degilim. Partimizin karşı karşıya bulunduğu sorunlar büyüktür. İçinde bulunduğumuz dönemin ağır koşulları, bu sorunların üstesinden gelmeyi dahada zorlaştırmaktadır.Ancak, belirtilen engelleri aşmak, Partimizi onarmak, çe-

lik disiplini yaratmak ve güçlendirmek olanaksız degildir. Tersine, bunun objektif koşulları vardır; yeter ki, Partimizi bu duruma getiren objektif ve subjektif koşullar doğru tesbit edilebilsin, hareketimizi bu noktaya getiren yapı vePartiyi kemiren oportünist anlayış açıklığa kavuşturulsun. Ve kadrolar hatalarımızın temelinde eğitilip yönlendirilsin.. Bu inançla:

1-Sorun ciddidir. Partinin onarılması, Leninist Parti disiplininin yaratılması ve güçlendirilmesi, Parti saflarının arındırılması, kadrolar arasında bulunan güvensizliğin aşılması, Partimizi bu noktaya getiren pratik örgütsel çalışma anlayışının doğru tesbit edilebilmesi, yeni dönemde kalıcı ve ileri adımların atılması için zorunludur.Bu da, ancak bir olağanüstü Kongre veya konferansla mümkündür. Bunun için MK'nin en kısa zamanda toplanmasını ve söz konusu önerimi görüşmesini öneriyorum.

2-Tüzük, güçbirligine ilişkin görüşlerimi belirttim. Diger temel konulara ilişkin önerilerimi, birinci madde de belirttiğim önerim gündeme alındığında sunacağım. Temel konulara ilişkin eleştirilerimin bazı yönleri tartışmalar sonucunda dahada netleşecektir.

3-Kürdistan'da en kısa zamanda geçici bir yürütme komitesinin oluşturulmasına ilişkin önerilere katılıyorum. Bu konuda vakit kaybedilmemelidir. Ayrıca vakit kaybedilmeden Parti yayın organı çıkarılmalıdır.

4-Faşizmin zindanlarında tutuklu bulunan Parti üyelerine-Partiyle ilişkisi tesbit edilenler- mutlaka savunma yaptırılmalıdır.

5-Kadrolara, Partinin korunması, Parti iradesinin yüksekte tutulması, Parti sırlarının kesinlikle verilmemesi(işkencelerde Parti sırlarını vermektense onurlu ölümün tercih edilmesinin vurgulanması),yeni dönem çalışmalarında dikkat edilmesi ve titizlikle uyulması gereken bazı prensiplerin(gizlilik, harcamalar, disiplin, yayın dağıtımı vb.) belirtilmesi ve siyasal polise karşı mücadelede kullanılacak yöntemleri içeren bir genelgenin iletilmesi..Ayrıca bu genelgede, polise verilen bilgilerin, işkence ve mahkemelerdeki tavırların(yeterli bilgiler elde edilip kapsamlı bir değerlendirme yapıldıktan sonra) somut bir biçimde kadrolar nezdinde açıklığa kavuşturulacağının vurgulanması....

---

(1)- Bu dönemde MK'ne girdim.

(2)-MK'nin ..... neden eleştiri hakkımı saklı tutmadığım haklı olarak sorulacaktır. Doğrudur. ..... eleştiri hakkımı saklı tutmak için herhangi bir ibarenin konulmasını istememiştim. Nedenine gelince: Birincisi, ... Genel Sekreterlik tarafından hazırlanmıştı. MK'nin rapor üzerindeki tartışmalarında bazı olumsuzluklar oldu.(Ör.MK'nin iki üyesinin -biri bendim- Diyarbakır hakında verdiği bilgiler biribirine tam tersti ve birinin yalan, birinin doğru söylediği açıktı. Buna rağmen, Genel Sekreterin sert tartışmalara müdahalesinden öteye bir şey yapılmadı. Herzamanki sessizlik devam etti. Ve olay araştırılmadı. Aynı olay üzerinde ısrarla durmama, BK'den ayrılma önerisinde bulunmama rağmen olayın üzerine gidilmedi. Ve BK'deki görevime devamım istendi.) Ve o atmosfer içinde rapor tartışmalarına geregi gibi katılamadım. Zaten ..... görüşmeler o gece bitti ve ben hemen Diyarbakır'a döndüm.(grev, vb. işler nedeniyle) . ..... önerileri, ... güvenliği açısından kabul edilmedi. .... ciddi bir eleştiri gelmedi. Ve zaten ..... ciddi bir tartışma da olmadı. Ancak, ... bazı oportünist unsurların..... için net bir tavır aldım. Ve bu konuda, o günün koşullarında ileri bir adım atıldı.

Bu somut koşullara rağmen, ... eleştiri hakkımı saklı tutmamam ve bunu ..... savunarak Partiyi kemiren oportünist bürokratik anlayışı teşhir etmemem bir hataydı. Bir saatlık bir düşünme fırsatı bulamadığım (grev ve diger sorunlar) o günkü koşullara rağmen bu hatayı kabul ediyorum. Ve bundan gerekli dersi de çıkarıyorum.

(3)-Diger bölgelerdeki davalar hakında henüz somut bir bilgi sahibi olamadığım için, değerlendirme yapma durumunda degilim.

EKİ :

Son döneme ilişkin çalışmalar ve gelişmelerin özeti.

5.7.1981

Saleh

Son Döneme İlişkin Çalışmalar ve Bazı Olumsuzluklar

Diyarbakır deşifrasyonundan sonra MK toplandı. MK'de genel bir panik havası vardı. Bunun iki temel nedeni vardı, kanımca. Birincisi, özünde var olan sorunların o güne dek görülememesi ya da önemsenmemesi, deşifrasyonla tüm bu sorunların bir anda acil çözümler dayatması ve mevcut olanaklarla söz konusu güçlüklerin aşılmasının zor oluşu; ikincisi, MK dahil, örgütün zorlu mücadele koşullarına hazırlıklı olmamasıydı.

Bu panik, bazı politik büro üyelerinde, korunmaya alınmak için yerleri değiştirilen bazı kadrolarda ve bazı bölgelerde doruk noktasındaydı. Bu nedenle alınan kararlar sık sık değiştiriliyor. Görev verilenler "benim burada barınma olanağım yok."(abç) diyip ya dışarı çıkarılmayı dayatıyordu ya da kendi başına hareket edip kayboluyordu.

Yine bazı olumsuzluklar, sorunların üstesinden gelebilmeyi zorlaştırıyordu:

1-Genel Sekreterin de içinde bulunacağı bir değerlendirme toplantısının koşullarını yaratmak için dışarı çıkan arkadaşlar ne toplantının koşullarını hazırlayabildiler ve nede bize bir haber ulaştırdılar. Bu çalışmalarımızı önemli ölçüde etkiledi. Çünkü sorunlar ciddiydi ve radikal müdahaleler gerektiriyordu. Aksi halde palyatif tedbirlerle hareketi yönetmek durumunda kalacaktık. Nitekim öyle oldu. Zira en basit olaylarda bile insiyatif oluşturulamıyordu. Süleyman ve Remzi arkadaşların asgari koşullarda da olsa, bir haber bile göndermemeleri ciddi bir hatadır.

2-Disiplinsizlik alabildiğine gelişiyor ve yer yer MK'de bile boyveriyordu.(İki MK üyesinin çağrıya rağmen İran'a geçişi, 15 Eylül'de alınan kararın değiştirilmesi, M.Ali, Mecit, Vazgal vb. durumları.) Alınan kararların uygulanmasında gecikiliyor ve alınan görevler yerine getirilmiyordu.(Remzi ve Süleyman arkadaşların dışarı çıkma işini geciktirmeleri, Süleyman'ın A...., İ...., İ.... BK'leriyle ilişki kurma ve düzenleme görevini yapmaması, İ.....BK'nin sorun olması, digerleriyle ilişki kurma güçlügü ve Rojan'ın durumu...) Bu ve benzeri örnekler çoğunlukla MK üyeleri veya önde gelen kadrolar için sözkonusuydu. Bunun dışındaki olumsuzluklar, disiplinsizlikler zaten had safhaya varmıştı. Burada ayrıntılarına girmek istemiyorum.

Mevcut yapıyla başarılabilecek işler büyük ölçüde yapıldı.Bir takım aksamaların olması da kaçınılmazdı.Şöyle ki:

- İran KDP ile bu dönemde gerçek ilişkiler kuruldu ve geliştirildi. Ancak yeterli değildi.(Prgram verememe, onların doktor isteklerini, söz vermemize rağmen yerine getirememiz vb.) Korunmaya alınan, aranan bir çok arkadaşın .....Kürdistan'ına geçirilmesi, sınır ilişkilerinin düzenlenmesi belli ölçülerde başarılı-bazı olumsuzlukların dışında- oldu.

-Tüm bölgelerle(son döneme kadar A.... ile ilişki kuramadık.Bu konuda görev alan arkadaşın görevini yapmaması ve o bölgeyi tanıyan arkadaşın da ....'a geçmesinden dolayı) ilişkiler kuruldu. Deşifre olmuş unsurların geri çekilmesi, Bazı yerlerde BK'lerin yenilenmesi, Bölge Komiteleri için yedek üyelerin tesbiti vb. çalışmalar yapıldı. Bölgelerden gelen sorunlara anında müdahale edildi. B...,A..., İ..., bölgeleri hariç tüm bölgelerde yerinde inceleme ve denetim yapıldı.Anılan üç bölge denetimi için vakit bulunamadı(12 Eylül sonrasına kaldığı için).Bu denetimle birlikte hareketin karşı karşıya bulunduğu sorunlar ve Diyarbakır olayı hakında Bölge Komitelerinin görüş ve önerileri alındı. Bu görüş ve önerileri, kulişlerde söylendiği gibi şu yada bu kişiyi yıpratmak için değil, gevşeyen yapıyı, örgütü sıkılaştırmak, kadroların dışardan duyduklarını onlarla-sadece Bölge Komitelerinde- tartışmak ve onları düşman saflardan gelen saldırılara karşı silahlandırmak ve yapılması düşünülen toplantıya yeterli görüş ve materyalle gelmek için aldık. Kişilerin yıpratılmak istendiği iddiasında olan varsa, görüşünü ve gerekçelerini açıkça ortaya koymalıdır.Devrimcilik, yoldaşlık açık olmayı gerektiriyor.

Diyarbakır olayı ile ilgili ilk toplantıda aldığımız karar "polisin elindeki bilgileri bazı arkadaşlarımıza, bu arada N.'e imzalattığı" biçiminde degildi. Toplantıda bu görüş bazı arkadaşlar tarafından savunuldu. Ancak, bazı arkadaşlarda-bunlar arasında bende vardım- buna karşı çıktı. Ve sonuçta, kadrolara "belirli ölçüde desifras yonun olduğu. ileride yapılacak değerlendirme sonucunda durumun kadro lar nezdinde açıklığa kavuşturulacağı..." biçiminde bilgi verildi.Daha sonra ifadeler, bizim dışımızdaki gruplar tarafından her tarafta kullanıldı. Biz ve örgütümüz elbette buna sessiz kalmıyorduk, kalmadık.Ancak, bölgelerden gelen öneriler doğrultusunda, asgari koşullar-

da BK'lerine ifadelerin içerigi konusunda açık bilgi vermeyi kararlaş tırdık. Ve sözkonusu bilgilerin yalnız BK'lerinde kalması, tabana ile tilmemesi, ifadeler üzerinde kesinlikle yorum yapılmaması koşuluyla..

-Dr. S.'in temizlenmesi için, Ü. arkadaşla bazı girişimlerimiz oldu. Fakat başarılı olmadı, dolayısıyla karar aşamasınada gelinmedi.

-Ayrıca ..... hakında karar aldık. Ancak, 12 Eylül faşist askeri darbesinin bastırmasıyla anılan kararı uygulayamadık.

-.....gelişmelerle ilgili olarak .... BK'nin aldığı eylem kararını oybirliğiyle onayladık.

-15 Eylül'de geçici yürütme komitesi, Ayrıca bir MK üyesi ve bir diger arkadaşla(İ....BK'den) ortak bir toplantı yaptık. Bu toplantıda:"Geçici olarak .....Kürdistan'ında üstlenmeyi ve yeni operasyonlara karşı korunması gereken kadroları en kısa sürede buraya çekmeyi kararlaştırdık(oybirliğiyle). Yine bu kararın derhal uygulanması için hemen harekete geçilmesine karar verdik. Bunun için, Benim ....'a(İKDP ile ilişkiye geçmek ve..... yöresine gelecek R. arkadaşla ..... ilişkilerini düzenlemek için), A.'nın, ...'ye(Abdullah'ın geçişini sağlayarak),Selim'in, A.....'da sınır geçişi olanaklarını araştırıp A.'ya telefonla bildirdikten sonra en kısa zamanda ....'a geçmesine ve H. arkadaşın İ..... diger gruplarla görüşmeler yapması ve barınma olanakları olduğu sürede orada kalması, barınma olanakları kalmadığında ....'a geçmesi, R.'nin derhal ..... yöresine gelmesini kararlaştırdık. Ayrıca ..... işlerinin yürütülmesi vb." Malesef bu kararda ben ayrıldıktan sonra arkadaşlar tarafından degiştirildi. R. 45 gün gecikmeyle geldi. Diger arkadaşlardan da ancak 45-50 gün sonra haber almak mümkün oldu. ....'dan gönderdiğim kuryeye"arkadaşların ne için beklediklerini, İ..... dönmem gerekiyorsa haber vermelerini, değilse pasaportu göndermelerini" söyledim. Gelen cevapta, pasaportu göndereceklerini, kendilerinin de .....'ye gideceklerini, benimde .....'ye geçmemi istediler. ..... ilk elde beni daha sonra iki arkadaşımızı Lübnan'a geçire ceğini söyledi. Ben arkadaşlardan ayrıldıktan sonra takriben 45 gün ..... sınırında bekledim. Ve daha sonra ..... geldik. ..... da Lübnan'a geçişin mümkün olmadığı, Almanya'ya gidilebileceği söylendi. Ve bende Almanya'ya geldim.

-Ayrıca N. ve Y.'nin tahliye girişimleri karşısında A(B).'i uyardık ve anılan arkadaşların savunma yapması gerektiği kararını al-

dık. Ve bunun için olanaklar ölçüsünde hukukçu arkadaşlardan bir komite kurulması kararı alındı.

-Yine Diyarbakır deşifrasyonundan kısa bir süre sonra örgüte, gizli çalışma, işkence ve yargıç karşısındaki tavırları içeren bir genelge çıkarıldı.

5.7.1981
Salı

TKSP MK Genel Sekreterliğine

Avrupa'daki Çalışmalarımız,
AK'nin 1 nolu Genelgesi,
Bazı İddialar ve Son Gelişmeler Hk.

Partimizin Avrupa'daki(değerlendirmeye temel alınan F.Almanya'dır) siyasal ve demokratik çalışmalarını değerlendirmek ve gerçekçi çözümlere varmak için:1-bu çalışmaların geçmişini, bugün acil çözümler dayatan sorunları, bu sorunların nedenlerini ve sorumlularını tesbit etmek; 2- AK'nin 1 nolu genelgesini; 3-Oportünist ögelerin devrimci ögelere karşı operasyonlara geçişini belirli bir bütünlük içinde irdelemek gerekir.

Avrupa'da Kürdistan'lı işçi ve öğrencilerin ağır ve zor çalışma ve yaşam koşullarıyla karşı karşıya olduğu, Partimizin yurt dışındaki işçi ve öğrenci kitlesini zamanında örgütlemek ve yönlendirmek için yeterli çaba harcayamadığı bir gerçektir.Ancak bu, çözümsüzlük(!) noktasına getirilen sorunlara gerekçe yapılamaz. Çünkü, sorunlar büyük ölçüde son 1,5 yıllık çalışmaların ürünüdür. Ve temelde oportünist bürokratik ve bireyci pratik örgütsel çalışma anlayışından kaynaklanmaktadır.

Parti Üyeliği ve Kolaycı, Oportünist Anlayışın
Avrupa Örgütünü Yozlaştırması,Legalize Etmesi

Partimiz, Avrupa'da yürüttüğü siyasal ve demokratik çalışmalarda, bir takım maddi olanaksızlıklarla birlikte, temel mücadele alanımızdan farklı, yani daha elverişli çalışma koşullarına sahiptir. Diğer taraftan Partimiz, ağır baskı ve gizlilik koşullarında savaşını sürdürmek durumundadır. Faşizm şartlarında mücadelenin daha bir zorlaşmasıda gizliliğin titizlikle korunmasını kesin bir biçimde dayatmaktadır.Ve gizlilige ilişkin görevler, rahat çalışma koşullarına rağmen AÖ. içinde aynı ölçüde geçerlidir.Çünkü:1-AÖ'müzü, Partinin genel yapısal işleyişinden soyutlamak mümkün değildir. Zira Onun bir birimidir.Ve AÖ'müzün yapısal sorunları, Partinin örgütsel yapısını su yada bu ölçüde etkiler.2-Avrupa'da çalışan Kürdistan'lı işçi ve öğrencilerin Kürdistanla canlı ilişkileri vardır. Bu anlamda Avrupa'daki deje

narasyonun, deşifrasyonun temel mücadele alanlarımızda, örgütsel yapımızı, kadrolarımızı olumsuz yönde etkilemesi kaçınılmazdır. Ve daha şimdiden bu tip olumsuz örneklere rastlanmaktadır.(Örneğin,H..'nin kar.'nin E.....'da, biz C'yi ihraç ettik demesi ve B'nin tepki göstermesi, S.....'deki tavrı.) 3-Türkiye MİT'nin özellikle 12 Eylül'den sonra yurt dışında yoğun bir çalışma içine girdiği ve hareketimizi ba hedef seçtiğine kuşku yok. MİT'in Avrupa istihbaratının desteğini de sağlayarak hareketimiz hakında çok yönlü bilgiler elde etmeye çalışması ve edindiği bilgileri merkezileştirerek, bunları-temel mücadele alanlarımızda- yeni operasyonlar için malzeme olarak kullanması büyük bir olasılıktır.

Ülkemiz koşullarında dün olduğu gibi bu günde Partinin korunması bir numaralı görevdir. Bunun da temel koşulu, en sıkı gizlilik ilkelerini, kurallarını gün ışığına çıkarmak ve pratik mücadelede edinilen deneylerle onları geliştirerek, pratik örgütsel çalışma anlayışımızın kopmaz bir parçası haline getirmektir. Yukarıda belirtilen gerekçelerle en sıkı disiplin ve gizliliğin AÖ. içinde geçerli olduğunu bir kez daha belirtmekte yarar var.Bu objektif gerçeklik karşısında AÖ.müzde gelişen, geliştirilen deşifrasyonun, gevşekliğin kaynağına inerek varılan noktanın nedenlerini, sorumlularını tesbit etmek,AK'nin sözkonusu genelgesi ile neyin amaçlandığını ve oportünist ögelerin manevralarını sergileyerek sorunlara acilen müdahale etmek gereklidir. Bunun için,biraz gerilere giderek Parti örgütümüzün oluşturulmasına, yaygınlaştırılmasına ve Partiye üye almada egemen olan kolaycı anlayışa bakmak gerekir, önceiklle.

AÖ'müzün ne zaman, nasıl ve kaç kişiyle oluşturulduğu konusunda yeterli bir bilgiye sahip değilim. Birbuçuk-iki yıl öncesine kadar bir veya iki kişinin Parti üyesi olduğu kanısındayım. Daha sonra Nevra örgütü feshedildiğinde"bu örgütün HK. üyelerinin Partinin doğal üyeleri" haline getirildiği ve Parti örgütlenmesinin birzat yetkili arkadaşlarımızın sorumluluğunda (birinci ve ikinciAK'leri) hızlandırıldığı bilinen bir gerçektir.(1) Zaten degerlendirmeme temel teşkil edende bu dönemdir. Yani yeni(!) dönem çalışmalarıdır.

Partiye alınan üyelerin nitelikleri ve kolaycı anlayışın AÖ'de yarattığı tahribata, dejenerasyona geçmeden önce Lenin'in konumuza ışık tutan belirlemesine bakalım:

"Böyle bir örgütün üye sayısını ne kadar kısıtlarsak,ve

meslek olarak devrimci çalışma ile uğraşan, siyasal polisle savaşım sanatında meslek eğitimi görmüş olan üyelerin yalnızca örgüte katılmasına olanak verecek kadar kısıtlarsak otakratik bir ülkede böyle bir örgütü 'yakalamak' öylesine güçleşir."

İşte Lenin'in belirlemesi ve birinci, ikinci AK'nin örgütlediği insanlarımız. Bu konuda fazla bir şey söylemeye gerek yok. Örgütlenen kişilerin yaşamlarına, zaaflarına, fedekarlıklarına, yüreklilliklerine, uzun vadeli mücadelede tökezleyip tökezlemeyeceklerine bakılmadan; ciddi pratik deneylerden geçirilmeden Partiye alındıkları açıktır. Hatta bu insanlarımızın bir çoğuna, örgütlenirken, Parti Program ilkeleri ve tüzük bile kavratılmamıştır. Ve Parti üyeliğine hazırlanması için-üyü edilmeden önce- en ufak bir çalışma yapılmamıştır.Zaten AK'nin 1 nolu genelgesinde "Parti üyelerinin bir çoğunun aktif ve militan bir yapıda olmadıkları..."(abç) biçimindeki ünlü(!)belirlemesi, -bu belirleme başka amaçla yapılmasına rağmen- bu gerçeği kısmen de olsa belirtiyor. AÖ'ndeki olaylar ise bunun canlı kanıtlarıdır.

AK, "aktif"liği uzun nefesli koşma, "militan"lığıda kavga gürültü anlamında almıyorsa, bu "aktif ve militan yapıda" olmayan üyeleri kimler Partiye aldı? Ve hangi anlayışa dayanılarak alındı? Evet,sözkonusu insanlarımızı Partiye alanlar, bü gün kendi tahribatlarını gizlemek için, bir kalemde tabanı yargılayanlardır. Ve dayanaklarıda"Parti programının ilkelerini tanıyan ve Partiyi gücü yettigi kadar destekleyen herkes parti üyesidir."(abç)anlayışıdır.İşte AK, bu oportünist anlayışı gizlemek, bu anlayışın yarattığı tahribatın sorumluluğunu üyelere yüklemek için böyle bir yargılamaya varmıştır.

Dahası var! Önüne geleni örgütleyeceksin(M...H. vb.), derneklerde sorun yaratan, cezalandırılan üyelerin tavrına seyirci kalacaksın, hatta onlara önemli görevler vererek şımartacaksın(N.,Z.'bir ara..... gönderilmek için S. tarafından öneriliyordu',M.), Parti üyelerini haklarında Parti kararı olmadan karalayacaksın(MG. .... evinde,KOMKAR YK'nu, 12 Eylül Komitesini evde),Parti üyeleri hakında -yine parti kararı olmadan- bir gün "militandır,aktiftir" diyeceksin, arkasından"alçaktır, hastadır, lümpendir" diyerek her gün yeni bir yargıda bulunacaksın(C.,H.,A. vb.) ve sorunlar büyüdüğünde, tabandan tepkiyle karşılandığında kendini kurtarmak için temizleme operasyonuna başlamak üzere kaleme sarılacaksın.Ve bunu da yaparken tabandaki insanları birbirine düşürüp yağdan kıl çeker gibi ara-

dan sıyrılmayı düşleyeceksin(M....Der.Kon., F...Der.Sorunlar....,)... Yanlış anlaşılmamalıdır, gerçekten hasta olan insanların temizlenmesi konusunda, dün olduğu gibi bugün de tavrım açıktır. Harekete ayak bağı alanlar kim olursa olsun-koşulları yaratılarak- temizlenmelidir. Zaten tecrit edilmesi gerekenleri, üyeligi askıya alınanları savunan yok.Sorun, bu olup bitenlere neden zamanında müdahale edilmedigi ve " atı alan üsküdarı geçti"kten sonra müdahale geregi duyulduğu sorunudur. Bu da açık yüreklice, dürüstçe yapılsa, neyse!... Fakat ne yazık ki ,bu da postu kurtarmak için yapılıyor.

Devam edelim, AK'nin yayınladığı genelgenin 4. sayfasında şöyle deniyor:

"Partimiz her ne kadar ismini açıkladıysa da O, gizlilik koşullarında çalışıyor.Bu durum ise gizliliğin gerektirdigi kurallara kayıtsız şartsız ve titizlikle uymamızın zorunluluğunu beraberinde getiriyor."

"Ancak, bazı Parti üyelerinin bu kurala yeteri kadar titizlikle uymadıkları, gerek davranışlarıyla ve gerekse söyledikleri sözlerle bilerek veya bilmeyerek deşifrasyona neden oldukları görülmektedir."

".....,telefonların dikkatsiz kullanıldıkları görülmektedir."

"Kendisinin Parti üyesi olduğunu veya başkalarından farklı görevler üstlendigini hissettirmek devrimcilikle bağdaşmayan Parti tüzüğü hükümlerine aykırı bir durumdur."

Bu parlak cümleleri iki yönüyle ele almak gerekir:Birincisi, belirtilen ölçülerin çok daha ötesinde deşifrasyon vardır. Sözkonusu genelgede bu durum, ancak kısmen belirtilmiştir. Bu belirleme bu ölçüde gerçektir. Ancak, deşifrasyonun kazandığı boyutlar bir günde gelişmemiştir. Ve bu konuda da zamanında gerekli önlemler alınmamış, gelişmelerin arkasından sürüklenilmiştir.(Örneğin, M.'nin S..... meselesini duymayan kalmadıktan, dernek sorunu tepkiyle KOMKAR'a illettikten sonra ancak AK'nin gündemine gelmiştir.,N."benim S.'la ilişkim var" diyip bunu aylarca yaygınlaştırdıktan sonra-benim uyarım üzerine-kendisiyle görüşülmüştür. Yine "seçkin militanlarımız"(!) C. veZ. halende keyifleri istediğinde "bizim muhatabımız harekettir", demeye devam ediyorlar. Yine MK'de bile gizliliği sözkonusu olan ticaret meselesi ve bu konudaki rezaletleri duymayan kalmamıştır.Yine Parti üyeleri-

nin birbirlerine, Parti sırlarını açmaları vb. örnekler..

İkincisi, AK'de görevli bazı kişilerin ve özellikle S.'nin geliştirdiği deşifrasyondur. Bu yönüyle meseleye bakıldığında genelge yi kaleme alan ve imza koyan bazı kişiler, deşifrasyona ilişkin belirlemelerini kendileri için yapsalardı, sanırım gerçegi kısmende olsa ifade etmiş olurlardı.Çünkü, asıl deşifrasyonu, onun koşullarını,gevşekliği ve disiplinsizliği geliştiren yetkili ve sorumlu bazı kişiler dir. Örnekleyecek olursak:1-Yukarıda belirttigim, özel gizlilik gerektiren mali konuya ilişkin K...'deki çalışmaları ve gelişmeleri duymayan kalmamıştır. Sorun derneklerde tartışılıyor. Bunun da bir numaralı sorumlusu AK'nin başında bulunan S.'dir.(2) 2-K.,K...'e gönderdiği M. adındaki arkadaşa"sen K...'e gideceksin, senin maaşını KOMKAR verecek" diyor .Ve M. K...'e gelip bir süre çalıştıktan sonra, kimsenin kendisiyle ilgilenmediğini belirterek yakınıyor ve K.'nin kendisine söylediği sözleri önüne gelene söylüyor.(bana da söylendi, ve ben S. ve K. arkadaşı birlikte olduğumuz bir sırada K...'de uyardım.) Ayrıca S.'nin Köln trafiği ve anılan işle ilgili telefonlaşmaları dikatini çekmedik kişi bırakmadı.3-12 Eylül'de yürüyüş toplanma alanında, yanımızda bas kalarınında bulunduğu bir sırada K., H.'nun çenesine-deyim yerindeyse-dürterek"ben sana bu kadar emek verdim. Yüzüne gözüne dursun." demesi -kendisi başka amaçlada söylese- bir deşifrasyondur. Ayrıca sorumlu bir organda bulunan kişinin kesinlikle yapmaması gereken bir tavırdır. 4-Bir zamanlar Diyarbakır Genel-İş'te sürdürülen ve ipliği pazara çıkarılan "fiskos" ilişkileri S. tarafından alabildiğine geliştiriliyor. Çevre derneklerden gelenleri KOMKAR'da, herkesin dikkatini çekecek bir biçimde özel görüşmelere çekmesi, bazı bölgelerdeki derneklerde sözü edilen"fiskos"u sürdürmesi derneklerde bile tartışma konusudur.Yine S.'nin kendisini "aranan kişi" durumuna getirmek için her yola baş vurduğu, hatta belli ölçülerde-hareketin çıkarlarını ayaklar altına alarak- başarılı olduğu tartışma götürmez! Yalnız telefon görüşmeleri buna yeterli bir kanıttır. 5-Örgütsel ilişkilerde, kadrolarla ilişkilerinde hiç bir kural tanımayan S., örgütsel yapıyı tahrip etmek,hiyerarşiyi laçkalastırmak için elinden geleni yapıyor.(Ör.,H.....mes., H..... tüzük mes., B...'nin .....'da görev alması, A..... ve ilerde üzerinde durulacak örnekler..) 6-Bütün bu yapılanlarla da yetinmeyen S., deşifrasyonu..... üyeligini bile belli yerlerde açıkça hissetirme noktasına vardırmıştır.(Sözlü tartışmalarımızda araştırıl-

masını istediğim konular arasında: Bazı Parti üyelerinin yanında"Benimle böyle konuşamazsın","Burada böyle konuşamazsın." vb.)

Bu ve benzeri örnekler çoğaltılabilir.Ayrıca benim bilmediğim çok şeyler de olabilir.Çünkü, Avrupa'daki Parti çalışmaları ve birimlerdeki gelişmeler konusunda yeterli bilgiye sahip değilim.Diğer taraftan, bunlar münferit olaylar değildir.Ve el kol bağlayarak, günah çıkararak geçiştirilecek sorunlar da değildir.Ayrıca Partinin AÖ.'de yaratılan tahribatların sorumluluğunu tabana veya bir kısım(!) üyelere yüklemeye çalışmak da çözüm değildir. Doğru çözüm, dejenarasyonu,deşifrasyonu ve gevşekliği geliştiren oportünist bürokratik anlayışı mahkum etmek ve sorumlularından hesap sormaktır.

Kollektif Çalışma ve Bireyciliğin
Doruk Noktasında Somutlaşan Şeflik

Kollektif çalışma konusunda da AK'nin belirlemeleri-birbiriyle çelişen yönleri bir tarafa bırakılırsa-ilginçtir:

"Ayrıca son zamanlarda kollektif çalışmanın hayata geçirilmesinde ortaya çıkan eksikliklerin ciddi olarak kadrolar arasında tartışılması ve bunların aşılması için çaba gösterilmesi ile kitlelere açılma doğrultusunda sağlıklı adımların atılması olumlu gelişmelerin diğer göstergeleridir."

"Demokratik derneklerde ister yönetimde, isterse yönetim organı dışında bulunsunlar, üyelerin kollektif ve disiplinli bir çalışma içerisine giremedikleri görülmektedir."(1.nolu gen.s.1)

"Dernek yönetim organları, alt birimlere ve kitleye hakim olamıyor, planlı programlı ve hedefleri açıkça belirlenmiş bir çalışmayı hayata geçiremiyorlar."(a.g.gen.s.2)

"Kollektif çalışmada başarıya ulaşabilmemiz için son zamanlarda demokratik planda atılan bazı adımları iyi değerlendirmek gerekir.Hiç bir organ ve üye programlanan doğrultuda çalışma yapmanın önemini küçümsememeli, gerek büroların sağlıklı işleyişini sağlamada ve gerekse bu bürolarca programlanan işlerin zamanında yerine getirilmesi doğrultusunda özverili, disiplinli ve kararlı bir çalışma yapmakla yükümlü olduğunu gözden uzak tutmamalıdır."(A.g.g.s.4)

Görüldüğü gibi kollektif çalışmada sağlıklı adımların atıldığı(!)belirtiliyor ve arkasından hemen üyelere yollama(suçlama) yapıldıktan sonra, devrimci kollektif çalışmanın-PartiliÇalışma-basarı-

sı büyük ölçüde, KOMKAR bünyesinde oluşturulan bürolara bağlanıyor. Ve KOMKAR GYK. toplantısında okunan çalışma programı(!)kastedilerek "...planlı ve programlı ve hedefleri açıkça belirlenmiş...." bir çalışma programından söz ediliyor.

Şunu hemen belirteyim ki,AÖ.'müzün çalışma alanında KOMKAR'ın önemli bir yeri vardır. Bunu yadsımıyorum. Ancak,buradan hareketle"demokratik çalışma programını(!)" AÖ'nün çalışma programı yerine koymak mümkün degildir. Bir başka deyişle, siyasal kollektivitenin başarısı, demokratik alanda kollektif çalışmanın hayata geçirilmesine bağlanamaz.Bu, AK'nin geçmişin acı deneylerinden gerekli dersler çıkarmadığını,hatta daha da ileri giderek legalizmin battağına gömüldüğünü göstermektedir.

Diger taraftan, kollektif çalışmada başarının ölçütü olarak gösterilen sözkonusu çalışma programı, KOMKAR'ın örgütsel sorunlarının aşılmasını hedeflemekteydi! Oysa, anılan programa bakıldığında, var olan sorunların aşılmasından öteye kadroları, kendi gerçekliklerinden uzaklaştırmaya yönelik bir reçeteden başka bir şey olmadığı görülüyor.Evet, KOMKAR çalışma programı-eğer buna çalışma programı denilebilirse- bir reçetedir diyor ve altını çiziyorum.Çünkü, bu çalışma programı yapılırken,KOMKAR'ın örgütsel sorunları,mali sorunları, mevcut kadrolar, kadroların yetenekleri, insan unsuru, araç ve gereçleri gerçekçi bir gözle tesbit edilmemiştir. Dolayısıyla konulan hedefler maddi temellere dayandırılmamıştır; bu hedeflere varmakta aşılması gereken engellerin giderilmesi konusunda örgütsel garantiler sağlanmamış ve örgütün bağımsızlığını korumaya, siyasi otorite ile demokratik otoritenin belli kurallara bağlanmasına gerek bile duyulmamıştır.Ve de, bu yoldaki uyarılar dikkate alınmayarak kişisel inisiyatif kullanılmıştır.(S.'nin Bürolar mes.vb.ör...)

Vardığımız noktada pratik hayat, bürokratik mantıkla hazırlanan reçetelerle bu sorunların aşılamayacağını bir kez daha kanıtlamıştır.(Gittikçe artan sorunlar, büraların işlerlik kazanamaması ve bürolara rağmen kollektif çalışmanın başarılamaması(!)ve 8 ay önce var olan örgütsel ve mali sorunların kat kat artarak varlığını sürdürmesi ve yeni çözüm arayışları vb.)(3)

Dahası var! S.'nin kendisi başında bulunduğu yazıkurulunda (Denge KOMKAR), kollektif bir çalışmanın yapıldığını iddia edebilir mi?İddia ediyorsa, bu Parti kanalından-kendisi devreye sokulmadan-de-

netlenmelidir. Hayır buna yine gerekçeler arıyorsa, ya da "özeleştiri" kabilinden bunu geçiştirmeyi düşlüyorsa, bu tip özeleştirilere karnımız toktur artık. Özeleştiri papazın karşısında günah çıkarmak için yapılmaz.(Gazetenin son sayılarında görülen nisbi değişiklikler, sadece bu aşamada S'nin sıkıştığına işarettir.)

Ayrıca,yeri gelmişken AK'nin resmi olmayan bir belirlemesinede değinmekte yarar var. AK, ..yayın alanında başarılı bir çalışma yapıldığını iddia etmektedir! Kanımca bu, büyük ölçüde düzenli bir şekilde Dengé KOMKAR'ın çıkarılmasına bağlanmaktadır. Doğrudur,Dengé KOMKAR düzenli bir şekilde çıkarılmaktadır. Ancak bu yayın alanında başarılı olmak için yeterli degildir. Hele içinde bulunduğumuz süreçte Dengé KOMKAR'ın üstlenmek zorunda olduğu işlev gözönünde bulundurulursa bu iddia da bir yakıştırmadan öteye gidemez. Devrimci bir yayın organı, seslendiği alanda kollektif bir propagandacı, kollektif bir örgütleyici ve kollektif bir ajitatör olabildiği ölçüde başarılı olabilir. Dengé KOMKAR açısından soruna baktığımızda, durum dahada farklıdır. Çünkü Dengé KOMKAR,bu süreçte,-Parti yayın organı çıkarılamadığı için- hem kadrolara, hemde okuyucu kitlesine seslenmek göreviyle karşı karşıyadır. İşte gazetemiz bu ikili görev arasında bocalamaktadır, malesef.. Bunun aksini iddia etmek mümkün degil.Zira yayınlanan gazetelerde, kadroları yönlendirebilecek, karşılaştıkları engelleri aşmada onlara kılavuzluk yapabilecek ya da yardımcı olabilecek teorik yazılar son derece sınırlıdır. Bu anlam da, Dengé KOMKAR'ın kadrolara yönelik görevini-asgari düzeyde de olsa- yaptığı söylenemez Diger taraftan gazete, okuyucu kitlesinin somut demokratik taleplerine ve federasyonun karşı karşıya bulunduğu değişik sorunların çözümüne de geregi gibi cevap verememektedir. Yayınlanan gazeteler bu konuda canlı birer örnektir. Bunun için fazla şey söylemeye gerek yok.Zaten 8 aylık bir sürede kendi içinde kollektif bir çalışmayı hayata geçiremeyen, muhabir ağını oluşturamayan bir "Yazı Kurulu"ndan bundan fazlası beklenemez, doğrusu..

İflah olmaz küçük burjuva aydın bireyciliğine bir örnek daha vermekle yetinelim:Ek gazete meselesi!.... Bilindiği gibi, ek gazete 12 Eylül için çıkarılmıştı. Ve 12 Eylül Eylem Komitesi görevlileri (2 KOMKAR MYK. üyesi), bir "Yazı Kur." üyesi ve benim tarafımdan hazırlanmıştı.Kollektif ürün olan bu ek gazete yazısının başına gelenleri burada izah etmek mümkün degil.(4) S., sözkonusu yazı henüz hazırlan-

madan, bu yazıyı kontrol etmek gerekçesiyle(!)iki kez başkalarının yanında, anılan "Yazı Kur."üyesinden istiyor. Gerekçe de, KOMKAR "Yazu Kurulu"nda olmaktır!... Nihayet S.,muradına erdi. Ek gazete yazısını bir hafta yanında dolaştırdıktan,"ben benim, her şey benden geçer" imajını çevreye yaydıktan sonra baskıya verdi. Bu objektif gerçekler karşısında, ya S. şefliğini ilan ettigini kabullenmelidir; ya da şu sorulara yanıt vermelidir:1-Ek gazete baskıya verildigi güne kadar S' nin başında bulunduğu "Yazı Kurulu",-Dengé KOMKAR'da- yayınlanan kaç yazıyı görüşüp tartışarak, ortaklaşa hazırlayarak ya da görev bölüşümünü yaparak yayınlanmasını kararlaştırdı? 2-Yayınlanan yazılar Dengé KOMKAR "Yazı Kurulu" dışında herhangi bir organda görüşüldü mü? 3-S' nin bu sorulara olumlu yanıt bulma olanağı yoksa, bir MK üyesinin sorumluluğunda hazırlanan kollektif bir ürüne karşı böyle bir tavırla çıkmanın kaynağı nedir? Benzeri örnekler çoğaltılabilir. Ancak sıralanan bu örnekler, kollektif çalışmanın kariyerist hesaplar için nasıl ve kimler tarafından tahrip edildiğini göstermek için yeterlidir.

AK'nin Kadro Anlayışı

Kodrolar Leninist bir Partinin "altın hazineleri", geleceğ: ve başarısının ölçütüdür. AÖ'müzün başarı ve başarısızlıklarını değerlendirirken, bunun nedenlerini araştırırken yetkili organların kadrolara bakış açısını da gözönünde bulundurmak zorundayız.

Kadroları yargılamaya yönelmeyi de ihmal etmeyen AK'nin, kadroların iyi ve kötü niteliklerinin tesbiti , ,onların yakın dan tanınması, çalışma ve yaşam koşullarının başarı,başarısızlıklarını ne ölçüde etkilediği ve bütün bunların ışığında onların yeteneklerine göre değerlendirilmesi konusunda bir sorunu, hatta ciddi bir çabası bile olmamıştır.Eğer olsaydı: Bir X.....meselesi kendi haline bırakılmaz ve X..... bulunduğu görevden alınması yeğlenmezdi; ve bu gün de aynı sorun değişik bir biçimde karşımıza çıkmazdı.Yine bir HE, ...'le, saflarımıza geldiğinde ciddi bir biçimde konuşulsaydı,kendisinden özeleştiri alınsaydı ve bir anda göklere çıkarılmasaydı durum bu noktaya varmayabilirdi. En azından geregi gibi tanınsaydı, Parti tüzüğü kendisine kaptırılmazdı. HE...../'nin ..... dönüşü ayrı bir komedi. Bunların da ötesinde, AK'nin şahsında S., üyeler, bölgeler, bölgelerde ki çalışmalar konusunda, hatta AK hakında peş peşe biribirine tam ters değerlendirmelerde bulunmazdı.(Örneğin, K.,, 'deki çalı

maların bir gün abartılıp diğer bir gün sıfıra eşitlenmesi, A... ve H...'nün bir gün seçkin militan diğer bir gün lümpen edilmesi, C..'ın önce alçak, sonra militan ve sonra tekrar alçak yapılması. Köln'de kurulan şirketin Türkiye ve Orta Doğuya açılma planları ve bir anda fiyaskoyla sonuçlanması. vb.)

AK., yalnız kadroları tanıma perspektifinden değil, genel olarak kadro politikasından yoksundur. Ve somut pratik olaylarda bu gerçeği kanıtlamaktadır. Şöyleki: Birincisi, kadrolara kendi kendilerini geliştirme olanakları verilmiyor; ayrıntılı talimatlarla hataların, yanlışlıkların, eksikliklerin giderilmesi ve tabandan gelen önerilerin zamanında görüşülüp karara bağlanması, tabanın alınan kararlar doğrultusunda duyarlı kılınması ve denetimin sağlanmasına gerek bile duyulmuyor... Peki AK. ne yapıyor, denilebilir? AK. boş durmuyor elbette. O, kadroların kendi kendilerini geliştirmelerine bırakın olanak tanımayı, tam tersine merkeziyetçilik silahıyla onları sürekli baskı altında tutuyor. Kadroların önerilerini ciddi bir biçimde değerlendirmiyor, hatta bazen kale bile almıyor. Yine kadrolar yanlış ve eksiklikleri konusunda zamanında uyarılmıyor, deyim yerindeyse hata yapmaları-daha rahat harcanmaları- için adeta pusuya yatılıyor! Ve de kadrolar rastgele karalanıyor, hatta bazen birbirine çarpıştırılmak için elden gelen yapılıyor! (Ör:Grevcilerin komite ile yaptığı toplantıda S'nin "Komiteyi hareket atamıştır. Komite eleştirilemez, isterseniz hareket görevden alır." İşte leninist disiplin çerçevesinde eleştiri hakını kullanmak isteyen grevcilere karşı kullanılan silah. Matbaa mes. ve Grev önerisi mes., V... mes.de S... Münih'teyken ne Frankfurt'a geldi ne de ordaki Parti üyelerini bu konuda alınan karar doğrultusunda uyardı. Anılan Parti üyelerinin KOMKAR'a kararın gözden geçirilmesi için yazdıkları yazı bunun kanıtıdır. Ve de F.Der. son gelişmeler, Ş...'in iki kez .... para çalmakla suçlanması, KOMKAR yöneticileri ve 12 Eylül Komitesinin karalanması 'hemde eylem sürecinde', B... ve S...'ın birbirine çarpıştırılması ve M.... Der. Kon.deki olay v.b.)

İkincisi, kadrolara güven, insiyatif ve sorumluluk verilmiyor, onların yılışıklaşması için adeta neler gerekliyse yapılıyor. (Ör."Yazı Kurulu" mes., KOMKAR mes.) AK., bütün bu sayılanların yanısıra kendi tahribatlarını gizleyerek, kendini temize çıkarmayı da ihmal etmiyor! Yayınladığı genelge ile kendi oportünist ve bürokratik

anlayışından kaynaklanan hataların, tahribatın sorumluluğunu da kadrolara yüklemeye çalışıyor: "Görevlendirme yapılırken kadro ve sempatizanlar en verimli olacakları biçimde değerlendirilmiyor, demokratik davranma adına yetersiz kişilerin yapamayacakları önceden belli olan görevleri üstlenmelerine göz yumuluyor."(Abç) (Agg.s.2) Şu işe bak! Demek ki AK'nin şahsında S'nin bilgisi dışında da kadrolar görevlendirilebiliniyor!? Bukadarına pes doğrusu!... Buna yüzlerce örnek verilebilir. Biz burada yanlız güçbirliği ile ilgili görevlendirme ve gelişmeleri hatırlatmakla yetinelim.(5)

Adam Yokluğundan Yakınma Mantığı

Ak. her vesileyle adam yokluğundan yakınıyor. Sözkonusu genelgesinde de bunu, hatta adam yokluğunu fetişleştirdiğini görmek mümkün. Ayrıca AK'nin, MK'ne sunacağı öneriler arasında da Avrupaya kadro kaydırma konusu da var, sanırım. Adam var mıdır, yok mudur tartışmasına geçmeden önce bu mantığın nereden kaynaklandığına bakalım:

Ekonomistlerin ve oportünistlerin adam yokluğundan yakınmalarına karşı Lenin "Gerçek şudur ki, toplum davaya, elverişli bir çok adam yetiştirmektedir, ama biz bunların hepsini kullanamamaktayız. Hareketimizin bu bakımdan vahim geçici durumu şöyle formüle edilebilir: Adamımız yok-ama yığın halinde adam var."(Abç)

Lenin'in bu sözleri tazeliğinden hiçbir şey yitirmemiştir. Ve Parti yaşamımızın bu günkü sürecinde, sanki bu ünlü sözler, bizim iflah olmaz bürokratlarımız için özel olarak kaleme alınmıştır.

Evet, halkımızın kurtuluş mücadelesine kendisini adamış yürekli fedakar insanlarımız vardır. Ve faşizmin vahşet saçan baskı ve zulmü Avrupa'da da davamıza her geçen gün yeni yeni insanlar katmaktadır. Eğer, biz bu insanlarımızın güçlerini seferber edemiyorsak, eyleme koşturamıyor ve örgütleyemiyorsak ya da onları yönlendirebilecek usta örgütçüler yetiştiremiyorsak suçu bu insanlarda değil, adam yokluğuna can simidi gibi sarılan oportünist ve bürokratik anlayışta aramalıyız. KOMKAR 12 Eylül'de -üç ayrı yürüyüş yapılmasına, eylem çalışmaları büyük ölçüde 12 Eylül Komitesinin sırtında kalmasına ve kadrolar seferber edilmemesine rağmen- 1000'in üzerinde adam yürütmüştür. Yine bir açlık grevi-önemli eksikliklerle birlikte- başarıyla sonuçlandırılmıştır.(6) Bu iki eylem, Avrupa'da gerçekten yürekli, fedakar ve kararlı insanlardan tutun yurtsever insanlara kadar davamıza kazanılabilecek

yığınla insan olduğunu-şu anda saflarımızda olanları yalnız hesaplasak bile- bir kez daha göstermiştir. Ve adam yokluğundan yakınan oportünist mantık bir kez daha sergilenmiştir...

Bazı İddialar ve Oportünist Öğelerin Harekete Geçişi

Dün, MK'nin birleşiminden, yapısından, devrimcilerin sorumlu davranmalarından yararlanarak onları, kulislerde yerine göre solculukla yerine göre karamsarlıkla suçlayan oportünist, bürokratik anlayış bugün yeni takdisyenlerle AÖ.müzde işleri daha da ileri götürüyor; sosyalist dünya görüşümüzün yılmaz savaşçılarını pervasızca suçluyor, karalıyor.. AK'nin şahsında şefliğini ilan eden S'nin iddiaları bu bakımdan ilginçtir. Bu iddiaların bazıları şöyle:

"Saleh, çalışmalara gönüllü katılmıyor, veya hiç katılmıyor. Bir kaç toplantıya çağırdığımız halde gelmedi.."

"Saleh, benimle sürtüşme halinde olduğunu, dolayısıyla hareketle sürtüşmesi olduğunu sürekli çevreye empoze ediyordu."

"Saleh, Ser.. Z.B., Mah ve Ş..'in evde bulunduğu bir tartışma sırasında harekete karşı muhalefet yaptığını çaktırdı..."

"Saleh, Ş'in yanında, evde, M.Ş.'ye'böyle giderseniz duvara toslarsınız' demiş... "Ve Ş.. de buna kızarak "ben evi terkedeceğim. Saleh, bizi yatırmıyor. Bizim moralimizi bozuyor. Kadroların moralini bozuyor. MŞ. Saleh'ın söylediklerine çok bozuldu, neye uğradığını şaşırdı..."

"Saleh, evde eğitim bürosu meselesini konuştuğumuzda, bana karşı elini masaya vurdu."

"Saleh'in sinirleri bozuk, her şeye kızıyor..."

"Saleh'le aramızda kişisel sürtüşme var. Bu Saleh'den kaynaklanıyor.

Ayrıca A'nın benim (Saleh) çalışmalara katılmam önerisine karşılık S. "Arkadaş zaten tedavi için geldi. Hasta olduğu için, sinirleri bozuk olduğu için bu aşamada yararlanamayız. Gelecekte yararlanılabilir."(abç)(7).

S'nin bu iller tutmayan herzeleri üzerinde, şahsımla ilgili olduğu için durmak istemiyordum aslında.. Zaten anılan toplantıda da araştırılmasını istemiştim... Fakat, oportünist öğelerin sıkıştıklarında baş vurduğu yöntemleri, düştükleri sefaleti bir kez daha sergilemek için de olsa değinmekte yarar var.

S'nin yukarıya aldığım iddialarını tek tek ele almadan önce şunu belirteyim ki, bir Partili elestiri hakkını kullanırken, Marxizm Leninizm ve Parti program ilkeleri doğrultusunda asgari ölçülerde de olsa dürüst olmak zorundadır. Ama ne yazık ki, S'nin iddiaları, bu asgari dürüstlüğün gereklerinden de uzaktır.

Çalışmalara gönüllü katılmadığım ya da hiç katılmadığım iddiasını S'nin kendisi, organ kararıyla, herhangi bir belgeyle, şahitle veya somut olaylarla kanıtlayabilir mi? Yine siyasal ve demokratik alandaki çalışmalarda hangi organ toplantısına, hangi çalışmaya çağrılmama rağmen katılmadım? Ve kiminle çağrıldım? S., bu söylediklerini kanıtlayamazsa olayları ters yüz ettiğini, yalan söylediğini kabul lenmelidir. F.Almanya'ya geldiğim günden buyana, deyim yerindeyse KOMKAR'ın emrinde verilen her göreve gittim. Ayrıca zaman zaman da KOMKAR yöneticilerine her türlü göreve hazır olduğumu belirttim. AK'nin kendisinden de şimdiye dek hiç bir Parti görevi bana verilmedi. Tam tersine, S. Parti örgütünü araç olarak kullanıp KOMKAR'ın vermek istediği görevleri pervasızca engellemekten bile geri kalmıyor. (Eğitim konusu hariç. Zaten o da AK'nin verdiği bir görev değildi. Kaldı ki bu konuda AK'nin de üstünde alınan kararları bile çiğnemeyi ihmal etmiyor.) Gerçekler bu denli açıkken, S'nin demagoji ve yalanları niye? Bunlar nedensiz değildir, elbette. Amaç, beni yapılan çalışmaların dışında tutmak için, sürdürülen çabaların gizlenmesi ve küllendirilmesidir. S'nin, A'ya söylediği şu sözlerde de "Arkadaş zaten tedavi için geldi. Hasta olduğu için, sinirleri bozuk olduğu için bu aşamada yararlanamayız. Gelecekte yararlanılabilir" - bu gerçeği dolaylı da olsa görmek mümkündür. Açlık grevi eyleminde sürekli Mannheim'dan gelip gitmeme, faydalı olabileceğim çok şeyler olmasına rağmen ve de grev komitesinin bazı üyelerine, bana istediğiniz konuda görev verebilirsiniz dememe rağmen çalışmaların dışında tutulmam buna ilginç bir örnektir. Yine KOMKAR'ın MYK'nun delegeler kurulunda "kitle örgütleri ve KOMKAR" konulu -benim eğitim konusunun bir bölümü- bir senedir vermemi istemelerine büyük şef karşı çıkıyor. Ve "bu öneriyi MYK'ya götürseniz dahi bozarız" diyerek AK adına, hareket adına bana karşı açık savaş ilan ettiğini resmen KOMKAR MYK'na bildiriyor! Ve söz konusu seminerin tarafımdan verilmesi engelleniyor!... Ayrıca bir türlü açıklık kazanmayan ve büyük ihtimalle S'den kaynaklanan Köln bölge toplantısı ile ilgili gelişmeler de düşündürücüdür.

"Kişisel sürtüşme" iddiaları, aslında ciddiye alınacak gibi değil. Ne var ki, dün olduğu gibi (M..., D..., K..., mes.), bugün de (S'la), yarın daha başkalarıyla "kişisel sürtüşme" içinde olduğum(!) ya da olacağım (!) iddiaları tartışmalarımızda gündeme gelebilir; bu, bir ölçüde doğaldır(!) Doğal olmayan bu iddiaların -kılıfı ne olursa olsun- üzerine kararlıca gitmemektir. Bu türden iddialara sarılanları mahkum etmemektir. Evet, bir kez daha belirteyim, S'la veya saflarımızın içinde veya dışında olan herhangi bir kimseyle "kişisel sürtüşme"m olmadı ve olamaz. Çünkü bir sosyalistim. Ve bir devrimcinin, sosyalistin kimseyle kişisel sürtüşmesi olması mümkün değil. Ve 7 yıllık pratiğim de ortadadır. Çünkü, oportünist, kariyerist ve bürokrat öğelere karşı, Marksizm-Leninizm, Parti program ve tüzüğü çerçevesinde mücadele etmek "kişisel sürtüşme" olamaz. Diğer taraftan oportunist, bürokratik anlayışa ve onun takdisyenlerine karşı verilen mücadele, "harekete karşı mücadele" yerine konulamaz. Çünkü TKSP hareketi oportünist, sürokratik ve kariyerist öğelerin tekkesi değil ve olmasına da müsade edilmiyecektir.. İkincisi, harekete karşı muhalefet yaptığım, kadroların moralini bozduğum iddiasıyla ortaya çıkmak kimsenin haddine düşmemiştir. Ve Parti çıkarları için yanlışlara, S'nin AÖ'de yarattığı tahribatlara karşı çıkmayı, harekete karşı çıkış biçiminde göstermeye çalışıp olayları küllendirmek mümkün değildir. Ve S., bu yolla kendisini temize çıkaramaz. Çünkü, her şey çok açık. Örneğin, F.Almanya'ya geldiğimden buyana KOMKAR'da bazı çalışmalara aktif olarak katıldım: 12 Eylül'de kitleye açık 4 bölge toplantısında konuşma yaptım. Berlin'de düzenlenen açık oturuma katıldım. Hemen hemen tüm derneklere ve bazı komitelere giderek KOMKAR yöneticileri ile birlikte kitleye açık toplantılar yaptık. Üç bölgede "Parti meselesi ve KOMKAR" konulu kadro (!) semineri verdim. Bu çalışmalar KOMKAR'ın organlarında ve derneklerde de değerlendirilmiştir, çoğunlukla. Ve söz konusu çalışmaların kadroların, sempatizanların ve kitlenin moralini olumlu yönde etkilediği sonucuna varılmıştır. Bir kez daha altını çizerek belirteyim; bu iddialar -anılan toplantıda araştırılmasını istediğim- kesinlikle açıklığa kavuşturulmalıdır. Bunlar gizli çıkarmeyle, yalanlarla, hırgür çıkarmaya çalışmakla ve de "iki kez haksızlıkla suçladığı kişiyi tanık göstermeyle -anılan kişinin tanıklığına da evet- geçiştirilemez.

Bir diğer iddia: "kızma", "tehdit etme", "sinir bozukluğu",

"yorulma", "bunalım geçiriyor" vb!.. Geçmişte, kulislerde"solculuk", "karamsarlık" gibisinden dedikodular üreten anlayış (8), bugün daha cüretkâr bir tavırla ortaya çıkıyor! Ve kimisini "sinirlilikle", kimisini "yorulmakla", kimisini de "bunalım geçirmekle" suçluyor, onları kızağa almaya çalışıyor, emekliye sevketmek istiyor!.. Bu baylara iyi işler... Üç yıl sonra da olsa, sağlığımı düşünenlere de teşekkürler! Bu ölçüde hırçınlaşan, hırçınlaştığı kadar da zavallılaşan oportünist baylarımızın hatırı için de olsa şunu bir kez daha yinelemekte yarar var: Üç yıldan buyana en zorlu mücadele alanlarında hastalığım, çalışmama, üstlendiğim görevleri başarıyla yapmama engel olmadığı gibi, bugün de engel değildir. "Sinirlilik", "sertlik", "bunalım geçirme" vb. laflar, boş mantavaldır, hikayedir. Sosyal pratik "cadı kazanı"nı kaynatanları dün olduğu gibi bugün de mahkûm edecektir. Bu nedenle, Parti çıkarlarını ayaklar altına alan oportünist ögelere karşı elbette devrimcilerin tavrı katı olacaktır. Ve sosyalistlerin bu tür soyut ve adi suçlamalar karşısında verecek ödünleri de yoktur.

Büyük şef (S) bütün bu söyledikleriyle de kalmıyor. O, MK üyesi olarak beni bile yargılamayı da ihmal etmiyor: Örneğin, "benimle böyle konuşamazsın.", "Burada böyle konuşamazsın", "Senin hesabın ayrı.." vb.(Abç) Şunu hemen belirteyim ki, MK üyesi olarak nerede ve nasıl konuşacağımı ben bilirim. Beni bağlayan da Marksizm-Leninizm, Parti program ve tüzüğüdür. Sorumlu olduğum organda bellidir. Ukalalık yapmakta kimsenin hadine düşmemiştir. Bir MK üyesi olarak bana böyle saldıran S., "dişe dokunan" Parti üyelerini bozuk para gibi harcamak için elbette elinden geleni yapacaktır. Ve şefliğini ilan ettiği AK'yi elbette oportünist, bürokratik ve kariyerist ihtirasları için kullanacaktır.

Evet, bütün bunlar, basite alınacak, "sinirleri yatıştırarak" çözümlenecek, geçiştirilecek ya da ortası bulunarak(!) tatlı bir sonuca bağlanacak sorunlar değildir.Çünkü oportünist ögelerin devrimci ögelere karşı başkaldırısı, hatta saldırısı sözkonusudur. Bu ise kötü bir gelişmedir. Lenin'in şu sözleri de, sorunun ciddiyetini kavrıyamamıza ışık tutmaktadır:

"İleri öğelerin gerici ögelere karşı isyanı halinde ayaklanma mükkemel bir şeydir. Devrimci kanat oportünist kanata karşı hareket geçerse, bu iyidir. Fakat oportünist kanat devrimci kanada karşı harekete geçtiğinde, bu kötüdür."(Abç).

Sorun ciddidir. [illegible]'nin AÖ'de yarattığı tahribat ve devrimci ögelere karşı açtığı savaş gayet açıktır. Geçmişte, Partiyi sinsice kemiren oportünist ögelerin bugün Avrupa'da ve diğer bazı mücadele alanlarında devrimci ögelere karşı açık saldırıya geçmeleri elbette olumsuz bir durumdur. Ama şaşırtıcı değildir. Ve oportünist, bürokratik ögelerin saldırılarını püskürtmek, bu anlayışın Parti yapısında yaygınlaştırdığı dejenerasyona, gevşekliğe karşı örgütü ve disiplini güçlendirerek çıkmak mümkündür. Yeter ki, değişik süreçlerde boydan boya giren ve farklı biçimlerde Partiyi tahrip etmeye yönelen tehlike görülebilsin. Ve bu tehlikeye karşı tavır alınabilsin... Aksi taktirde Partimizin ciddi zararlar görmesi kaçınılmazdır.

Sonuç ve Öneriler

AÖ'müzde çözümsüzlük(!) noktasına getirilen pratik örgütsel sorunlar, farklı yönleri olmakla birlikte genel yapısal sorunlarımızın bir yansımasıdır. Ve temelde oportünist, bürokratik çalışma anlayışından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle, AÖ.müzün "laçkalaştırılan" yapısını değerlendirirken, sorunu iki yönüyle ele almak gerekir:

Birincisi, "Partimizin karşı karşıya bulunduğu sorunlar büyük tür. İçinde bulunduğumuz dönemin ağır koşulları, bu sorunların üstesinden gelmeyi daha da zorlaştırmaktadır. Ancak, belirtilen engelleri aşmak, Partimizi onarmak, çelik disiplini yaratmak ve güçlendirmek olanaksız değildir. Tersine, bunun objektif koşulları vardır; yeter ki, partimizi bu duruma getiren objektif ve sübjektif koşullar doğru tesbit edilebilsin; hareketimizi bu noktaya getiren yapı ve Partiyi kemiren oportünist anlayış açıklıkla kavuşturulsun. Ve kadrolar hatalarımızın temelinde eğitilip yönlendirilsin." (MK'nin son Değ. İlişkin Eleştiri ve Önerilerim.s.23) Bu anlamda, Partimizin bir birimi olan AÖ'müzde elbette genel yapısal işleyişimizden şu ya da bu ölçüde etkilenecektir. Bu kaçınılmazdır. Bu konuya ilişkin önerilerimi tekrarlamaya gerek de yok...

İkincisi, başlangıçta da belirttiğim gibi, Kürdistanlı işçi ve öğrenciler, Avrupa'da ağır ve zor çalışma ve yaşam koşullarıyla karşı karşıyadır. Ve Partimiz de zamanında bu kitleyi örgütlemek ve gelişmelere müdahale etmek için yeterli çaba gösterememiştir. (Ör. Bir dalê Gelê Kurd olayı, dün ve bugünkü tavrımız). Ancak, Devra Ciwan ve daha sonra ÇONKAR saflarında belirli bir potansiyelin oluştuğu ve yayınlarımızın da yol göstericiliğiyle belirli çalışmaların yapılarak bir

gerçektir. Bu bakımdan AÖ.ndeki çalışmaları AK. dönemlerinin belirleyiciliğini göz önünde bulundurarak değerlendirmek gerekir.

Herşeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, AÖ.deki dejenarasyon, yozlaşma, deşifrasyon ve "laçkalık" bazı baylarımızın tabiriyle "yeni dönem" çalışmalarının ürünüdür, büyük ölçüde. Hem de geçmişin acı deneylerine rağmen... O halde Stalin'in şu sözlerinin altını çizerek bir kez daha yinelemekte yarar var:

"Bazıları, doğru bir Parti çizgisi hazırlamanın bunu her tarafa ilan etmenin, genel tezler ve kararlar biçiminde sunmanın ve oy birliği ile onaylamanın, zaferin kendiliğinden, deyim yerindeyse, kendi başına gelmesi için yeterli olduğunu düşünmektedir. Bu, elbette, doğru değildir; büyük bir sapmadır. Ancak düzelmesi olanaksız bürokratlar bu şekilde düşünebilir... Partinin genel çizgisi çıkarına güzel kararlar ve konuşmalar işin başlangıcıdır. Çünkü onlar zaferin kendisi değil yalnızca zafer isteği demektir. Doğru çizgi saptandıktan sorunun doğru olarak çözümü gösterildikten sonra, davanın başarısı örgüt çalışmalarına, Parti çizgisinin gerçekleşmesi konusundaki savaşın örgütlendirilmesine, insanların doğru olarak seçilmesine, yönetici organların kararlarının uygulanması durumunun yoklanmasına bağlıdır. Bunlar olmadıkça, doğru Parti çizgisi ve doğru kararlar, ciddi olarak zarara uğrama tehlikesiyle karşı karşıyadır. Dahası var: Doğru politik çizgi saptandıktan sonra politik çizginin geleceği, onun uygulanması yada başarısızlığa uğraması da dahil herşey örgüt çalışmalarına bağlıdır."(Abç)

Bu ünlü sözlere eklenecek bir şey yok. Yaşadığımız pratik olaylarda peş pese bu tarihi gerçekleri doğrulamaktadır. Vede doğru bir ideolojik politik hatın başarımızın yegane güvencesi olamıyacağını sergilemektedir. Aynalarında görünen oportünist baylarımızın da Partimizin çizgisinin doğruluğunu sakız gibi ağızlarında çiğneyerek, Partiyi kemirmesi, tahrip etmesi sorunlarımızı büsbütün ağırlaştırıyor.

Evet, AK'nın doğru ideolojik politik hatımıza rağmen, pratik örgütsel çalışma alanında Partimizin AÖ'nü nasıl yozlaştırdığı, dejenalize ettiğini, tabanda da yer yer görülen bireyci çalışma anlayışını kendi yapısında geliştirdiği şeflikle nasıl kamçıladığını, kadrolar arasındaki asgari güven bağlarını nasıl tahrip ettiğini somut örnekle gördük. Belirtilen nedenlerle, AÖ.deki sorunlara acil ve radi-

kal bir müdahale gereklidir.

Bunun için:

1- Partimizin AÖ.nün onarılması, çelik disiplinin yaratılması ve güçlendirilmesi, kadrolara güven verilmesi ve onların Leninist Parti ilkeleri temelinde eğitilmesi için oportünist ve bürokratik anlayışın mahkum edilmesi; AÖ'nü "tekke"ye dönüştürmek için elinden geleni arkasına koymayan ögelerden hesap sorulması ve örgütün reorganize edilmesi gereklidir. Ayrıca demokratik çalışmaya değil, illegal çalışmaya (Parti çal.) ağırlık verilmeli, temel alınmalı, çalışmalar legalizm bataklığından kurtarılmalıdır.

2- AK. görevden alınmalı, yerine yaratılan sorunları aşabilecek örgütçü yeteneğe sahip bir komite atanmalıdır.(9) Komite en kısa sürede AÖ.nün reorganizasyonuna temel oluşturabilecek bir çalışma raporu sunmalı; bu rapor, AÖ'deki sorunlar ve AK'nin 1 Nolu genelgesini ve onun çalışma anlayışını bir bütünlük içinde değerlendiren bir genelge tabana iletilmelidir. (Genelge Genel Sekreter arkadaşımızın imzasıyla olursa daha iyi olur.)

3- Oportünist, bürokratik ve bireyci çalışma anlayışı görüldüğü yerde mahkum edilmeli ve harekete zarar veren unsurlar-koşullar yaratılarak derhal temizlenmeli ve Parti safları "pislik"lerden, oportünist ve bürokrat unsurlardan süratle arındırılmalıdır.

4- Bağımsızlığı ayak altına alınan KOMKAR'ın bağımsızlığı korunmalıdır. Siyasi otorite ile demokratik otorite biribirine karıştırılmıştır. Bu duruma son verilmeli, demokratik otorite titizlikle korunarak siyasi otoriteye en katı bir biçimde bağımlı kılınmalıdır.

NOT:

1- F.Almanya'ya geldiğim sıralarda, evde yapılan dörtlü bir toplantıda dış ilişkiler konusunda bana bir Parti görevi verilmişti. Ve bu konuda asgari bir programın çerçevesi üzerinde tartışılmıştı. Belli tesbitler yapılmıştı. Ancak Parti Programı almanca, ingilizce ve hatırladığım kadarıyla fransızcaya çevrildikten sonra saptanan program çerçevesinde bu çalışmalara diğer bir arkadaşla başlayacaktık. Parti programı halen de malesef almanca ve ingilizceye bile çevrilmedi. Bu konuda S'ye bir kaç kez sormama ve sorunun önemini belirtmeme rağmen hiç bir olumlu yanıt alamadım. Hatta programın nerede çeviriye verildiğini bile öğrenmem mümkün olmadı. Hem de varolan olanaklarımız

la programı çevirebileceğimizi belirtmeme rağmen... Bu ısrarlı çabalarım karşısında S'den aldığım cevaplar, başka arkadaşlara yönelik suçlamalardan öteye geçmedi. Ve bizim dış ilişkilerle ilgili çalışmalarımız da-F.Almanya dışındaki çalışmalar hakında objektiv bir bilgim yok tur- daha önce KOMKAR yöneticilerince sürdürülen .... Al.Temsilcisiyle bir kaç görüşmeden öteye geçmedi. O görüşmelerle ilgili bilgileri de zamanında arkadaşlara ilettim.(Bu yazının kapsamı içinde bu olayı irdeleme olanağı yok... Bu anlamda söz konusu olaya ilişkin yazılı eleştiri hakkımı saklı tutuyorum. Ancak gerekirse ilgili orğanlarda her an tartışmaya hazırım.)

2- Anılan toplantıda, AK'nin çalışma raporunu ve Parti birimlerindeki gelişmeleri sunduktan sonra yazılı eleştiri hakkımı kullanacağımı belirtmiştim. Ancak Genel Sekreter arkadaşımızın ısrarı üzerine-AK'nin çalışma raporu ve anılan gelişmeler hakkında gerekli bilgilere sahip olamamak koşullarında- kendi objektiv gözlemlerime dayanarak yazdığım bu eleştiriyi sunuyorum. Bu nedenle de AK'nin çalışma raporuna, birimlerdeki gelişmelere, son olaylara ve Parti alt birimlerine ilişkin yazılı eleştiri hakkımı ayrıca kullanacağım. Bu hak iş teminde bulunmam yanlış anlaşılmamalıdır, saptırılmamalıdır. Manevra olanakları arayan yok. Belirttiğim tüm eleştiri, somut olayların araştırılması, oportünist ve bürokratik süpekülasyonların ayuka çıkarılması ve siyasal hareketimizi tahrip eden olayların, bir takım "bizans oyunları"nın ortaya çıkarılması, sorumlulardan hesap sorulması ve hareketimizin onurunun yüksekte tutulması konusunda kararlı olduğumu bir kez daha belirtiyor ve bir kez daha altını çizerek öneriyorum: Olaylar en ince ayrıntılarına kadar gerçekçi bir biçimde ve çarpıtmalara açık kapı bırakmayacak boyutlarda araştırılmalı ve belgelere dayandırılmalıdır.

---

(1)AÖ'de örgütlenmenin yaygınlaştırılmasına, geldiğimden buyana katıldığım tartışmalarda karşı görüşümü belirttim. Son olarak da örgütlenmenin dondurulması için, deyim yerindeyse A. arkadaşa bir nevi yalvardım.

(2)-Köln'de kurulan şirket dağıldı. Bir anda bazı baylarımızın büyük hayalleri altüst oldu. Şimdi hareketin prestijini sarsıcı dedikodular yapılıyor. Bunun için de bir şey yapılmıyor.

(3)-DEMKAR bünyesinde oluşturulan bürolarının tümüyle gereksiz olduğunu savunduğum sonucuna varılmamalıdır. Merkezi düzeyde bazı büroların oluşturulması gerekliydi elbette. Görüldüğü gibi tartışılan konu sorunlara yaklaşım anlayışıdır.
(4)-Ek Gazete ve sözkonusu yazı bu eleştirinin eki olmak üzere Ekim 1981 sonlarında evde yapılan toplantıda Genel Sekreter arkadaşımıza sunulmuştu.
(5)-12 Eylül'de yapılan güçbirliği çalışmalarında DEMKAR'a insiyatif verilmedi. Görevlendirme doğru yapılmadı. Önerilerime rağmen yetersiz bazı kişilere görev verildi, bireysel insiyatif kullanılarak...
(6)-Açlık grevi değerlendirmesi ektedir.
(7)-Ekim-1981 sonlarında, evde Genel Sekreter arkadaşımızın da hazır bulunduğu toplantıda bu sözler söylendi.
(8)-MK. Genel Sekreterliğine sunduğum 5.7.1981 eleştiri ve önerilerim.
(9)-Önerilerim benimsendiğinde MK. için isim önerebilirim. Ve ben de geçici olmak koşuluyla görev alabilirim. Yanlış anlaşılmamalıdır, fırsattan istifade postu F.Almanya'ya atmak isteyen yok. Belirttiğim gibi, bu önerim sadece geçici bir dönem içindir.

ABDULLAH - Halil
Saleh

Açlık Grevi

Avrupa'da bugüne değin yapılan çalışmalarımız arasında ileri bir eylem olan açlık grevini, iki yönüyle ele ele almak gerekir:

Birincisi, grev yerinde, zamanında konuldu. İstemlerin büyük ölçüde gerçekleşmesi anlamında başarıyla sonuçlandı. 41 gün süren direniş faşist askeri cuntanın teşhiri ve Kürdistan halkımız üzerindeki azgın vahşetin sergilenmesi yolunda önemli bir adım oldu. Eylem, temel mücadele alanımızda, faşist-sömürgeci diktatörlüğün en soysuz saldırıları karşısında yiğitçe mücadele veren insanlarımıza ve kısmende olsa halkımıza moral bir destek sağladı. KOMKAR bu eylemle, saygınlığını belli ölçülerde pekiştirdi; yeni yeni iliski alanları (özellikle dış iliskiler alanında) yarattı. Grevci arkadaşların kararlı direnişi ve eylemin belirtilen anlamda başarıyla sonuçlanması, AÖ.müze geçici de olsa bir canlılık getirdi.

İkincisi, eylem gereği gibi örgütlenemedi. Kendiliğindecilik ve legalizm sürekli ağır bastı. Oportünist ve kariyerist tertipler eylem sürecinde de sinsice uygulandı. Ama tüm oyunlar, oportünist öğelerin eylemde parsa toplamasına yetmedi; tersine oportünist bürokratik örgütlenme anlayışından kaynaklanan sorunlar bu eylemle bir kez daha gün ışığına çıktı. Şöyleki:

Eylem önerisi tabandan (Fr.Derneğinden) gelmişti. KOMKAR'ın Yürütme ve Yönetim organlarında benimsenmiş ve -bildiğim kadarıyla- harekete iletilmişti. Aradan bir aydan fazla süre geçmesine rağmen AK bu konuda tavır belirleyip KOMKAR'a iletmedi. Büyük şef, başta bu öneriyi tepkiyle karşılarken, Hava alanında Gen. Sekreter arkadaşımızın ayak üstü bir arkadaşla görüşürken öneriyi olumlu bulması üzerine her zamanki gibi "alçak iniş" yapmaya başladı. Ondan sonra A., bana "S. telefon etti, grev meselesini görüşmemizi söyledi." dedi. Ben A'ya "Bir aydır bu öneri üzerinde tartışılıyor, S. bu konuda samimiyse, gelir birlikte oturur tartışırız (S.F.Almanya'daydı)" dedim. Bu önerimden de bir sonuç çıkmadı. Nihayet Genel Sekreter arkadaşımız çıktığı geziden döndükten sonra bir araya geldik. Önce, karşı görüşüme rağmen grevin yapılmaması doğrultusunda karar alındı. KOMKAR Yürütme Kurulu ile görüşüldü. Yürütme Kurulunun verdiği bilgiler üzerinde Genel Sekreter'in önerisiyle tekrar karar gözden geçirildi. Ve grevin yapılmasına karar verildi. Genel Sekreter'e objektif bilgiler verilmediği açıkça ortaya çıktı. Bu konuda S'ye soru yönelttiğimde "ben burda yok

tum, bu bilgileri ben de yeni duydum." dedi ve bana sataşarak sorunu geçiştirmek istedi. O anın koşulları, daha fazla tartışmamıza elverişli olmadığı için sorunu geçici olarak kapattım. (Bu noktada bir gerçeğin açıklığa kavuşması için grevle ilgili ön gelişmelerin Parti alt birimlerinden ve KOMKAR'dan araştırılıp tesbit edilmesini öneriyorum. Ayrıca Parti üyesi olan bir GYK üyesinin kendi organ toplantısında evet dediği grev kararına, başkanı bulunduğu dernek yönetim kurulundan bunun tersine bir karar çıkarıp KOMKAR'a göndermesinin gerekçesi ne olabilir? Bu sorun Parti kanalından verilen bir direktif sonucu ortaya çıkıyorsa, AK'nin bunu öncelikle KOMKAR Yürütme Kuruluna bildirmesi gerekmiyor mu?) Grev kararı KOMKAR Yürütme Kuruluna açıklandığında hazırlıkların iyi yapılması gerektiği konusunda görüşümü belirttim. Hatta gerekirse 3-4 gün sonra grev başlatılmalıdır-eylem programının hazırlanması için-dedim. Malesef bu önerimde benimsenmedi. Nihayet eyleme çıkıldı.

Görüldüğü gibi, eylem önerisi önce Parti birimlerinin dışında tartışılıyor. Öneri KOMKAR tarafından da benimsendikten sonra Partiye geliyor. Ve Partiye gelen öneri haftalarca kendi seyrine bırakıldıktan sonra, ve de taban bu konuda kendini eyleme adapte ettikten sonra Parti soruna el atıyor, karar alıyor, aldığı kararı düzeltmek zorunda kalıyor. Bu olay, AK'nin gelişmelerin gerisinde kaldığını, AÖ.müze öncülük edemediğini, tabandan gelen önerileri zamanında ciddi bir biçimde değerlendirip tabana sonucu iletemediğini, Alt yapının (AÖ.) üst yapıyı (dernekler) yönlendirmekte acz içinde kaldığını açık biçimde gösteriyor.

Dahası var: Grev başlıyor. S'nin başkanlığında üç kişilik bir komite kuruluyor. Eylemin 10'cu gününde komiteye Haço'nun alınmasıyla (duyduğum kadarıyla daha önce komiteye girmesi istenmiş, kendisi kabul etmemiş) sayı 4'e çıkıyor. Aradan bir kaç gün daha geçtikten sonra söz konusu komite H.Hüs'in alınmasıyla 5 kişiye tamamlanıyor. İç komite fesh ediliyor. Komite hem grevi, hem KOMKAR'ı yönetiyor. Eylem sürecinden de yararlanarak kendini hertürlü yetkinin hamisi ilan eden komitenin siyasi ya da demokratik bir-geçici-organ(!) olduğunu malesef henüz anlayamadım. Komitenin niteliği ne olursa olsun, eylem Partimiz açısından önemliydi. A.Ö.müzün anılan komiteyle paralel çalışması kaçınılmazdı. Ve AK'nin eylemi dolaylı da olsa yönlendirmesi zorunluydu. Bu nedenle olup bitenlerin sorumlusu AK'dir.

Eylem sürecinde AK'nin yaptıklarına, yaptırdıklarına ve yapmak istediklerine bakalım: Her şeyden önce, açlık grevine sokulan insanlarımızın tesbiti iyi yapılmadı. Bu bir takım olumsuzluklara yol açtı. Bu insanlarımızın sağlık kontrolleri yapılmadı. Ufak tefek olumsuzluklar dışında, grevcilerin eleştiri ve önerileri ciddiye alınmadı. Hatta bununla da kalınmayarak grevciler karşıya alındı, cuntacı bir anlayışla sürekli susturulmak istendi.(Ör. S. grevcilere bir toplantı sırasında "Komiteyi hareket atamıştır. Komite eleştirilemez, iş terseniz hareket görevden alır." diyor) Kollektif çalışma yapılmadı. İşler yine çarpıştırılmak istenen bazı kişilerin sırtında kaldı. Ajitasyon ve propaganda gereği gibi yapılmadı, aynı baskıdan bildirilere zor verildi. Grevin 21. gününde ancak bir info çıkarıldı. Dış ilişkiler alanında ancak 4. haftada belirli adımlar atıldı. Dış ilişkiler alanında komite dışındaki gelişmeler, özellikle Petra Kelli ile yarı yolda kurulan ilişkiler belli bir mesafe aldırdı. Ajitasyon türünden de olsa eğitim çalışmaları yapılmadı. Yalnız üç dernekte birer seminer verildi. Oysa bütün derneklerde eylem süresince kitlelere açık toplantılar, ajitasyon ve propaganda yapılabilirdi. Kürdistanlı kitleye yönelik ciddi bir çalışma yapılmadı. Maddi dayanışma sağlanması alanında işler tümüyle kendiliğindenciliğe bırakıldı. Bazı grevciler son günlerde, eften püften gerekçelerle eylemden çıkarılmakla cezalandırıldı. Yine son günlerde bir yığın gereksiz insan Frankfurt'a getirildi. Bazı insanlar özellikle çalışmaların dışında tutuldu. Harcamalar plansız yapıldı.

Yukarıda belirtildiği gibi eylemin kararlaştırılması sürecinde gelişmelerin gerisinde kalan AK, söz konusu komitenin önüne bir eylem örgütleme program çerçevesi de koymamıştır. Bir başka deyişle AK'nin onayladığı bir çalışma programı ve hedefleri yoktur. Olur mu böyle iş? Grevcilerin istemleri açık bir biçimde belirtilmiş ya... Doğrudur, grevcilerin istemleri açıktır. Ancak bu istemlerin gerçekleştirilmesine ilişkin çalışmalar önceden programlanmamıştır, örgütlenmemiştir. Eğer bu başlangıçta yapılsaydı, grevin 20. gününde Kürdistan'a gidecek komisyonun oluşturulması için demokrat kişilere yeni yeni mektup yazılmazdı; 19.11.1981 günü Strazburg'da yapılan A.K. Dış işleri Bakanlar toplantısı sessizce geçiştirilmezdi ve yarıyolda Petra Kelli ile ilişki kurulsun mu kurulmasın mı diye saatlerce tartışma yapılamazdı.

Yine eylemin, Kürdistanlı kitlelere mal edilmesi, Pratik örgütsel çalışmalarımız alanında ileri bir adım olması, kollektif çalışmanın başarıyla sürdürülmesi ve eylem sürecinde kadrolarımızın, kitlenin eksikliklerimizin temelinde eğitilmesi önceden programlansaydı, örgütlenseydi, greve rast gele adam sokulmazdı; Grevcilerin eleştiri ve önerileri merkeziyetçilik silahına sarılarak, siyasi hareket alet edilerek bastırılmazdı. Kollektif çalışma adına, eylemin parsasını toplamak için her türlü tertibe baş vurmak mübah olmazdı. (Her cumartesi pazar grev yerine gelmeme rağmen bana hiç bir görev ve bilgi verilmedi. Güvenlik görevlisi olan Ha..'in grevcilerle yapılan toplantılara katılması bile engellendi. Hatta o görev de ona çok görülmek istendi. Yine A'ya görev verilmeliydi. Bir ay sürekli çaycılık yapan P...'nın yerine koyacak adam bulamayan(!) komite, canı istediğinde gereksiz yere bir yığın insanı .....'a doldurmazdı.) Maddi dayanışma alanında kendiliğindenciliğe esir olunmazdı. Tüm dernek ve komiteler en aktif biçimde tek bir yumruk gibi değişik alanlarda merkezi düzeyde planlanan eylemlere sokulabilirdi. (Bu konuda dayanışma grevleri dışında pek ciddi çalışmalar olmadı. S'nin Fransa trafiğine rağmen, bir dayanışma grevi bile konulamadı.)

Evet, bu ve benzeri sorunları, bir eylemde deneysiz olmaya yada-komitede görevli-komite çalışmalarını büyük ölçüde omuzlayanbazı kişilerin yetersizliğine, adam yokluğuna(!) bağlamak mümkün değildir. Eylemin, Pratik örgütsel çalışma alanında bir köşe taşı yapılamamasının temel nedeni, oportünist bürokratik anlayış ve S'nin kariyerist tavır ve tertipleridir.

Aralık - 1981
Saleh

TKSP Merkez Yayın Organı Editörlüğüne

Merkez Komitesinin hakımda verdiği 17.7.1982 tarihli karar maddi gerekçelere dayanmayıp, uzun bir süreçte hazırlanan ve özellikle yazılı eleştirilerimi sunmamdan sonra sistemli bir şekilde geliştirilen bir komplonun ürünüdür. Anılan kararı burada geniş boyutlarda tartışmaya gerek yok. Zaten diğer temel sorunlar gibi bu karar da, en ince ayrıntılarına kadar Parti üyeleri, işçi sınıfımız ve emekçi yığınlar önünde tartışılmadan gerçeklerin suyüzüne çıkarılması olanaksızdır. Ancak burada, konumuzun özü bakımından kısaca bazı noktaları açıklığa kavuşturmak zorunluluğu var. Asıl tartışma konumuza geçmeden önce, MK'nin 14.7.1982 tarihli kararını, bu karara karşı verdiğim kısa yazılı cevabı ve "ünlü" 17.1.1982 günlü kararı bir kez daha buraya aktarmakta yarar var, kanısındayım:

"Saleh Yoldaş,

1- 5.1981 tarihli yazılı eleştirinizde Partimizin örgütsel yapısına ve pratik çalışma anlayışına ilişkin olarak getirdiğiniz oportünizm suçlamasını, sizin de katıldığınız toplantıda 10 (on) gün süreyle tartışıp değerlendiren Merkez Komitemiz, oybirliğiyle, bu eleştirileri objektif gerçeklere aykırı ve haksız bulmuştur.

11- Bir Merkez Komitesi üyesi olarak bu görüşlerinizi MK içinde veya Kongrede tartışmak hakkınızdır. Ancak sizin, tüzük kurallarına, demokratik merkeziyetçi çalışma ilkelerine aykırı olarak, yazılı eleştirinizdeki görüşleri daha önce İran'da ve Avrupa'da Parti üye ve sempatizanları arasında yaymaya çalıştığınız ve bu yönde taban çalışması yaptığını saptamıştır. Bu ise Partimiz içinde sürtüşmelere, yoldaşlar arasında güvensizliğe, hizip eğilimi gösteren gruplaşmalara yol açmış, Parti ve demokratik kitle örgütlerindeki çalışmaları yer yer aksatmış, Parti birliğini zedeleme noktasına varmıştır.

Bu nedenlerle Merkez Komitemiz, oybirliğiyle yazılı özeleştiri yapmanıza karar vermiştir. 14.7.1982

Merkez Komitesi"

"TKSP MK Genel Sekreterliğine

Konu: 14.7.1982 tarihli MK toplantısında iki madde halinde istenen özeleştiri hk.

1-5.7.1981 tarihinde TKSP Genel Sekreterliğine sunduğum yazılı eleştirim, 4.7.1982 tarihinde başlayan MK toplantımızın gündemi-ikinci madde- gereğince tartışıldı. Partimizin pratik örgütsel çalışmalarına ilişkin eleştirimin "objektif gerçeklere aykırı ve haksız" bulunması konusunda (çizildi) inka olmuş değilim. Toplantıda da belirttiğim gibi eleştirilerime yansıyan görüşlerimin bu günde doğru olduğu kanısındayım. Bu nedenle, Partimizin karşı karşıya bulunduğu pratik örgütsel sorunlarımızın aşılmasına katkısı bulunacağı inancımı koruyorum.

İçinde bulunduğumuz sürecin ağır koşulları karşısında Parti birliğimizin zedelenmemesi konusunda samimi olduğumu bir kez daha yinelemeyi görev sayıyorum. Elbette istediğim birlik kof degil, devrimci birliktir. Yazılı eleştirimde önerdiğim kongre veya konferans istemimi, Partimizin devrimci birliğine hizmet edeceği inancıyla yineliyorum. Bu önerim benimsendiğinde yazılı eleştirime yansıyan -toplantıda daha geniş boyutlarda tartışılan- görüşlerimi kongrede tartışmak üzere saklı tutacağımı, Leninist demokratik merkeziyetçilik ilkesinin Partimizde somutlaşan prensiplerine(!) bağlı kalarak çalışacağımı belirtirim.(1) Ancak MK'nin özeleştiri isteminin ikinci maddesine ilişkin sorunlara gerçekçi, tarafsız çözümler bulunabilirse... Ve de geliştirilen sağ kampanyanın kaynakları tesbit edilirse...

11-MK üyesi olarak iddia edildiği gibi eleştirilerime yansıyan görüşlerim doğrultusunda taban çalışması yapmış değilim. Bunu toplantıda da ısrarla belirttim. Ve sözkonusu iddiaların araştırılmasını istedim, öneride bulundum.

Anılan madde de belirtilen İran ve Avrupa'daki olaylara ayrı ayrı değinmek gerektiği kanısındayım.

Toplantımızda tartışılan İran'daki "olayları" burada yinelemeyi gerekli görmüyorum. İranda yaşanan "olaylar"ın temel nedenleri kanımca şöyle sıralanabilir:

Birincisi, daha başından beri İran'a götürmek zorunda kaldığımız bazı Parti üyeleri sorun yaratmakta gecikmemişlerdir. Her İran'a uğradığımızda yeni sorunlarla karşılaşmışızdır. Bu nedenlerle ilk dönemlerde bazı unsurları geri çekmek zorunda kaldığımızda olmuştur. Bu sorunların temel nedenlerinden biri, hatta en önemlisi sorunları yaratan, sorunlara kaynaklık eden bazı unsurların TKSP üyeliğinin gerektirdiği dayanıklılığı, yiğitliği ve fedakarlığı gösterebi-

lecek bir yapıda olmamaları ve İran'daki savaş koşullarına göğüs gerememeleridir.

İkincisi, o dönem ağır koşullarda ve bir yığın sorunla karşı karşıya bulunuyorduk. Bir yandan düşmanın ağır saldırısı ve "dost güçlerin" yoğun karşı propagandaları diğer yanda Diyarbakır deşifrasyonuyla bir yığın sorunun bir anda acil çözümler dayatması, kadrolarımızın buna hazırlıklı olmaması, bir takım olanaksızlıklar ve daha da önemlisi verilen görevlere bir çok kez uyulmaması vb. sorunlar nedeniyle, işlerin benimde içinde bulunduğum bir kaç (çizildi) MK üyesi ve sınırlı bazı kadroların omuzlarında kalması, Genel Sekreterlikle ciddi bir diyaloğun kurulamaması başarılabilecek işlerin büyük ölçüde başarılmasına rağmen tabanımız belli bir moral çöküntüsü ve panik içindeydi. Bu çöküntü İran'da bulunan Parti üyelerimizin bir kısmında had safhaya varmıştı. Her gidişimizde bu unsurlar serzenişte bulunuyor, MK'ne yönelik değişik türden eleştiri ve suçlamalar getiriyorlardı.

Bazı"düzmece"ifadelerin altına imza koyanların bana maletmeye çalıştıkları "Hareket tepeden çözülmüştür", "Hareket büyük bir darbe yemiştir." vb. şeyleri sakız gibi ağızlarında çiğnedikleri yaşadığım bir gerçektir. Yine belli şahıslar bu türden soruları sık sık yanıtlamak için bana yöneltmişlerdir. Bu durum karşısında, bu yörede bulunan Parti üyelerinin Diyarbakır'daki ifadelerle ilgili olarak bizim dışımızdaki kaynaklardan duydukları bilgilerin doğru olanlarını kendilerine söylemek zorunda kalmışımdır. Ayrıca dıştan gelen spekülasyonlara karşı duyarlı olmaları gerektiğinide vurgulamışımdır. Ayrıca bu ve benzeri konularda arkadaşlar arasında dedikodu yapılmaması gerektiği konusunuda vurgulamışımdır. Ve yine hareketimizin en kısa sürede yeni dönemin dayattığı sorunları değerlendirip kendilerine gerekli bilgileri ileteceğini altını çizerek belirtmişimdir. Ancak tüm bu çabalarımıza, (çizildi) açık davranışlarımıza ve var olan olanaklarımızla kendilerine yardımcı olmamıza rağmen Kürdistan'da çalışan arkadaşlarımıza göre çok daha güvenlikli koşullarda bulunan bu arkadaşların bir kısmını tatmin etmek mümkün olmamıştır. Ve bazı unsurlar sürekli sorun yaratmakta bilinçlice ısrar etmiştir. Nihayet Vazgal olayı, elimde olmayan nedenlerden dolayı olmuştur. İkinci gün yapılan değerlendirme toplantısında Vazgal ve Mecit tarafından kişiliğime yönelik saldırılar tekrarlanmıştır.

Ben de bu toplantıda: Hareketimizin Diyarbakır olayıyla büyük

bir yara aldığını, kendilerinden gizlemedigimizi, fakat bu ve benzeri saldırıların hareketimizi bitiremeyeceğini; bazı arkadaşların işkencelerde gerekli direnci gösterememelerinin yanısıra "ser verip sır vermeyen" arkadaşlarımızın, işkencelerde yiğitçe direnen arkadaşlarımızın da olduğunu, bunların hareketimizin geleceğine ışık tuttuğunu, bize güç vermesi gerektiğini belirttim. Hareketimizin geçmişte verdiği mücadeleden örnekler verdim. Daha sonra, hareketimizde bulunan bir takım oportünist bürokrat ögelerin gelişmemizi engelleyemiyeceğini,düşmanın saldırılarına göğüs gerebileceğimizi belirterek Mecit'in de bizi uğraştıran oportünistlerden biri olduğunu belirttim.

O dönemde çok yönlü sorunlarla karşı karşıya bulunmamıza (çizildi) ve sözü edilen unsurların bilinçli olarak sorun(çizildi) yaratmakta ısrarlı, tahrikçi tavırlarını sürdürmelerine rağmen görüşlerimi kısmen ordaki Parti üyelerine-iki sempatizan vardı- açıklamam,MK'nin bu yolda bir kararı olmadığı için bir hataydı.(Ayrıca toplantıda tartıştığımız Vazgal olayında da hatam olmuştur.) Bu hatayı kabul ediyor ve bundan ders çıkarıyorum. Zaten aynı toplantıda, orda bulunan arkadaşların beni en sert biçimde eleştirebileceklerini belirterek, o gün de bu hatamı kabullenmiştim. Ancak belirttiğim olayların meydana geldiği koşullar göz önünde bulundurulursa, görüşlerimi "Parti üye ve sempatizanları arasında yaydığım ve bu yönde taban çalışması yaptığım" sonucuna varmak olanak dışıdır. Yukarıda belirttiğim bu ve benzeri sözleri, bu amaçla, yani "görüşlerimi tabana yayma, taban çalışması yapma" amacıyla yapmış değilim.

Avrupa'daki(F.Almanya) çalışmalara gelince, Bu konuda AK'nin çalışmalarına ilişkin Aralık-1981 tarihli yazılı eleştirimde belirttigim ve son gelişmeler hakında toplantıda açıkladığım görüşlerime karşı, bana yöneltilen haksız eleştiri ve suçlamalar doğru degildir.

Avrupa'da"Partimiz içinde sürtüşmelere, yoldaşlar arasında güvensizlige, hizip eğilimi gösteren gruplaşmalara ",Parti ve kitle örgütlerindeki çalışmaların zaman zaman aksamasının temel nedeni AK ve özellikle AK sekreterinin örgütsel çalışma anlayışları ve davranışlarıdır. AK,yalnız bununla da yetinmemiş, yaşanan olaylar konusunda Genel Sekreter arkadaşımıza da yanlış bilgiler iletmiştir. Toplantıda altını çizerek belirttiğim somut olayların MK nezdinde açıklığa kavuşmadığı kanısındayım. Sözü edilen olaylar açıklık kazanmadıkça Partimi

zin F.Almanya biriminde yaratılan tahribatların gerçek sorumlularını veya gerçek suçlularını tesbit etmek kanımca mümkün değildir.Tüm sorunların hemisi olarak görülmem düşündürücüdür. Ayrıca bazı iddialar ve yaşanan olaylar arasındaki bağıntılar, poralellikler endişemi arttırmaktadır. Örneğin ideolojik ayrılık, şoför meselesi,Diyarbakır cezaevinden sürdürülen muhalefet iddiaları, İran'da bir yıldır sürdürülen dedikodular ve "düzmece" ifadeler -sözkonusu ifadelerin gerçeklik ölçüleri zaten kendiliğinden sırıtıyor-,ayrıca Avrupa'da Parti kanallarının grup çıkarları doğrultusunda kullanılması vb. olaylar..Tüm bu olaylar, gelişmeler bana ve diger bazı arkadaşlara karşı sürdürülen sağ bir kampanyanın, karalamanın(çizildi) somut göstergeleridir,bence.. İşte Partimizin Avrupa(F.Almanya) biriminde yarattığı tahribatları gizlemeye çalışan AK'de geliştirilen bu kampanyanın hedefleri doğrultusunda beni suçlamaktadır.

Bu nedenlerle Avrupa'daki olaylarında, belirttigim ve toplantıda da altını çizdigim bu olaylarla birlikte ele alınması, araştırılması, açıklığa kavuşturulması gereklidir. Ayrıca toplantıda bu yolda önerim de olmuştur.

Bu nedenle F.Almanya'da,Parti birimlerinde, değişik çalışma alanlarında yaratılan tahribatların gerçek sorumluları açığa kavuşturulmadıkça bana (çizildi) yöneltilen haksız suçlamaları kabullenmeyi Partili onurumla bağdaştıramıyorum. Ayrıca Partimizin gerçek birliği ve geleceği açısından da bu tür haksız suçlamaları kabullenmenin yarar getireceğine de inanmıyorum. 15.7.1982 (2)

Saleh(İmza) "

"Saleh Yoldaş,

Merkez Komitemiz, yeter bir araştırma sonucu, önemli disiplinsizlik eylemlerinizi saptamış ve 14.7.1982 tarihli kararla sizden özeleştiri istemişti.Buna karşılık, yazdığınız 15.7.1982 yazıda özeleştiriden kaçındığınız ve bundan böylede demokratik merkeziyetçi ilkeye uymak için yeni önkoşullar ileri sürdüğünüz görülmüştür. Bu da başlıbaşına,yetkili organ kararını çiğnemenin, Parti disiplinine uymayı red etmenin ve Parti militanlarına yaraşır bir tutumdan kaçınmanın yeni ve somut bir örneğidir.

Bu durum karşısında Merkez Komitemiz, Parti tüzügümüzün 27. maddesinin(c) ve son bentleri uyarınca Merkez Komitesi ve Parti üyeliginizin bir yıl süreyle askıya alınmasına oy çokluğuyla karar vermiş

tir.

Bu günden itibaren üyelerle varolan her türlü Parti bağlarınız son bulmuştur.Bu süre içinde hiç bir Parti çalışması yapamayacağınız gibi, Partiye karşı herhangi bir zararlı davranışta da bulunmamanız gerekir. Bu karara uygun davranmanız halinde, önümüzdeki Parti Kongresine katılarak orada görüşlerinizi savunma hakkı size tanınmıştır.

Çoğunluk kararına katılmayan MK'nin üç üyesi bu kararı yetersiz bularak kesin ihraç isteminde bulunmuşlardır.17.7.1982

Merkez Komitesi "

Yukarıda da belirttiğim gibi, bu yazıda MK'nin birinci kararı ve cevap yazımı ayrı ayrı değerlendirme geregini görmüyorum.Zira bunları diger belge ve iddialarla birlikte değerlendirmek mümkündür, ancak.. Bu nedenle 17.7.1982 tarihli kararın gerekçe mantığını kısaca irdeleyelim:

Karar,"Merkez Komitemiz, yeter bir araştırma sonucu, önemli disiplinsizlik eylemlerinizi saptamış ve 14.7.1982 tarihli kararla sizden özeleştiri istemişti."(abç)cümlesiyle başlıyor. Burada "yeter bir araştırma sonucu" sözcükleriyle 10 günlük tartışma kastediliyorsa, bu doğrudur. Politik büro tarafından hazırlanıp MK'ne sunulan gün demin-gündeme ilişkin itirazımın olduğu hatırlardadır- ikinci ve kısmen üçüncü maddeleri geregince eleştirilerim ve bana yönelik asılsız suçlamalar ve iddiaların 10 gün tartışıldığı bir gerçektir.Hatta bu sürenin üç günden fazlasını da ben konuştum. Ancak şunu belirteyim ki, bu tartışmalar, objektif gerçeklerin tesbit edilebilmesi bakımından hiç bir şey degiştirmedi!Çünkü, beni mahkum etmek için, aylardır kollarını sıvayan MK üyelerinin ezici bir çoğunluğunun sonuçta böyle bir karara varacakları daha toplantı başlangıcında açıkça görülüyordu.

Parti yaşamımızın canlı pratiğinde yaşanmış, çarpıtmalarla, saptırmalarla örtbas edilmesi olanaksız olan ve her geçen gün yeni ye ni örneklerle daha çok Parti militanının dikkatlerini çeken somut olayları küllendirmek amacıyla ve "can havliyle"-özellikle oportünist bürokrat öğelerce- yazılı ve sözlü eleştirilerime saldırılmış; tamamen hayal ve duygusallığın ürünü olan çeşitli suçlamalarla yargılanmak istenmişimdir. Öyle ki, saldırılara cevap vermekten öteye,eleştirilerime yansıyan bazı konularda görüşlerimi detaylandırma olanağını bile bulamadığım bilinmektedir.Yine MK üye çoğunluğunun, "ruhi bozukluk","karamsarlık","sertlik","bireycilik","kariyerizm" "silaha karşı zaafı ol

mak"la başlayan suçlamalarını "askeri örgütlenmenin fetişleştirilmesi", "ideolojik ayrılık" ve nihayet bütün bunlardan sonra hayali bir hizipçilik noktasına vardırması ve bu noktada, herşeyi ellerinin tersiyle iterek tüzügün 27. maddesine can simidi gibi sarılması açıktır ki, devrimci, dürüst bir mücadele anlayışı ve yöntemi değildir.

Hayır,"yeter araştırma sonucu" sözcükleriyle belirtilmek istenen İran'daki olaylarla ilgili üç-beş düzmece ifade-bu ifadelerin altına imza koyanların nitelikleri belli- ise,neden o dönemde İran'da bulunan ve olayları yaşayan diger insanlarımızın(sayıları 15 cıvarında) ifade tutanakları toplantıya getirilmemişti?(3) "İdeolojik ayrılık", "sol"culuk, Kürdistan, Türkiye, İran,S.....'den Stokholm'e kadar kaynatılan "cadı kazanıyla" piyasaya sürülen muhalefet iddiaları ise, bunun maddi dayanakları nelerdir? Yine AK'nin,F.Almanya'da,Parti örgütünü tahrip eden çalışma anlayış ve tavrının yarattığı tahribatları bana,bazı devrimci ögelere ve Partili çalışmanın kavratılmadığı-bu insanların kendileri de Partili çalışmayı öğrenmek için gerekli çabayı harcamamışlardır.-bazı insanlarımıza yüklenilmesi çabalarına yönelik dayanaksız ve hayali suçlamaları işe, bu suçlamaların yalnızca yüzde yirmisini oluşturabilen aşağıdaki soruların yanıtlanması zorunludur:

1-FYK'nın AK'ne yönelttiği eleştirinin,-hiç bir örgütsel ilişkim olmadığı halde- benim tarafımdan yazıldığı iddiasını nereden çıkarıyorsunuz? Maddi dayanaklarınız nelerdir? Bu iddia hangi mantığın ürünüdür? 2-Parti ve Demokratik kitle örgütlerindeki çalışmaları hangi tavır ve davranışımla engelledim ya da aksamasına neden oldum?Bu yoldaki iddialarınızın da digerleri gibi, dayandığı somut bir kaç eylem gösterebilirmisiniz? 3-Açlık grevi eylemine çıkıldığında, grev yerinde, kitleye açık toplantıyı kendi insiyatifimle yaptığım, komiteye haber vermediğim, iç komite denen bir şeyin olmadığı, iç komitenin yalnız grevcilerin çamaşır ve çay işleriyle görevli olduğu iddiaları doğrumudur? Sözü edilen toplantıda yaptığım konuşmada eylemi küçümsediğim, disiplinsizliği işlediğim ve de "gözlerimizi içe, yani Parti içi mücadeleye çevirin" dediğim doğrumudur? Bu iddiaların tek bir dayanağı varmıdır? 4-"Oluşturduğum hizip hareketiyle"(!)KOMKAR yönetimini ele geçirmek çabalarını sürdürdügümüz, kongreyi başka taraflara çekmek istediğimiz iddialürının doğruluk payı nedir? Her eleştirinin altında bir'bityeniği' aranmıyorsa, bazı haklı eleştirilerin ve iç

Kongre platformunda olan bazı olumsuzlukların bana, hatta"örgütlü hizip hareketine"(!)mal edilmesinin maddi dayanakları nelerdir? Aynı kurulun üyesi ve aynı zamanda AK üyesi olan kişinin,kurulda konuşmayıp, kulislerde "bu bir muhalefetin ürünüdür." vb. şeyleri piyasaya sürmesi nereden kaynaklanıyor? Ve bu kaynağın amacı ve varmak istediği hedef nedir? 5-Frankfurt derneğinde AK tarafından delege yapılmak istenen kişinin delege olması gerçekten engellenmişmidir? Engellenmek istenmişse kimler tarafından engellenmiştir? Bu olayın benimle ilgisi nedir? 6-X'nun yönetime getirilmesine karşı ne gibi taban çalışması yaptık? Dernek üyeleri arasında ne gibi kulis faaliyetleri yürüttük? X. ve daha onlarca insanımız hakında değişik süreçlerde, yetkili kişilerce yapılan çelişik değerlendirmeler karşısında, tavrımın sürekli ilkeli ve istikrarlı olduğunu çürütebilecek bir tek örnek verebilirmisiniz? 7-Stokholm'den KOMKAR Kongresine gelenler negibi bir muhalefet beklentisi içindeydi? Kaynak kimlerdir? Böylesi dedikoduları sistemli bir şekilde yaymak çabası hangi anlayışın ürünüdür? Bu çabaları pervasızca sürdüren kaç kişiden bugüne dek hesap sorulmuştur? Değilse, bütün bunları sakat Kongre politikanızı onaylatmak için mi yapıyorsunuz? 8-FYK'ni,KOMKAR'ın geçen yönetimini, AK'yi'devre dışı" bırakması için nasıl kullandım? Bu, somut örneklerle ıspatlanabilirmi? 9-Bana görev verilmesini bilinçli bir şekilde engelleyen AK, çalışmalara katılmadığımı neye dayandırıyor? 10-25.6.1982'de Köln'e gittigim ve oradanda bir gün sonra Düisburg'a gittiğim ve bir gün sonra Frankfurt'a döndüğüm doğrudur. Ancak, bir iş için Köln'e gidişim ve oradanda Düisburg'a uğrayışımın-ki Düisburg'da der. kongresi yapılacağını da orda duydum.- bir muhalefet örgütlemesi amacı taşıdığını neye dayandırıyorsunuz? Elinizde somut bir tek veri varmıdır? 11-F. Almanya'da bulunan derneklerin büyük bir çoğunluğunda KOMKAR'ın veya derneklerin yaptığı kitleye açık toplantılarda, Berlin'deki açık oturumda konuşmalarım oldu. Diger grupların sözcüleriyle cebelleşmelerimiz oldu. Ayrıca uğradığım her yerde dernek üye ve sempatizanlarıyla, yurtsever insanlarla konuşmalarım olmuştur. Evet bu konuşmalarımda Parti hattını net bir biçimde savunmadığımı nereden çıkarıyorsunuz? Veya temel tezlerimizden ödün verdiğimi, maddi bir tek gerekçeye dayandırabilirmisiniz? 12-KOMKAR'ın Bremen'de yapılan delegeler kuruluna A., hangi amaçla katılmak istedi? Gerçekten S'nin daha önce MYK ile konuşma olanağı yokmuydu? 13-N'nin "ihanet ettiğini" kaç defa ve kimlere söyle-

dim? Çözüldüğü konusunda kimlere bilgi verdim? 14-K'ye,KOMKAR MYK ya da GYK tarafından Köln'de çalışması için görev verildi mi? Değilse sözkonusu görevi kim verdi? 15-HA'ya bağlı olan birimlerden ve üyeler den gelen eleştiriler varmıdır? Varsa toplantıya neden sunulmamıştır? Sizlere göre HA'nın, "eleştiri toplaması"nın amaçları nedir? 16-F.A.. .'da yapılan Parti örgütlenmesinin sorumluluğu kimlere aittir? 17-Eski KOMKAR yerinin üstündeki harabe evde kaldığım zaman muhalefet çalışmalarını hızlandırdığım, ev trafigi ve kulis çalışmalarını yoğunlaştırdığım ve bu eve de bunun için taşındığım iddialarının maddi dayanakları nelerdir? Bu eve gelip gidenlerden kaç kişiye ve kimlere "kafa kol" attım? 18- Dengé KOMKAR gazetesinde "hiç bir yazının, yazı kurulunda görüşülmeden yayınlanmadığı" doğrumudur? Doğruysa"YazıKurulu"ndaki gelişmeler neyin ürünüdür? 19-Köln'deki ticaret meselesi geçiştirilebilecek bir olaymıdır? 20- Karamsar tablolar çizdiğim iddialarının somut göstergeleri nelerdir? Sizlere göre karamsarlık nedir? 21-"Son dönemde" kendi irademi, Parti iradesi yerine koyduğum iddia ediliyor. Buna somut örnekler verilebilirmi? 22-Şoför meselesi açıklığa kavuştumu? Degilse, Parti içinde oportünistlerin istediğini istediği biçimde suçlamalarıa olanak verecek dokunulmazlıkları mı var? İşte, bu ve benzeri suçlamaların oluşturduğu yukarıdaki soruların-ve buraya aktarmayı şimdilik gereksiz gördüğüm- yanıtlarını vermek,yani ortaya atılan tüm iddiaların gerçek nedenlerini, suçlularını araştırıp tesbit etmek, taban nezdinde sorunları açıklığa kavuşturmak MK' nin görevi idi. Ve bu görev MK'ne, 4.7.1982'de yapılan MK toplantısın da tarafımdan altı çizilerek hatırlatılmıştır.Zaten yukarıdaki cevap yazımda da bunu görmek mümkündür. Ancak MK,yapısı geregi,AK'nin iki üyesinin Avrupa'da(FA.....)yaşanan olayları ters yüz ederek, binbir türlü yalanı bir zencirin halkaları gibi sıralayıp kendilerini temize çıkarmak istemesi, GS'in de verilen yanlış bilgiler doğrultusunda tescilli bürokratları doğrulamasını yeterli görmüş ve böylece Avrupa' da yaşanan olayların baş sorumlularını aklamış;araştırma, tanık dinlenmesi, sorunların kadrolar nezdinde tartışılması, olağanüstü Kongre vb. önerilerimi nazara almamıştır. Bununla da yetinmeyen MK, beni,susturmayı ve oportünist bürokrat ögelerin yarattığı tahribatların hamisi olarak yargılamayı da ihmal etmemiştir. Diger ileri ögeleri de süreç içinde yemenin planları da hazırlanmıştır.

Açıkça görülüyor ki, ağzıma kilit vurulmak, mahkum edilmek

istenen bazı ileri ögeler değil, oportünist bürokratik çalışma anlayışına karşı gelişen Leninist pratik örgütsel çalışma anlayışıdır. İşte, bu ve benzeri nedenlerle MK'nin özeleştiri istemi, hazırlanan komplonun kılıfı olmaktan başka bir şey değildir. TKSP saflarında mücadeleye atıldığım günden buyana uğrunda mücadele ettiğim Leninist pratik örgütsel çalışma anlayışının bir takım bizans oyunlarıyla yargılanmasına elbette karşı çıkmam gerekiyordu, bunu yaptım. Eğer bu, özeleştiriden kaçınmaksa, Partili onurumla bunun getireceği sorumluluğu göğüsleyeceğim.

Aynı karar da daha sonra şöyle deniyor:"... bundan böyle de demokratik merkeziyetçi ilkeye uymak için yeni önkoşullar ileri sürdüğünüz görülmüştür."(abç) Eğer cevap yazımın birinci sayfasının ikinci paragrafı kastedilerek söyleniyorsa ve bir imla hatası sorun yapılıp vuruş yapılacaksa, buna bir diyeceğim yok. Buna da sarılmakta özgürsünüz. Değilse, Partimizde Leninist demokratik merkeziyetçiliğin de, diğer Leninist örgütlenme ilkeleri gibi nasıl yozlaştırıldığı açıktır. Bunu yeni de "keşf etmiş" degilim. 5.7.1981 tarihli yazılı eleştirimde de bu konuyla ilgili olarak şunları söylüyordum:"Yine böyle bir örgütsel yapıdan demokratik merkeziyetçiliğin, eleştiri özeleştiri aygıtının normal işlemesini beklemek de biraz saflık olacağı kanısındayım. Kaldiki Marxsizm-Leninizm, Parti program ve tüzügü çerçevesinde eleştiri hakkını kullanmak isteyenler ya"sol"culukla, ya karamsarlıkla ya da şüpheyle karşılanmışlar, ve merkeziyetçilik silahıyla(!) susturulmuşlardır. Ülkemiz koşullarında elbette en katı merkeziyetçiliğin uygulanması gerekir. Ama bu, merkeziyetçiliğin içini boşaltarak, onu demokratik ilkesinin özünden-biçim demiyorum- soyutlayarak yapılınca yarar degil, zarar getirir. Liberalizmi, oportünizmi, bürokratizmi getirir. Sağlıklı kadroları yılışıklaştırır, onların güven duygusunu sarsar, ve gelişmelerini engeller. Dürüstlüğün yerine, yağcılığın, iki yüzlülüğün gelişmesine neden olur. Ve son tahlilde kişisel iradenin, Parti iradesi yerine konulmasını getirir.

"Partimiz, bütün bu sorunlara müdahale edemedi ve gerekli önlemleri alamadı. Ve sonuçta da öyle oldu..."

Yine Aralık-1981 tarihli yazılı eleştirimde, AK'nin Leninist örgütsel çalışma ilkelerini nedenli pervasızca çiğnediğini belirterek buna daha fazla seyirci kalınamayacağını belirtiyordum:"Bu koşullarda, sözkonusu gelişmeler kendi haline ya da belirli bir sürece bırakılır-

sa; sorunların üzerine gerçekçi bir biçimde gidilmezse, oportünist bürokratik saldırılara, tertiplere karşılık vermek, kadrolar nezdinde oportünist ögelerin maskelerini düşürmek kaçınılmaz olacaktır.Parti çıkarlarının korunması da bunu dayatmaktadır." Demek ki, sorun, oportünist bürokrat ögelerin elinde bir kalkana dönüşen "demokratik merkeziyetçilik"e uyup uymamam değil, bunun mahkum edilmesi ve Leninist demokratik merkeziyetçilik ilkesinin yaratılması ve güçlendirilmesidir.

Kararda daha sonra,"Bu da başlıbaşına yetkili organ kararına çiğnemenin, Padti disiplinine uymayı redetmenin ve Parti militanlarının yamaşır bir tutumdan kaçınmanın yeni ve somut bir örneğidir."(abç)deniyor. Dişe dokunan Padti militanlarının "ajan"larla takip ettirildiği,Parti üyelerinin, sempatizanların normal ilişkilerinde, sohbetlerinde ve her eleştirinin altında bir "bit yeniği"nin arandığı, kitlelerin gözü önünde açık seçik gelişen olayların çarpıtılarak Leninist örgütlenme ilkelerinin Partide işlerlik kazanması doğrultusunda mücadele veren devrimci insanları arkadan vurmak için gerekçe olarak kullanıldığı, Parti kanallarının işlevine uygun olarak kullanılmadığı, hatta bazen ileri ögelerin aleyhine kullanıldığı, oportünist bürokratik anlayışın yarattığı dejenarasyona, laçkalıklara, dedikoduculuğa karşı çıkanların "merkeziyetçilik"silahıyla susturulmak,"başına çorap örülmek"istendiği ya da hayali suçlamalarla karalanarak yıpratıldığı, kısaca varılan süreçte her olayda,"öküzün altında buzağı arandığı", önderlerin bir çoğunun-eğer onlara önder deniyorsa- bile sıkıştıklarında insanın gözlerinin içine baka baka yalan söylediği, gerçekleri çarpıttığı partimizde üzülerek belirteyim ki Leninist disiplinden söz etmek mümkün değildir. O halde, mesele var olan "disiplin"e(!)uymak degil, Leninist disiplinin yaratılmasıdır.

Partimizin üst yönetiminin oldukça sağa kaydığı günümüzde de iş işten geçmiş değildir, henüz..(4) Ciddi bir tehlike karşısında olan Partimizin birliği restore edilebilinir. Leninist disiplin yaratılıp ,pekiştirilebilir. İdeolojik hattımızın-bir takım eksikliklere ve bazı yanlışlıklara rağmen- sınanmışlığı ve doğruluğu da, pratik örgütsel çalışma alanında,Partimizi tahrip eden oportünist bürokratik anlayışın aşılmasında önemli bir etken olacaktır; yeter ki, sapla samanı birbirinden ayırmak, ayrılıkları, hayali suçlamaları, soyut iddiaları ortaya çıkarmak, bizans oyunlarının, komlocu anlayışın kaynakla

rını tesbit etmek için, sorunları en ince ayrıntılarına kadar tüm Parti üyeleri önünde, gerçekçi bir şekilde açıklığa kavuşturalım, onlarla tartışalım. Aksi halde Partimiz ciddi yaralar alacak, Parti birliginin sağlanması son derece güç olacaktır. Lenin, Parti birliginin zedelenmeyle karşı karşıya bulunduğu koşullarda bu tehlikeye işaret ediyor ve şunları öneriyor:

"Çabuk ve belirli bir tedavi için ne yapmak gerekmektedir? Bütün Parti üyeleri sakin ve ayrıntılı olarak, a) ayrılıkların özünü ve b) parti içi savaşımın gelişmesini öğrenmelidirler. İkisinide öğrenmelidirler, çünkü anlaşmazlıkların özü savaşım sürecinde açığa çıkar, billurlaşır ve belirlenir,(ve sık sık da dönüşür)... İkisi de öğrenilmelidir ve tam anlamıyla doğrulanabilen, en kesin, basılı belgeler istenmelidir. Ancak umutsuz bir aptal sözlü bildirilere inanır.Eğer belge yoksa, her iki taraftan ya da çeşitli taraflardan tanıklar sorguya çekilmeli ve çekişme tanıkların önünde yer almalıdır."(abç)

Dahası var, sistemli bir biçimde işletilen dedikodu mekanizmasıyla çarpıtılan sorunlar geniş sempatizan ağı içinde yaygınlaştırılıyor.Ve ileri ögelerin yıpratılması için, elden gelen herşeyin yapılması mübah görülüyor. Parti üyelerine bile bilgiler tek taraflı iletiliyor. Bu durum ise, kadroların, sempatizanların moralini bozuyor ve gerçeklerin küllendirilmesini hedefliyor. Bu nedenle Parti içi mücadelenin, kadrolar, işçi sınıfı ve emekçi yığınların önünde, eylem birligi temelinde, açık tartışılarak yürütülmesinden başka yararlı bir çıkar yolu yoktur. Lenin'in, İsviçre komünistlerine yaptığı uyarı,yaşadığımız süreç ve durum bakımından bizim içinde tek çıkar yoldur:

"Parti içinde sert savaşımdan kaçınamayız. İsviçre Sosyal Demokrat Partisi içinde 'iç barış' hüküm sürebileceğini düşlemek bütünüyle yapma inanclılık, iki yüzlülük, dar kafalılık, 'kafası kumda' budalalık siyasetidir. Seçenek'içbarış' ile'Parti içi savaşım' arasında degildir..

"...Gerçek seçim, ya yığınlar üzerinde moral bozucu etkisiyle, parti içi savaşımın şimdiki örtülü biçimleri yada enternasyonalist devrimci eğilim ile Grütli akımın parti içinde ve dışında açık ilkeli savaşımı..."(abç)

Evet, gelin var olan sorunlarımızı, tüm pislikleri Parti militanları ve yığınlar önünde tartışalım. Açık ve ilkeli tartışmamıza sevinenlere, "bölündüler" diye yaygara koparanlara,Lenin'in şu sözle-

rini birlikte söyleyelim:

"Hayır 'yargıç' baylar, sizi sosyal demokrasinin sıralarında bölünmeye ve keskin savaşıma sevinme hakkınızdan dolayı kınamıyoruz...Bizim Partimizin ciddi hastalığı yığın partisine büyüme sancılarıdır. Temel ayrımlar üzerinde tam beraklık olmadan, yığınlara partinin şu lideri, şu örgütleri, şu ya da bu hattı savunuyor diye bilgi vermeden hiç bir şekilde yığın partisi olunamaz, sınıf partisi olunamaz."(abç)

Lenin'in ve Bolşevik Partisinin engin mücadele deneyleri, ağır gizlilik koşullarında çalışmamızın, sorunlarımızı Parti üyeleri ve yığınlar önünde açıkça tartışmamıza engel olmadığını çok açık bir biçimde gösteriyor. Böyle bir mücadele hem kaçınılmaz ve hemde yararlıdır.Eğer Partimizin yapısı, kadrolarımız, bizler ve yaşanılan süreç buna elverişli değildir diyorsanız,"gelin parti içi ayrılıkların tartışmasını dürüst ve olgun bir şekilde yapmak için kendimizi eğitelim!" (abç) Ve de, yaşadığımız sürecin özelliklerini dikkate alarak,Parti onurunu yüksekte tutarak, eylem birliğini titizlikle koruyarak mücadeleyi sürdürelim.

Hayır, bizim açımızdan mesele çözümlenmiştir, diyor ve şu sözlerinizi ".....Partiye karşı herhangi bir zararlı davranışta da bulunmamanız gerekir. Bu karara uygun davranmanız halinde, önümüzdeki Parti Kongresine katılarak orada görüşlerinizi savunma hakkı size tanınmıştır."(abç) tekrarlıyorsanız, bildiğinizi yapmakta özgürsünüz! Zira, sizler normal süre içinde Kongreyi yapsanız bile, o güne dek binlerce "zararlı davranış"ı hayal dünyanızda yaratacaksınız. Vardığımız noktada hazırlanan tertipler bunun açık göstergesidir. Kaldıki, Leninist örgütlenme ilkelerini kendinize göre revize etmiyorsanız bu, benim doğal hakımdır. Ve "tüm kirli çamaşırları" Parti üyeleri, yığınlar önünde yıkamak, eylem birliği temelinde sorunları açıkça tartışma bu hakkımı ortadan kaldırmaz. Tersine, Partimizin önündeki engellerin bir bir aşılmasına büyük yararlar getirir. Yok, bütün bunlara karşı yine kendinizi haklı çıkarmak için gerekçeler arayacaksanız,anılan kararın ilgili paragrafıyla gerçek özgürlük savaşçılarını avutamıyacaksınız ve kendinizi şirin gösteremeyeceksiniz.

Sonuç olarak bir kez daha şunun altını çizmek istiyorum:Beni, eleştiri hakkını kullanmak isteyen ileri ögeleri hayali suçlamalarla yargılamak, hatta kendinize göre mahkum etmekle var olan sorun-

ları çözemezsiniz, Parti birliğini sağlayamazsınız. Çünkü ,yargılamak, mahkum etmek istediğiniz Leninist pratik örgütsel çalışma anlayışıdır. Ve bu onlayışı geliştirmek isteyen Parti militanlarını karalamakla, tepelemekle bitiremezsiniz. Tek çözüm,eylem birliği temelinde, açık tartışma ve açık eleştiri hakkının karşılıklı kullanılmasının eşit koşullarını yaratmaktır. Bu ilkelerden hareketle RİYA AZADİ Merkez Yayın Organımızda sorunların tartışılmaya açılmasını öneriyorum. Aksi taktirde, kendi olanaklarımla görüşlerimi kadrolara ve yığınlara sunacağım...

---

(1)-14.7.1982 tarihli MK kararına verdiğim cevap yazımın ikinci paragrafında görülen '(!)' işareti el yazısıyla yazdığım metinde yanlışlıkla yazılmamıştır. Düzeltirim.

(2)-Anılan karara karşı 15.7.1982 tarihli cevap yazımda, sunduğum yazılı eleştirilerim ve sözlü eleştiri ve önerilerimden dolayı sorunların detaylarına inme geregini görmemiştim. Zaten o anın koşullarında buna uygun degildi. Ayrıca yazı metninden de bu anlaşılıyor. Bu nedenle yazılı ve sözlü eleştirilerimle anılan yazının bir bütünlük içinde değerlendirilmesi gerekir.

(3)-İran olayları, cevap yazımda ve toplantıda belirttiğim biçimde gelişmiştir. Ve bu olaylardaki hatamı kabullenmişimdir. Ancak İran'daki olaylar iki yıldır sürekliliğini koruyan sorunların ürünüdür. Ben ise -gidiş dönüşlerim hariç- arkadaşlarla birlikte bir ay kalmışımdır.Zaten İran'daki olayları ayrıca tartışacağız.

(4)-MK içinde bazı dürüst ve namuslu insanların olması-MK'nin bu günkü yapısı karşısında- durumu degiştirmiyor.Çünkü onlar da kararlı tavır takınma yürekliliğini gösterdikleri anda tepeleneceklerdir. Zaten geliştirilen sağ kampanya, bu günkü durumda bazı unsurları baskı altına almayı bile başarmıştır.

10.Ağustos.1982
Saleh

NOT: Noktalı yerler ve kısaltmalar
hareketin güvenliği açısından
asıl metinlerden çıkarılmıştır.